

๖๕๒.๖๕๒๑๐๔๔

ศ๒๖๕๓

๖.๖

การพัฒนารายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

เมษายน ๒๕๔๔

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

h 140716

๕ 152866 ๕.๖

๒๕ ก.ค. ๒๕๔๔

การพัฒนารายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ

เสนอต่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

เมษายน 2544

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบ
โปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงาน
เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย
และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ รายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แบบประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเทคโนโลยีการศึกษาจำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อ
มูล คือ ค่าเฉลี่ยของค่าร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า รายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นนี้ มีประสิทธิภาพ

94.66/94.22

**THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PROGRAMMED VIDEO TAPE
ON VOCABULARIES FOR TEACHING ENGLISH LANGUAGE PRATOMSAKSA 6**

**AN ABSTRACT
BY
SOMJAI HOMSUWAN**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Technology
at Srinakharinwirot University
April 2001**

The purpose of this study was to develop and determine the efficiency of the development of instructional programmed video tape on vocabularies for Teaching English language Pratomsuksa 6. The subjects were 30 first year Pratomsuksa 6 Pookjit school selected through simple random sampling. The instructional programmed video tape on vocabularies for teaching English language Pratomsuksa 6. The instruments developed by the researcher programmed video tape (vocabularies). Formative evaluation exercise achievement test, the quality of programmed video tape tested by the panel of expert. The data were analysed by mean and percentage.

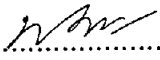
The study results of the efficiency of programmed video tape was 85/85 as assumed:

The efficiency of vocabulary was 94.66/94.22

คณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยี
การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

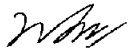
คณะกรรมการควบคุม

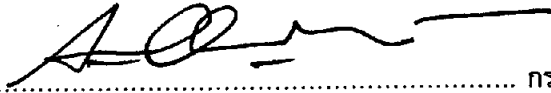
 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ เบาใจ)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิตร ทองชั้น)

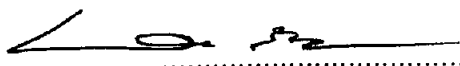
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ เบาใจ)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิตร ทองชั้น)

 กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุรนันท์)

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาอนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต)

วันที่ 30 เดือน เมษายน พ.ศ. 2544

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ เบาใจ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิตร ทองชั้น กรรมการ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุณานนท์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินิต วัฒนโธ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเกื้อ กวรวาเวช และผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี โชติกเสถียรที่กรุณาช่วยตรวจสอบและประเมินสื่อที่ใช้ในการทดลอง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โคตรบรรเทา อาจารย์มลินี พันธพิกุล อาจารย์กรรณิการ์ ตันทัพไทย ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเนื้อหาและ

ขอกราบขอบพระคุณ นางภัทรา อเรตสกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดิสทงสาราม นางสมหมาย เข้มเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนปลุกจิต นางสาวพวงทอง พิมพะวัฒน์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดชัยมงคล และผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการศึกษาต่อและการทดลองในครั้งนี้

และท้ายสุดกราบขอบพระคุณบิดามารดาผู้มีพระคุณอันยิ่งใหญ่และมีอุปการะคุณตลอดจนพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ และคุณป้าโมช ลีลาวรรณ ที่ช่วยสนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบคุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ให้แก่ครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้

นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	เอกสารเกี่ยวกับหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.....	8
	การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.....	8
	การดำเนินการวิจัยและพัฒนา.....	9
	เอกสารเกี่ยวกับวิดิทัศน์.....	10
	ความหมายวิดิทัศน์.....	10
	ประเภทของรายการวิดิทัศน์.....	11
	รูปแบบของรายการวิดิทัศน์.....	14
	การผลิตรายการวิดิทัศน์เพื่อการศึกษา.....	16
	ประโยชน์และคุณค่าของวิดิทัศน์.....	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายการวิดิทัศน์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....	22
	เอกสารเกี่ยวกับบทเรียนโปรแกรม.....	25
	ความหมายของบทเรียนโปรแกรม.....	25
	หลักการทฤษฎีบทเรียนโปรแกรม.....	26
	ลักษณะของบทเรียนโปรแกรม.....	28
	ประเภทของบทเรียนโปรแกรม.....	28
	การสร้างบทเรียนโปรแกรม.....	30
	ประโยชน์ของบทเรียนโปรแกรม.....	33
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโปรแกรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....	34
	เอกสารเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ.....	35
	หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533.....	36
	หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539.....	36
	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539.....	36
	โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน.....	36
	แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลัก 1- 4.....	37
	เอกสารเกี่ยวกับคำศัพท์.....	38
	ความหมายของคำศัพท์.....	39
	จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์.....	40
	องค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์.....	40

สารบัญ

บทที่	หน้า
ประเภทของคำศัพท์.....	41
หลักการสอนคำศัพท์.....	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....	45
3 วิธีการดำเนินการทดลอง.....	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	55
4 ผลการศึกษาทดลอง.....	57
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	70
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	172
บทคัดย่อ.....	174

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สรุปรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)	2
2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2539 และอัตราเวลาเรียน.....	37
3 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	51
4 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา.....	52
5 ผลการประเมินครั้งที่ 3 ประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์	57

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างการวิจัยการศึกษากับการวิจัยพัฒนา.....	8
2 แสดงแบบแผนของบทเรียนแบบเส้นตรง.....	29
3 แสดงแบบแผนของบทเรียนแบบแตกสาขา.....	29
4 แสดงขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโปรแกรม.....	31
5 แสดงโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)....	35

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารอย่างกว้างขวาง และจัดเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญเป็น 1 ใน 5 ภาษา ที่ใช้อยู่ในองค์การสหประชาชาติ เป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้สื่อความหมาย ความคิดและวิทยาการต่าง ๆ ทั่วโลก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เน้นการพัฒนาคนให้เป็นศูนย์กลาง หรือเป็นจุดหมายหลักของการพัฒนา กล่าวคือ การพัฒนาคนจะต้องมุ่งพัฒนาคนไทยทุกคนอย่างเต็มที่ตามศักยภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพื่อให้เป็นทั้งคนดี คนเก่ง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ และให้คนไทยทุกคนมีสิทธิและโอกาสได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถ รวมทั้งมีส่วนร่วมการพัฒนาประเทศทุกขั้นตอนอย่างแท้จริง (คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2539 : 44-45) ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

"...นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนเก่งแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศเราจึงจะได้คนที่มีคุณภาพ คือ ทั้งเก่ง ทั้งดี มาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับการสร้างสรรค์ และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประคับประคองหนุนนำความเก่งให้เป็นไปในทางที่อำนวยผลประโยชน์อันพึงประสงค์" (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2540 : 37)

ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร ตลอดจนสามารถเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มหาศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 21) ซึ่งหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ได้กำหนดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกวิชาหนึ่งในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 และกำหนดเวลาเรียนปีละ 200 ชั่วโมง หรือ 600 คาบ ต่อปี ให้โรงเรียนเป็นผู้เลือกสอนตามความต้องการของท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน โดยมีแนวดำเนินการ สองทางคือ เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือวิชาชีพเกี่ยวกับการดำรงชีวิตได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 430 โรงเรียน เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดและยังได้มีการเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 อีกสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เพราะเล็งเห็นความจำเป็นและความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กมีคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2533 : 129)

1. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในหลักเกณฑ์การใช้ภาษาอันเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ให้มีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัย
3. ให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากล รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่านและแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
4. ให้เห็นแนวทางในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์

จากการที่กรมวิชาการได้เน้นให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดคุณลักษณะตามข้อที่ 2 นั้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2531 : 38) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาในปัจจุบันเป็นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในการเรียนภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะเห็นว่า การสอนคำศัพท์นั้นจะฝึกนักเรียนได้ครบทั้งสี่ทักษะดังที่กล่าวข้างต้น

จากรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2542 มีรายละเอียดดังนี้คือ

ตาราง 1 สรุปรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)		ระดับความสำเร็จ		
		น้อย	ปานกลาง	น่าพอใจ
จำนวนนักเรียนทั้งหมด 108 คน	จำนวน	40	53	15
	ร้อยละ	37.03	49.07	13.89

(ศูนย์วิชาการเขตปทุมวัน. 2542)

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ผลสำเร็จในการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุงอย่างยิ่งและจากการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 นั้น วัดจากการผ่านเกณฑ์สมรรถภาพทั้ง 5 สมรรถภาพ คือ

- สมรรถภาพที่ 1 คือ ทักษะการฟัง และการพูด
- สมรรถภาพที่ 2 คือ การอ่านออกเสียง
- สมรรถภาพที่ 3 คือ การอ่านจับใจความ หรืออ่านเอาเรื่อง
- สมรรถภาพที่ 4 คือ การคัดลอกแบบตัวอักษร
- สมรรถภาพที่ 5 คือ ทักษะการเขียนในชีวิตประจำวัน

จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 สมรรถภาพพบว่า สมรรถภาพที่ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ สมรรถภาพที่ 3 และ 5 จากการวิเคราะห์ข้อมูล (ฝ่ายวิจัยและวัดผลสำนักงานเขตปทุมวัน. 2542) พบว่า เด็กไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะไม่สามารถแปลคำศัพท์ในเรื่องที่อ่านได้ ส่วนทางด้านเขียนนั้นเด็กจะเขียนสะกดคำไม่ถูก และเขียนไม่ได้ใจความชัดเจน การรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะสื่อสารเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (มานพ ประธรรมสาร. 2538 : 4-5) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นที่เด็กจะต้องมีพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์จึงจะสามารถเรียนภาษาได้ดี ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวความคิดของนักการศึกษาชาวต่างประเทศที่ได้เสนอไว้หลายคน ได้แก่ แวน (Van. 1963. p. 89) แสดงความคิดเห็นว่าในการเรียนภาษาที่หนึ่งอันเป็นภาษาแม่ นั้น สิ่งที่เป็นประโยชน์คือ การรู้คำศัพท์ ดังนั้นในการเรียนภาษาต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน คำศัพท์ของภาษาใหม่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนแอลเลนและวอลเลท (Allen & Vallete. 1977. p. 199) ก็ได้แสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกันว่า การรู้ความหมายศัพท์และความสามารถใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษา เพราะคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการสื่อสาร คือ ต้องมีการพัฒนาด้านความรู้คำศัพท์ให้เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตามปัญหาของนักเรียนในการอ่านคำศัพท์ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบในทุกระดับการศึกษา นาดา หิรัญสถิตยพร (2537 : 50-59) กล่าวว่าปัญหาด้านคำศัพท์เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด คือด้านความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์หรือมีวงคำศัพท์น้อยมาก ก็จะมีปัญหาในการตีความหมายของคำศัพท์ จึงเห็นได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาและยังเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงสุดต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังคำกล่าวของ ดิคกินสัน (วรชาติ ภูทอง. 2537 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Dickinson. 1987 : 37) ที่ว่า “หากเรามีถ้อยคำอย่างเพียงพอในภาษาอังกฤษเราจะสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เราเข้าใจในเรื่องราวหรือวิชาการอันใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้อย่างลึกซึ้ง” คำพูดนี้สอดคล้องกับความเห็นของนักทฤษฎีภาษาศาสตร์และบึงอร์ สว่างโรส (Thanomsat & Sawangvarorose. 1981: 1-9) ที่ว่าคำศัพท์เป็นเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นที่สุดในการถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง จากข้อความดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการสอนคำศัพท์เป็นสิ่งที่ผู้สอนไม่ควรละเลย ควรให้ความสนใจ แม้ว่า การเรียนรู้ภาษา จะมีองค์ประกอบอื่นๆ อีกมาก เช่น การสอนไวยากรณ์และการออกเสียง แต่คำศัพท์ก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ นอกจากนี้ยังพบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องมาจากบรรยากาศในชั้นเรียน วรพรรณ สิทธิเลิศ (สมสวรรค์ พันธุ์เทพ. 2540 : 3 ; อ้างอิงมาจาก วรพรรณ สิทธิเลิศ. 2537) ได้กล่าวว่าสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนว่า ครูมักจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เช่น การสอนคำศัพท์ครูมักจะให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม แล้วครูก็จะเป็นผู้ออกความหมายให้นักเรียนจดความหมายลงสมุดเป็นคำๆ แล้วก็ทดสอบเป็นคำๆ ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนขาดบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตยและไม่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งอาจเนื่องมาจากกระบวนการสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนไทย ครูไม่ใช่อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับวิชาเรียน ใช้ตำราไม่เป็น ครูควรจะตรวจเลือกวัสดุประกอบการสอนที่เหมาะสม ถ้าครูรู้จักเลือกใช้อุปกรณ์ที่ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้แล้ว ก็จะช่วยให้เด็กนักเรียนเกิดความเข้าใจ เกิดสติปัญญาและทำให้เป็นผู้มีเหตุผล ข้อสำคัญคือ ครูจะต้องเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชา และให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ผลดีเท่าที่ควรนั้น เราจะพบว่าข้อบกพร่องที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งก็คือ ปัญหาการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู ซึ่งมีสาเหตุจากสิ่งต่อไปนี้ (สุภาวดี นวมทอง. 2539 : 2)

1. ครูไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์
2. อุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เหมาะสมกับบทเรียน
3. ครูไม่มีเวลาในการเตรียมอุปกรณ์
4. ครูเห็นว่าการใช้อุปกรณ์เป็นเรื่องยุ่งยาก ทำให้เสียเวลา
5. โรงเรียนไม่มีงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นว่าในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น มีปัญหาหลายประการดังที่กล่าวมาแล้ว แต่จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันได้มีการนำการสอนมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นวิธีแก้ปัญหาได้อีกวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะการใช้เทปโทรทัศน์หรือวีดิทัศน์ (Video tape) เพราะจากผลการวิจัยเกี่ยวกับสื่อที่ได้นั้นควรจะเป็นสื่อที่มีทั้งภาพและเสียง ผู้วิจัยจึงได้เลือกสื่อวีดิทัศน์มาพัฒนาการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุผลดังกล่าว รวมทั้งผลจากการวิจัยที่ผ่านมา ดังต่อไปนี้

อาทิตย สุตจันทร์ (2534 : 13) กล่าวว่า สื่อที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนที่สามารถทำให้ผลการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และเป็นสื่อการสอนที่สามารถส่งผลการรับรู้ของบุคคลได้ดี คือ โทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ผลทางด้านการรับรู้สูงมากซึ่งสอดคล้องกับ เสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต

(2528 : 34) ที่ว่ามนุษย์เรียนรู้ผ่านทางตา 75 % ทางหู 13 % ทางนาสิกสัมผัส 3 % ทางกายสัมผัส 6 % และทางชีวสัมผัส 3 % จะเห็นว่ามนุษย์รับรู้ทางตาและหู รวมกันแล้วได้ผลการเรียนรู้ถึง 88 % ของประสาทสัมผัสรับรู้ของมนุษย์ เมื่อเป็นดังนี้ แสดงว่าสื่อโทรทัศน์หรือ วิดิทัศน์ (Video tape) นั้นมีอิทธิพลต่อความนึกคิดของคนเราได้มากกว่าสื่ออื่น ๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2538 : 3) จึงเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนสามารถมองเห็นได้ทั้งภาพที่มีการเคลื่อนไหวและได้ยินเสียงด้วย รวมทั้งสามารถดูได้ในห้องที่มีสภาพแสงปกติ

บรรดาสื่อและเครื่องมือใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น โทรทัศน์การศึกษาได้รับความนิยมมากที่สุด จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าโทรทัศน์การศึกษา สามารถรวมเอาสื่อต่าง ๆ เข้าไว้ได้ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ สไลด์ ภาพยนตร์ บทเรียนโปรแกรม และอื่น ๆ (บุญชู ใจช็อกกุล. 2526 : 7) ซึ่ง Software ของโทรทัศน์นั้นนักเทคโนโลยีทางการศึกษาสามารถผลิตออกมาเพื่อการศึกษา เป็นโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Educational Television) และโทรทัศน์เพื่อการสอน (Instructional Television) ได้ในรูปแบบของโทรทัศน์หรือวิดิทัศน์ โทรทัศน์เพื่อการสอนนั้นมีประสิทธิภาพไม่ด้อยกว่าการสอนของครูหรือการใช้สื่ออื่นต่าง ๆ รวมทั้งให้ผลการเรียนรู้ที่ดีกว่าการสอนตามปกติของครู เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่เหมาะสมทั้งคุณสมบัติ และคุณลักษณะที่จะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและโทรทัศน์สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษาได้ เช่น ความไม่เสมอภาคทางการศึกษา การขาดแคลนครู จำนวนนักเรียนในชั้นมีมาก เป็นต้น (ไพจิตร อักษรชาติ. 2528 : 16)

วิดิทัศน์จึงเป็นสื่อที่มีบทบาทและมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนในปัจจุบันอย่างมาก เพราะวิดิทัศน์เป็นสื่อที่ใช้ได้ง่าย สะดวก และประหยัด ดังนั้นจึงมีการนำเอาวิดิทัศน์มาใช้อย่างแพร่หลาย และโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนจะมีเครื่องเล่นวิดิทัศน์อย่างน้อยโรงเรียนละหนึ่งเครื่อง เพื่อใช้ในการเรียนการสอน หรือใช้บันทึกรายการที่น่าสนใจ แต่ในการผลิตรายการวิดิทัศน์เพื่อการศึกษาหรือรายการ วิดิทัศน์เพื่อการเรียนการสอนนั้นยังมีไม่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา สื่อการสอนประเภทวิดิทัศน์ยังไม่มีการผลิตรายการวิดิทัศน์ขึ้นมาเพื่อสนับสนุนครูผู้สอนเท่าที่ควร อาจจะเป็นเพราะว่าขั้นตอนการผลิตหรือวิธีการใช้กล้องวิดิทัศน์เป็นสิ่งที่ยุ่งยากต่อครูผู้สอน และครูเองก็ไม่มีควมชำนาญพอที่จะผลิตรายการขึ้นมาใช้สอนได้ เพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ตลอดทั้งมีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน

นอกจากนี้ ยังมีสื่อที่นักการศึกษาต่างมีความเห็นว่าเป็นสื่อที่ดี สามารถนำเข้ามาช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ นั่นก็คือ บทเรียนโปรแกรมหรือบทเรียนด้วยตนเอง เนื่องจากบทเรียนโปรแกรมนี้มีประโยชน์ในด้านการแก้ปัญหาการศึกษาโดยส่วนรวมและประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของบุคคล (ชม ภูมิภาค. ม.ป.ป. : 118) ที่สำคัญคือ หลักการของบทเรียนโปรแกรมยังสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ (บุญเกื้อ ควรวาเวช. 2530 : 23-25) ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉง (Active Participation)
2. ให้ทราบผลการเรียนของตนอย่างทันทีทันใด (Immediate Feed Back)
3. ประสบการณ์แห่งความสำเร็จ (Success Experience)
4. การประมาณทีละน้อย (Gradual Appoximation)

ดังนั้นจากคุณสมบัติของวิดิทัศน์และบทเรียนโปรแกรม จะเห็นว่าถ้านำสื่อทั้งสองชนิดนี้มาผสมผสานกันอย่างเหมาะสม ผลิตวิดิทัศน์ตามกรรมวิธี และดำเนินขั้นตอนตามหลักการสร้างบทเรียนโปรแกรม ก็จะได้วิดิทัศน์แบบโปรแกรมที่มีลักษณะพิเศษไปกว่าวิดิทัศน์การสอนทั่วไป ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมในบทเรียนตลอดเวลา เพราะมีทั้งเนื้อหา คำถามและคำตอบ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ เพราะมีทั้งภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง เทคนิคพิเศษในการถ่ายทำ

และการตัดต่อพร้อมทั้งตัวอักษรและเสียงประกอบต่าง ๆ ที่เร้าใจ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลและปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่จะ ผลิตรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม (Instructional Programmed Video Tape) โดยการนำเสนอบทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรงเข้ามาผสมผสานกับการผลิตวีดิทัศน์ขึ้น เพื่อเป็นสื่อสำหรับครูผู้สอน ซึ่งเป็นการช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ได้มากขึ้น และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้นำบทเรียนที่ผลิตเป็นรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เกิดประโยชน์อย่างสมบูรณ์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

กลุ่มประชากรของการหาประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรมครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 108 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน จากการเลือกโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

กลุ่มทดลองครั้งที่ 1	จำนวน	3	คน
กลุ่มทดลองครั้งที่ 2	จำนวน	15	คน
กลุ่มทดลองครั้งที่ 3	จำนวน	30	คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ใช้เวลาคาบละ 20 นาที จำนวน 10 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง คำศัพท์ โดยแบ่งเป็นเนื้อหาออกเป็น 9 เรื่อง จำนวน 90 คำ คือ

- 4.1 หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ) (Body)
- 4.2 หมวดร่างกาย (ส่วนลำตัว) (Body)
- 4.3 หมวดผลไม้ (Fruits)
- 4.4 หมวดสี (Colors)
- 4.5 หมวดสัตว์ (Animals)

- 4.6 หมวดเครื่องแต่งกาย (Clothes)
- 4.7 หมวดอาชีพ (Jobs)
- 4.8 หมวดเครื่องเขียน (Stationery)
- 4.9 หมวดเครือญาติ (Relations)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

- 5.1 รายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมเรื่อง คำศัพท์
- 5.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 5.3 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- 5.4 แบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. รายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม หมายถึงรายการวิธีทัศน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้หลักการของบทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรง เรื่องคำศัพท์ โดยผ่านการตรวจแก้ไข ปรับปรุงคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ แล้วบันทึกเทปวิธีทัศนระบบ VHS

2. การพัฒนารายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม หมายถึง รายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมที่ผลิตเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้เรียน และมีการประเมินคุณภาพของรายการ เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

3. การหาประสิทธิภาพรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม หมายถึง การหาประสิทธิภาพของรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมด้วยเกณฑ์ 85/85

85 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ นักเรียนสามารถตอบคำถามในแบบทดสอบได้ถูกต้อง โดยคิดเป็นร้อยละแล้วต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85

85 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องโดยคิดเป็นร้อยละแล้วต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนของนักเรียน ที่เรียนจากรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ เพื่อสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาของเอกสารและงานวิจัยออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

- 1.1 การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
- 1.2 การดำเนินการวิจัยและพัฒนา

2. เอกสารเกี่ยวกับวิดิทัศน์

- 2.1 ความหมายวิดิทัศน์
- 2.2 ประเภทของรายการวิดิทัศน์
- 2.3 รูปแบบของรายการวิดิทัศน์
- 2.4 การผลิตรายการวิดิทัศน์เพื่อการศึกษา
- 2.5 ประโยชน์และคุณค่าของวิดิทัศน์
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายการวิดิทัศน์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. เอกสารเกี่ยวกับบทเรียนโปรแกรม

- 3.1 ความหมายของบทเรียนโปรแกรม
- 3.2 หลักการทฤษฎีบทเรียนโปรแกรม
- 3.3 ลักษณะของบทเรียนโปรแกรม
- 3.4 ประเภทของบทเรียนโปรแกรม
- 3.5 การสร้างบทเรียนโปรแกรม
- 3.6 ประโยชน์ของบทเรียนโปรแกรม
- 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโปรแกรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4. เอกสารเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ

- 4.1 หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)
- 4.2 หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539
- 4.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539
- 4.4 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน
- 4.5 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลัก 1-4

5. เอกสารเกี่ยวกับคำศัพท์

- 5.1 ความหมายของคำศัพท์
- 5.2 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์
- 5.3 องค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์
- 5.4 ประเภทของคำศัพท์
- 5.5 หลักการสอนคำศัพท์
- 5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development หรือ R & D) เป็นการพัฒนาการศึกษาโดยพื้นฐานการวิจัย (Research Based Education Development) เป็นกลยุทธ์ หรือวิธีการสำคัญอันหนึ่งที่นิยมใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการศึกษา โดยเน้นหลักแห่งเหตุผล และตรรกวิทยา เป้าหมายหลัก คือใช้เป็นกระบวนการในการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา (Educational Products) ซึ่งหมายถึง วัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา เช่น หนังสือ แบบเรียน เทปวีดิทัศน์ เทปเสียง สไลด์ แผ่นภาพโปรเจกต์ คอมพิวเตอร์และอื่นๆ ที่ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษา รวมไปถึงวิธีการและกระบวนการทางการศึกษาต่าง ๆ ด้วย

1.1 การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

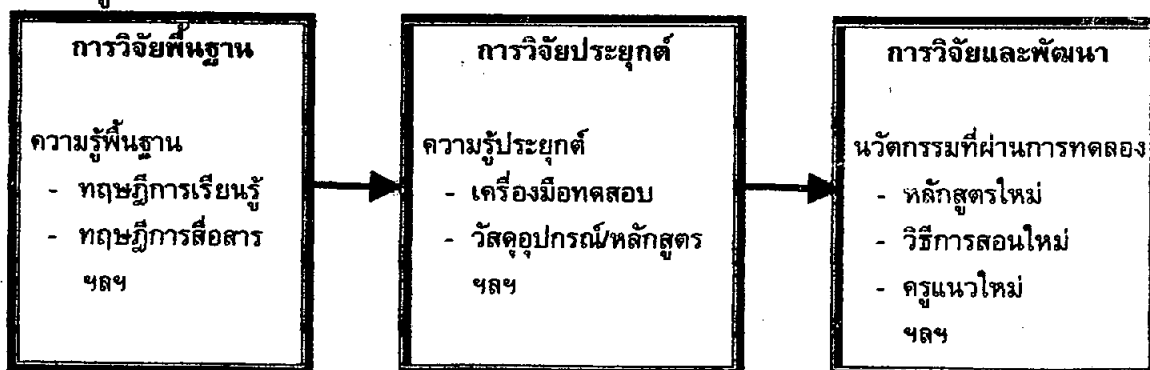
การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาแตกต่างจากการวิจัยทางการศึกษา 2 ประการ คือ

1.1.1 เป้าหมาย (Goal) การวิจัยทางการศึกษามุ่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ โดยการวิจัยพื้นฐานหรือมุ่งหาคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานโดยการวิจัยประยุกต์ แต่การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามุ่งพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา แม้ว่าการประยุกต์ทางการศึกษาหลายโครงการ ก็มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา เช่น การวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีสอน หรืออุปกรณ์การสอน ที่ผู้วิจัยอาจพัฒนาสื่อ หรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาสำหรับการสอน แต่ละแบบแต่ละผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้ใช้สำหรับการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยแต่ละครั้งเท่านั้น

1.1.2 การนำไปใช้ การวิจัยการศึกษามีช่องว่างระหว่างผลการวิจัยกับการนำไปใช้จริงอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ ผลการวิจัยทางการศึกษาจำนวนมากอยู่ในตู้ ไม่ได้รับการพิจารณานำไปใช้ นักการศึกษาและนักวิจัยจึงหาทางลดช่องว่างดังกล่าว โดยวิธีเรียกว่า "การวิจัยและพัฒนา"

อย่างไรก็ตาม การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา มิใช่สิ่งที่ทดแทนการวิจัยทางการศึกษา แต่เป็นเทคนิควิธีที่จะเพิ่มศักยภาพของการวิจัยการศึกษาให้มีผลต่อการจัดการศึกษา คือ เป็นตัวเชื่อมเพื่อแปลงไปสู่ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่ใช้ประโยชน์ได้จริงในโรงเรียนทั่วไป ซึ่งการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามุ่งพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา เพื่อให้สามารถนำผลิตภัณฑ์ทางการศึกษานั้น ๆ ไปใช้ได้จริงและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยจะต้องมีการออกแบบสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา ด้วยการทดลอง การประเมินและการป้อนกลับ เพื่อปรับปรุงให้ผลผลิตนั้นพัฒนาขึ้นทั้งด้านคุณภาพและประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ดังนั้นพอสรุปความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างการวิจัยทางการศึกษากับการวิจัยและพัฒนาจึงแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างการวิจัยการศึกษากับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

อำนาจ ช่างเรียน (2532 : 24-28) ได้กล่าวถึง การวิจัยและพัฒนาการศึกษา ไว้ว่าการวิจัยทางการศึกษา มุ่งค้นหาคำตอบใหม่ โดยอาศัยการวิจัยพื้นฐาน หรือมุ่งหาคำตอบที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โดยการวิจัยประยุกต์และตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา ถึงแม้ว่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา เช่น การวิจัยเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีการสอนหรืออุปกรณ์การสอน ผู้วิจัยอาจพัฒนาสื่อหรือผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาแต่ละแบบ แต่ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ถูกนำไปใช้สำหรับการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยแต่ละครั้งเท่านั้น ไม่ได้พัฒนาไปสู่การใช้สำหรับโรงเรียนทั่วไป

1.2 การดำเนินการวิจัยและพัฒนา

ขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา

บอร์ก, วอลเตอร์ อาร์และกอลล์ (Borg, Walter R. and Gall. 1989 : 784-785) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนาไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. กำหนดผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาและรวบรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นนี้ต้องกำหนดให้ชัดว่าผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาที่จะวิจัยและพัฒนา คืออะไรโดยต้องกำหนดว่า

- 1.1 ตรงกับความต้องการหรือไม่
- 1.2 ความก้าวหน้าทางวิชาการมีพอเพียงในการที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่กำหนดหรือไม่
- 1.3 บุคลากรที่มีอยู่ ทักษะความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการวิจัยและพัฒนาหรือไม่
- 1.4 ผลิตภัณฑ์นั้นจะพัฒนาขึ้นในเวลาอันสมควรหรือไม่

พร้อมทั้งศึกษาทฤษฎีและงานวิจัย การสังเกตภาคสนาม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ผลิตภัณฑ์การศึกษาที่กำหนดขึ้น ถ้ามีความจำเป็น ผู้ทำการวิจัยและพัฒนาอาจจะต้องทำการศึกษาวิจัยขนาดเล็ก เพื่อหาคำตอบ ซึ่งงานวิจัยและทฤษฎีที่มีอยู่ ไม่สามารถตอบได้ ก่อนที่จะเริ่มทำการพัฒนาต่อไป

2. วางแผนวิจัยและพัฒนาางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นนี้ประกอบด้วย

- 2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้ผลิตภัณฑ์
- 2.2 ประเมินค่าใช้จ่าย กำลังคนและเวลาที่ต้องใช้เพื่อศึกษาหาความเป็นไปได้
- 2.3 พิจารณาผลสืบเนื่องผลิตภัณฑ์

3. พัฒนารูปแบบขั้นตอนของผลิตภัณฑ์

ขั้นนี้เป็นการออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์การศึกษาตามที่วางแผนไว้ เช่น ถ้าเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรอบรมระยะสั้น ก็จะต้องออกแบบหลักสูตร เตรียมวัสดุของหลักสูตร คู่มือฝึกอบรม เอกสารในการฝึกอบรม และเครื่องมือการประเมินผล

4. ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 1

ขั้นนี้เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบ และจัดเตรียมไว้แล้วในขั้นที่ 3 ไปทดลองใช้ เพื่อทดสอบคุณภาพขั้นต้นของผลิตภัณฑ์ ในโรงเรียนจำนวน 3-5 โรงเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก จำนวน 6-12 คน ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

5. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 1

ขั้นนี้เป็นการนำข้อมูล และผลการทดลองใช้จากขั้นที่ 4 มาพิจารณาปรับปรุง

6. ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 2

ขั้นนี้เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ตามวัตถุประสงค์ ในโรงเรียนจำนวน 5-15 โรงเรียน จำนวน 30-100 คน ประเมินผลเชิงปริมาณในลักษณะ Pre-test กับ Post-test นำผลไปเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของการใช้ผลิตภัณฑ์ อาจมีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ถ้าจำเป็น

7. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 2

นำข้อมูลและผลการทดลองจากขั้นที่ 6 มาพิจารณาปรับปรุง

8. ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 3

ขั้นนี้เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุง ไปทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพการใช้งาน ของผลิตภัณฑ์ โดยผู้ใช้ตามลำพังในโรงเรียนจำนวน 10-30 โรงเรียนจำนวน 40-200 คน ประเมินผลโดยการใช้แบบสอบถาม การสังเกตและการสัมภาษณ์ แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

9. ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ครั้งที่ 3

นำข้อมูลจากการทดลองขั้นที่ 8 มาพิจารณาปรับปรุงเพื่อผลิตและเผยแพร่ต่อไป

10. เผยแพร่

ขั้นนี้เป็นการเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในที่ประชุมสัมมนาทางวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือส่งไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ และติดต่อหน่วยงานทางการศึกษาเพื่อจัดทำ ผลิตภัณฑ์ทางการศึกษา เผยแพร่ไปใช้ในโรงเรียนต่าง ๆ หรือติดต่อบริษัทเพื่อผลิตจำหน่าย

การวิจัยและพัฒนา เกิดขึ้นจากแนวคิดในการที่จะเชื่อมโยงช่องว่างระหว่างผลการวิจัยและการปฏิบัติ ซึ่งเป็นผลมาจาก การวิจัยทางการศึกษาส่วนใหญ่ มีเป้าประสงค์ของการวิจัยมิใช่เพื่อการพัฒนาผลงานแต่มีจุดประสงค์ เพื่อค้นหาความรู้ใหม่ (ได้แก่ วิจัยพื้นฐาน) หรือไม่ก็เพื่อตอบคำถามเฉพาะเกี่ยวกับปัญหาในทางปฏิบัติ (ได้แก่ วิจัยประยุกต์) ถึงแม้ว่าการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์จะส่งเสริมทางการศึกษาหลายประการก็ตาม แต่มีวิธีการที่ไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนางานใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยประยุกต์นั้น ข้อค้นพบที่ได้จากผลการวิจัยมักจะเป็นเพียงความมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น ไม่ใช่มีนัยสำคัญทางปฏิบัติในห้องเรียนปกติ ข้อบกพร่องอีกประการหนึ่งของการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ คือ สถานการณ์ที่ใช้ในการศึกษามีความแตกต่างไปจากในชั้นเรียนปกติมาก ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติ ดังนั้นการวิจัยและพัฒนาจึงเอาข้อค้นพบของการวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์นำมาใช้

2. เอกสารเกี่ยวกับรายการวิดิทัศน์

2.1 ความหมายวิดิทัศน์

ปัจจุบันวิดิทัศน์เป็นสื่อการสอนที่ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในวงการศึกษา เพราะสามารถมองเห็นภาพและได้ยินเสียงได้ในเวลาเดียวกัน จึงสามารถให้ความรู้ง่าย ๆ ไปหาความรู้ที่ซับซ้อนได้ด้วยเทคนิคในการผลิต ดังนั้นจึงเอื้ออำนวยต่อการบันทึกหรือปรับปรุงบทเรียนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น จึงเหมาะสำหรับที่จะนำมาใช้ในการส่งเสริมการศึกษา ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต จึงมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายวิดิทัศน์ไว้หลายท่านดังนี้

Video Tape เป็นคำภาษาลาติน มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า "to see" ในปัจจุบัน Video ถูกแปลว่า "ภาพ" คำว่า Video Tape จึงหมายถึง แถบแม่เหล็กเพื่อนำกลับมาดูอีกในภายหลัง (รวมคัทตี้ แก้วปลั่งและอนันต์ธนา อังกินันท์. 2535: 223) ซึ่งคำว่า "วิดิทัศน์, วิดิโอ, เทปโทรทัศน์ หรือภาพทัศน์" มีความหมายที่คล้ายคลึงกัน หมายถึง แถบเคลือบสารแม่เหล็ก ที่ใช้บันทึกสัญญาณภาพและสัญญาณเสียง (ราชบัณฑิตยสถาน. 2538 : 374)

✓ สุพิทย์ กาญจนพันธุ์ (2541 : 267) กล่าวว่า วิดิทัศน์ หมายถึง คำที่ใช้เรียกอุปกรณ์ในการสื่อสารใช้ในการสร้างและรับสารสนเทศเชิงทัศนภาพ

✓ กิตานันท์ มลิทอง (2540 : 161-162) อธิบายว่า วิดิทัศน์ เป็นวัสดุสำคัญที่สามารถใช้บันทึกภาพและเสียงไว้ได้พร้อมกัน ในแถบเทปในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และยังสามารถลบแล้วบันทึกใหม่ได้เช่นเดียวกับเทปบันทึกเสียง

อัมพร น้อยสุวรรณ (2540 : 8) ได้สรุปว่า "วิทิต์สน์" หมายถึง วัสดุที่ทำการบันทึกหรือเก็บสัญญาณภาพและสัญญาณเสียง ใช้ในรูปเส้นแรงแม่เหล็ก ที่ทำให้เกิดภาพเคลื่อนไหว ปรากฏบนจอเครื่องรับได้เป็นภาพเคลื่อนไหวที่มีความสวยงามเหมือนธรรมชาติ ทำให้ผู้ดูเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้

บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ (2534 : 180) กล่าวว่า วิทิต์สน์หรือแถบวิทิต์สน์ หมายถึง วัสดุที่บันทึกหรือเก็บสัญญาณภาพหรือข้อมูลอื่นใดที่ต้องการไว้ในรูปเส้นแรงแม่เหล็ก มีลักษณะคล้ายกับแถบบันทึกเสียงนั่นเอง เนื้อแถบวิทิต์สน์ทำด้วยสาร Polyester บางแต่เหนียว แข็งแรง ไม่ยืด ด้านล่างฉาบด้วยสาร Antristatic Carbon เพื่อป้องกันไฟฟ้าสถิตที่จะเกิดขึ้นบนเนื้อแถบวิทิต์สน์ เช่น เฟอรัสออกไซด์ โครเมียมออกไซด์ เหล็กออกไซด์ (Metal Oxide) เป็นต้น เพื่อทำหน้าที่เป็นสัญญาณแม่เหล็กไฟฟ้า ที่ได้รับมาจากหัวแม่เหล็ก ด้านบนนี้จะถูกบรรจุไว้ในล้อหรือในตลับอีกทอดหนึ่ง

เว็บสเตอร์ (Webster. 1980 : 2037) กล่าวว่า วิทิต์สน์ หมายถึง ส่วนประกอบหรือสิ่งที่ใช้ในระบบโทรทัศน์ หรือการดำเนินการแพร่ภาพของระบบโทรทัศน์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับการกระจายเสียง

ไฮนิช, โมเลندا และรัสเซลล์ (Heinich, Molenda and Russell. 1993 : 450) กล่าวว่า วิทิต์สน์ หมายถึง การจัดเก็บภาพและการแสดงภาพบนจอโทรทัศน์

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า "วิทิต์สน์" หมายถึง สื่อวัสดุที่สามารถบันทึกสัญญาณภาพและเสียงไว้ในรูปเส้นแรงแม่เหล็ก ซึ่งสามารถนำมาชมได้โดยผ่านทางเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการมองเห็นภาพและได้ยินเสียงพร้อมกันได้สะดวก

2.2 ประเภทของรายการวิทิต์สน์

ประเภทของเทปวิทิต์สน์นี้ ได้แบ่งตามลักษณะต่าง ๆ ไว้เพื่อสะดวกในการแยกประเภทให้ชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้งานได้อย่างเหมาะสมกับคุณภาพและประสิทธิภาพ มีผู้อธิบายไว้ดังนี้ คือ

บุญส่ง แจ่มสว่าง (2524 : 125-127) ได้รวบรวมประเภทของวิทิต์สน์ไว้ดังนี้

1. แบบโอเพนเรล (Open Rel) เป็นเครื่องเทปโทรทัศน์แบบแรกที่เกิดขึ้นในโลก และได้มีการพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับและใช้กันเรื่อยมา มีขนาดความกว้างเส้นเทป ตั้งแต่ $\frac{1}{2}$ นิ้ว 1 นิ้ว และ 2 นิ้ว ขนาดออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ คือ 1 นิ้ว และ 2 นิ้ว ส่วนขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว ปัจจุบันบริษัทยกเลิกการผลิตแล้ว

2. แบบคาสเซ็ท (Cassette) เนื้อเทปถูกบรรจุอยู่ในตลับ ทำให้การหยิบใช้สะดวกมากขึ้น มีอยู่ 3 ขนาด คือ $\frac{1}{4}$ นิ้ว $\frac{1}{2}$ นิ้ว และ $\frac{3}{4}$ นิ้ว แต่ปัจจุบันขนาด $\frac{1}{4}$ นิ้ว ไม่เป็นที่นิยมใช้ ภายหลังได้มีการผลิตระบบ 8 มม. ขึ้นมาอีกขนาดหนึ่ง

3. เทปคาสเซ็ท $\frac{3}{4}$ นิ้ว มีชื่อเรียกว่า แบบ ยู-เมติค (U-Matic) ปัจจุบันใช้กันมากทั้งในวงการโทรทัศน์ที่ใช้บันทึกรายการไว้ออกอากาศ เนื่องจากมีคุณภาพสูง และราคาไม่แพงแบบโอเพนเรล

4. เทปคาสเซ็ท $\frac{1}{2}$ นิ้ว เป็นแบบที่ใช้กันตามบ้าน มีอยู่มากมาย มีการแข่งขันกันประดิษฐ์คิดค้นจนเกิดระบบต่าง ๆ ของเครื่องแตกต่างกันไป หลายระบบ ดังนี้

4.1.1 ระบบเบต้า (Beta)

4.1.2 ระบบวีเอชเอส (VHS)

4.1.3 ระบบวีซีอาร์ (VCR)

4.1.4 ระบบเอสวีอาร์ (SVR)

4.1.5 ระบบวีดีโอ 200

5. เทปคาสเซ็ท 8 มม. เส้นเทปเท่ากับ 8 มม. เนื่องจากเทปในระบบต่าง ๆ ในข้อ 2.2 แม้จะมีขนาดของเส้นเทปเท่ากันก็ตาม แต่ไม่สามารถนำมาเล่นในเครื่องต่างระบบกันได้ ต้องใช้กับเครื่องเทป และม้วนเทประบบเดียวกันเท่านั้น ขนาดของตลับเทปมีขนาดใหญ่ ไม่สะดวกที่จะสร้างกล้องถ่ายที่บรรจุม้วนเทปไว้ในตัว

กล้องหรือหากจะสร้างต้องมีขนาดใหญ่มาก จึงได้มีการพัฒนาเทปคาสเซ็ทระบบ 8 มม. ออกมา โดยบริษัท โซนี่เป็นผู้ผลิตเป็นรายแรก

เดซา จันทภาษา (2525 : 44-46) ได้แบ่งตามประเภทของวีดิทัศน์ดังนี้

1. เทปขนาด 1 นิ้ว มีอยู่ 2 ชนิดที่ได้รับการรองรับจาก SMPTE และ EBU ว่าเป็นเทปที่ได้มาตรฐานโลก เทียบเท่าหรือดีกว่าเทปขนาด 2 นิ้ว ได้แก่ Type B-Format คิดค้นและพัฒนาโดยบริษัท BOSCH FERNSEH แห่งเยอรมันนี กับ Type C-Format คิดค้นและพัฒนาโดยบริษัท AMPEX Corporation แห่งสหรัฐอเมริกา เทปทั้ง 2 ชนิดนี้สามารถบันทึกภาพได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ โดยไม่มีการสูญเสียทางคุณภาพ ถ่ายกลับไปได้ถึง 5 ครั้ง โดยไม่สูญเสียคุณภาพ นอกจากนั้นยังสามารถทำเทคนิคพิเศษ อื่นๆ ได้อีก เช่น บันทึกภาพที่ละเฟรมสำหรับงาน Animation กับ Slow motion ชนิดปรับความเร็วได้ทั้งเดินหน้า และถอยหลัง Freeze ภาพได้ สามารถตัดต่อได้เป็นอย่างดี เครื่องเทปประกอบด้วยอุปกรณ์วัดตรวจสอบ สัญญาณภาพได้ตลอดระบบ

2. เทปขนาด ¾ นิ้ว (U-Matic) คิดค้นและพัฒนาโดยบริษัท โซนี่ แห่งประเทศญี่ปุ่น ทั่วโลกยอมรับ Format นี้ว่าเป็นมาตรฐาน ขึ้นชื่อว่าเทปโทรทัศน์ขนาด ¾ นิ้วมีแต่ U-Matic แถบเทปถูกบรรจุอยู่ในดรัม Cassett ขนาดใหญ่กว่าเทปที่ใช้ตามบ้านประเภท VHS หรือ Beta max ประมาณ 3 เท่า

3. ขนาด ½ นิ้ว ที่นิยมใช้ในตลาดมี 2 ชนิด คือ VHS ย่อมาจาก Video Home System คิดค้นและพัฒนาโดยบริษัท JVC กับ Beta max และพัฒนาโดยบริษัท โซนี่ ทั้ง 2 บริษัทอยู่ในประเทศญี่ปุ่น เทปขนาด ½ นิ้วนี้ ปัจจุบันได้มีการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีไปมากทั้งในด้านคุณภาพและเทคนิคมีการนำไมโคร คอมพิวเตอร์มาใช้ด้วย ทำให้สะดวกต่อการใช้งานหรือบันทึก สามารถแก้ไขเพิ่มเติมภาพและเสียงที่บันทึกไว้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้

วสันต์ อติศัพท์ (2526 : 5-6) รวมศักดิ์ แก้วปลั่งและอนันต์ธนา อังกนันท์ (2524 : 65-66) ได้แบ่งประเภทของรายการโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. รายการโทรทัศน์เพื่อการค้า (Commercial Television) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายทางธุรกิจ
2. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Television) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ทั่วไปแก่ประชาชนในด้านต่าง ๆ เช่น ข่าวสาร ศิลปะ วัฒนธรรม สังคมวิทยา กฎหมาย อาชีพ โดยไม่จำกัดจำนวนผู้ชมและไม่คำนึงถึงอายุ เพศ วัย ระดับความรู้หรือเจาะจงเฉพาะกลุ่ม
3. รายการโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอน (Instruction Television) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรงตามหลักสูตรให้กับผู้ชมรายการเฉพาะกลุ่ม หรือระดับและระดับหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน

บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ (2534 : 180-186) มีการแบ่งประเภทของวีดิทัศน์ไว้ 6 ประเภท ดังนี้คือ

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน

1.1 ใช้ส่งออกอากาศ (Broadcast) ซึ่งเป็นเทปวีดิทัศน์ที่มีคุณภาพดี ชัดเจน มีรายละเอียดสูง เสียงดี แจ่มใส และราคาค่อนข้างแพง มักจะใช้แบบม้วนเปิด (Open Reel)

1.2 ใช้ผลิตรายการสำหรับงานระดับอาชีพ (Professional) เป็นเทปวีดิทัศน์ที่มีคุณภาพใกล้เคียงกันหรือดีกว่าแบบที่ใช้ส่งออกอากาศ ราคาค่อนข้างแพงเช่นเดียวกัน

1.3 ใช้บันทึกต้นฉบับ (Master Tape) เป็นเทปวีดิทัศน์ที่ใช้สำหรับบันทึกรายการต่าง ๆ เพื่อไปตัดต่ออีกทอดหนึ่ง จึงต้องใช้ชนิดที่มีความแข็งแรงและทนต่อแรงเสียดทานได้สูง มีรายละเอียดสูงมาก ชัดเจนมาก ไม่มีสัญญาณรบกวน

1.4 ใช้บันทึกเหตุการณ์ทั่วไป (Home Used) เช่น กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและงานที่ไม่ต้องการคุณภาพสูงมากนัก เป็นเทปที่มีคุณภาพปานกลาง และราคาไม่แพงมากนัก สามารถหาซื้อได้ตามท้องตลาดทั่วไป

2. แบ่งตามลักษณะของส่วนที่ใช้บรรจุเทปวิดีโอ แยกได้ 3 ลักษณะ คือ

2.1 แบบม้วนเปิด (Open reel or reel to reel) หน้าเทปวิดีโอจะกว้าง 2 นิ้ว และกว้าง 1 นิ้ว บรรจุในล้อโลหะคล้ายกับลวดบรรจุฟิล์มภาพยนตร์ ปัจจุบันมีใช้ตามสถานีโทรทัศน์เท่านั้น

2.2 แบบกล่อง (Cartridge) หน้าเทปวิดีโอกว้าง 1 นิ้ว ภายในกล่องจะมีวงล้อป้อนและรับเทปวิดีโอซ้อนกัน สามารถเล่นซ้ำไปมาได้ ใช้สำหรับโฆษณา

2.3 แบบคาสเซต (Cassette) เป็นคาสเซตรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ภายในมีล้อป้อนและรับเทปวิดีโอวางเรียงต่อกัน ขนาดความกว้างของเนื้อเทปวิดีโอมีหลายแบบ

2.3.1 ความกว้าง $\frac{3}{4}$ นิ้ว สามารถใช้กับเครื่องเล่นบันทึกแบบกระเป๋าทัวได้ เราเรียกว่า U-Matic

2.3.2 ความกว้าง $\frac{1}{2}$ นิ้ว จะมี แบบย่อย ๆ คือ แบบเบต้าแมกซ์ (Betamax) ของโซนี่ และแบบ VHS ของเจวีซี และแบบที่สามารถบันทึกได้ 2 ข้าง เรียกว่า แบบวีวีซี (VVC) ของฟิลิปส์

2.3.3 ความกว้าง 8 มิลลิเมตร เป็นเทปวิดีโอขนาดเล็กเท่ากับม้วนเทปบันทึกเสียงให้ความคมชัดเกินกว่าเทปวิดีโอที่มีขนาดใหญ่

3. แบ่งตามชนิดของสารแม่เหล็กที่ใช้ฉาบบนเทปวิดีโอ แบ่งได้ 3 ชนิด คือ

3.1 สารเมทัล (Metal) เป็นสารที่สามารถรับอำนาจแม่เหล็กได้สูงมีคุณภาพดี

3.2 สารเกมมาเฟอรส์ออกไซด์

3.3 สารโคบอลท์

4. แบ่งตามความกว้างของเนื้อเทปวิดีโอ มีขนาดดังนี้

4.1 ขนาด $\frac{1}{4}$ นิ้ว (6 มิลลิเมตร)

4.2 ขนาด 8 มิลลิเมตร

4.3 ขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว

4.4 ขนาด $\frac{3}{4}$ นิ้ว

4.5 ขนาด 1 นิ้ว

4.6 ขนาด 2 นิ้ว

5. แบ่งตามความยาวของเวลาในการเล่นบันทึก อาจแบ่งได้ดังนี้คือ

5.1 เวลา 1-6 นาที ใช้ในการโฆษณา

5.2 เวลา 15 นาที ใช้ประกอบรายการสั้น ๆ

5.3 เวลา 30 นาที ใช้บันทึกรายการทั่ว ๆ ไป

5.4 เวลา 60 นาที ใช้บันทึกรายการทั่ว ๆ ไป

5.5 เวลา 120 นาที ใช้บันทึกรายการทั่ว ๆ ไป

5.6 เวลา 180 นาที ใช้บันทึกรายการทั่วไปที่มีความยาวมาก

6. แบ่งตามชนิดของเครื่องเล่น - บันทึกวิดีโอ เครื่องเล่น-เครื่องบันทึกวิดีโอ ในปัจจุบันมีหลายบริษัทที่ทำออกมา ต่างก็มีความแตกต่างกันเพื่อให้มีประสิทธิภาพและความต้องการของการใช้งานในปัจจุบันมีการแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

6.1 แบบวีเอชเอส (VHS : Video Home System) เป็นแบบที่ใช้ตามบ้านและตามสถานศึกษาต่าง ๆ นิยมใช้ในประเทศไทย 90 % ใช้กับวิดีโอ $\frac{1}{2}$ นิ้ว ลักษณะไม่สลับซับซ้อน ซ่อมแซมง่าย

ประหยัด น้ำหนักเบา การร้อยเทปเป็นแบบ M-Load ซึ่งเป็นแบบที่มีความสึกหรอ เสียตายน้อย การทำสำเนาจะสูญเสียความคมชัดลงไปจากต้นฉบับประมาณ 25 %

6.2 แบบเบต้าแม็กซ์ (Beta-max) หรือนิยมเรียกสั้น ๆ ว่า “เบต้า” เป็นแบบที่นิยมน้อยกว่าแบบแรก แต่คุณภาพทัดเทียมกัน ให้ความละเอียดของภาพดีกว่า ขนาดหัวแม่เหล็กโตกว่า ลักษณะเครื่องมีความสลับซับซ้อน ซ่อมแซมยาก เมื่อทำการสำเนาจะสูญเสียความคมชัดลงไปจากต้นฉบับ 25% การร้อยเทปวิธีนี้ก็มีลักษณะเป็นแบบ B-Load

6.3 แบบยูเมติก (U-matic) เป็นแบบที่ใช้ในการผลิตรายการการศึกษาและรายการสถานีโทรทัศน์ทั่วไป ใช้กับเทปวีดิทัศน์ขนาด ๓ นิ้ว มีคุณภาพดีกว่า 2 แบบแรก เป็นเครื่องเล่นระดับมืออาชีพ ทำสำเนาจะสูญเสียความคมชัดเพียง 10 % ราคาค่อนข้างแพง น้ำหนักเบามาก การร้อยเทปวิธีนี้มีลักษณะแบบ U-Load

นอกจากนี้ยังมีแบบอื่น ๆ อีก เช่น แบบ 8 มิลลิเมตร ซึ่งมีเนื้อกว้าง 8 มิลลิเมตร สามารถเล่นบันทึก และมีตัวกลิ้งติดเป็นชุดเดียวกัน ปัจจุบันมีผู้คิดค้น และพัฒนาวิธีพัฒนาระบบ VHS ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นทั้งทางด้านภาพและเสียงเพื่อให้ทัดเทียมหรือดีกว่าระบบอื่น

บริษัท เจวีซี ก็ประสบความสำเร็จสามารถพัฒนา VHS ธรรมดาให้เป็นระบบ HQ VHS (High Quality Video Home System) และก้าวหน้าเป็นระบบ Super VHS (Super Video Home System) ซึ่งระบบนี้จะเน้นคุณภาพเป็นสำคัญ และพอสรุปคุณภาพของระบบ Super VHS ได้ดังนี้

1. ความคมชัดของภาพ และสีเส้นตามแนวนอน มากกว่า 400 เส้น มีความคมชัดจน รายละเอียดสูง และเป็นธรรมชาติที่สุด ให้ภาพที่เหนือกว่าระบบ 240 เส้น ของระบบ VHS ทั่ว ๆ ไป
2. การแยกสัญญาณภาพขาว-ดำ และสีออกจากกัน ทำให้ลดการเหลื่อมล้ำของสี และลดอาการภาพเด่นหรือภาพเลือนขึ้นลง
3. อัตราส่วน S/N Ratio ที่สูงขึ้นในระบบนี้ ช่วยลดสัญญาณรบกวน และทำให้แยกความแตกต่างระหว่างสีขาวกับสีดำเด่นชัดขึ้น

เครื่องเล่น-บันทึกวีดิทัศน์ระบบ Super VHS เล่นและบันทึกได้เฉพาะม้วนเทปวีดิทัศน์ แบบ Super VHS เท่านั้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า ในการแบ่งประเภทของเทปวีดิทัศน์ออกเป็นหลายประเภท เพื่อความสะดวกตรงตามวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้งาน เช่น แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน แบ่งตามความกว้างของเนื้อเทปวีดิทัศน์ แบ่งตามความยาวของเวลาในการเล่น พอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. แบ่งตามคุณภาพของเทป
2. แบ่งตามความกว้างของม้วนเทป
3. แบ่งตามประเภทของเครื่องบันทึกเทป
4. แบ่งตามลักษณะของม้วนหรือกล่องเทป
5. แบ่งตามลักษณะของสารแม่เหล็กที่ฉาบ
6. แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน
7. แบ่งตามเวลาที่ใช้ในการเล่น-บันทึกเทป

2.3 รูปแบบของรายการวีดิทัศน์

รูปแบบ (Format) หมายถึง วิธีการและลีลาการเสนอเนื้อหาสาระและสิ่งที่อยู่ในรายการโทรทัศน์ จำแนกรูปแบบได้หลายวิธี ตามประเภทของรายการโทรทัศน์ โดยเลือกเสนอรูปแบบที่ใช้กันมาก 12 รูปแบบ ได้แก่ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2523: 731-736)

1. รูปแบบพูดคนเดียว (Monologue) เป็นรายการที่ผู้ปรากฏตัวพูดคุยกับผู้ชมเพียงหนึ่งคน ส่วนมากจะมีภาพประกอบเพื่อมิให้เห็นหน้าผู้พูดอยู่ตลอดเวลา
 2. รูปแบบสนทนา (Dialogue) เป็นรายการที่มีคนมาพูดคุยกันสองคน ทั้งสองคน เป็นผู้ถามและคู่สนทนา แสดงความคิดเห็นประเด็นที่นำเสนอ ทั้งคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นการสนทนาจะมี 2-3 คนก็ได้
 3. รูปแบบอภิปราย (Discussion) เป็นรายการที่ผู้ดำเนินการอภิปรายหนึ่งคนป้อนคำถาม ให้ผู้ร่วมรายการอภิปรายตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ไม่ควรเกิน 4 คน ผู้อภิปรายแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อประเด็นต่าง ๆ โดยอาจเสริมหรือแย้งคนที่พูดก่อนได้
 4. รูปแบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นรายการที่มีผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์คือ วิทยากร มาสนทนากันโดยผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ จะสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เล่าให้ฟัง
 5. รูปแบบเกมหรือตอบปัญหา (Quiz Programmed) เป็นรายการที่จัดให้มีการแข่งขันระหว่างคนหรือกลุ่มของผู้ที่มาร่วมรายการด้วยการเล่นเกมหรือตอบปัญหา รายการแบบนี้อาจจะจัดอยู่ในลักษณะอื่นที่ทำให้ผู้ชมรายการมีส่วนร่วมด้วย
 6. รูปแบบสารคดี (Documentary Programmed) เป็นรายการที่เสนอเนื้อหาด้วยภาพและเสียง บรรยายตลอดรายการโดยไม่มีพิธีกร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ
 - 6.1 สารคดีเต็มรูป เป็นการดำเนินเรื่องด้วยภาพและเนื้อหาตลอดรายการ
 - 6.2 กึ่งสารคดีกึ่งพูดคนเดียว (Semi Documentary) เป็นรายการที่มีผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่เดินเรื่องพูดคุยกับผู้ชมและให้เสียงบรรยายตลอดรายการ นอกนั้นเป็นภาพแสดงเรื่องราวหรือกระบวนการตามธรรมชาติ
 7. รูปแบบละคร (Drama) เป็นรายการที่เสนอเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยการจำลองสถานการณ์เป็นละคร มีการกำหนดผู้แสดง จัดสร้างฉาก การแต่งตัวและแต่งหน้าให้สมจริงสมจัง และใช้เทคนิคการละครเพื่อเสนอเรื่องราวให้เหมือนจริงมากที่สุด ในด้านการศึกษาละครโทรทัศน์อาจจะจำลองสถานการณ์ชีวิตของคนในสังคม เพื่อสอนความรู้ในเชิงจิตวิทยา สังคมวิทยา การเมืองและการปกครอง
 8. รูปแบบสารละคร (Docu-drama) เป็นรายการที่ผสมผสานรูปแบบสารคดีเข้ากับรูปแบบละคร หรือการนำมาประกอบรายการที่เสนอเนื้อหาบางส่วน มิใช่เสนอเป็นละครทั้งรายการ เพื่อให้การศึกษา ความรู้ และแนวคิด
 9. รูปแบบสาธิตและการทดลอง (Demonstration) เป็นรายการที่เสนอวิธีการทำอะไรสักอย่าง เพื่อให้ผู้ชมได้แนวทางที่จะนำไปใช้
 10. รูปแบบเพลงและดนตรี (Song and Music) ซึ่งมีด้วยกัน 3 ลักษณะดังนี้
 - 10.1 มีดนตรีและนักร้องมาแสดงสด
 - 10.2 ให้นำนักร้องมาร้องควบคู่ไปกับเสียงดนตรีที่บันทึกมาแล้ว
 - 10.3 ให้นำนักร้องมาร้องและนักดนตรีมาแสดง แต่ใช้เสียงที่บันทึกมาแล้ว
 11. รูปแบบถ่ายทอดสด (Live Programmed) เป็นรายการที่ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในขณะนั้น
 12. รูปแบบนิตยสาร (Magazine Programmed) เป็นรายการที่เสนอรายการหลากหลาย ประเด็น หลายรส และหลายรูปแบบในรายการเดียวกัน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2523 : 731-736)
- วสันต์ อติศัพท์ (2526 : 203) กล่าวถึงรูปแบบโทรทัศน์การศึกษาไว้ว่า ในการผลิตรายการโทรทัศน์การศึกษา เพื่อการสอนนั้นมิได้หมายถึงการที่ต้องมีครูโทรทัศน์ ออกมาสอนแล้วใช้กล้องโทรทัศน์จับภาพเหล่านั้น ดังที่มีผู้กล่าวว่า การสอนที่ดีคือการสอนที่ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังถูกสอนอยู่ ดังนั้นผู้ผลิต

รายการโทรทัศน์ จะต้องคำนึงถึงรูปแบบของรายการที่จะช่วยในการสื่อสาร เพื่อนำวิชาการไปสู่ผู้ชมให้มากที่สุด

รูปแบบของรายการโทรทัศน์จำแนกตามบทบาทของสื่อมวลชนได้ 5 ประเภท ดังนี้

1. รายการข่าวสาร เป็นรายการที่เสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในปัจจุบันอย่างตรงไปตรงมา อาจจะเป็นเหตุการณ์สำคัญ เหตุการณ์ใกล้ตัวผู้ชม เพื่อรายงานให้พวกเขาได้ทราบสิ่งที่เกิดขึ้น จัดเป็นรายการสำคัญ และมีบทบาทมากในปัจจุบัน ยุคแห่งสังคมข่าวสาร
2. รายการการศึกษา เป็นรายการที่จัดเสนอความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้ชมทั้งเพื่อการเรียนการสอนโดยตรง และให้ความรู้เพื่อประสบการณ์ชีวิตในด้านต่างๆ
3. รายการบันเทิง เป็นรายการที่มุ่งเสนอความเพลิดเพลิน สนุกสนานแก่กลุ่มผู้ชมเป็นหลัก เช่น รายการดนตรี รายการละคร รายการเกมโชว์และรวมถึงรายการสารบันเทิงบางประเภท
4. รายการโฆษณา เป็นรายการที่มุ่งเน้นให้ผู้ชมคล้อยตามสินค้าต่างๆ ทั้งสินค้าโดยตรงหรือบริการ เป็นรายการสั้นๆ ที่มีประสิทธิภาพในการจูงใจสูงสุด
5. รายการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกับรายการโฆษณาตรงที่เน้นถึงการสร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจอันดีต่อกัน ระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มผู้เรียน รวมถึงการรณรงค์ เผยแพร่เทคนิคต่างๆ ให้ประชาชนได้รับทราบเพื่อพิจารณาตัดสินใจที่จะรับแนวคิดนั้นอีกทีหนึ่ง (วสันต์ อดิศักดิ์. 2533 : 145)

เกศินี โชติกเสถียร (2528 : 131) ได้กล่าวถึงรูปแบบรายการที่ผลิตขึ้นเพื่อการศึกษา อาจจำแนกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. รูปแบบรายการผลิตขึ้นเพื่อสอน (Teaching Format) เป็นกลุ่มรายการที่ใช้เพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตร รูปแบบรายการมีบทบาทในเชิงสอนมากกว่าจูงใจ การผลิตรายการจะง่ายกว่าแบบอื่นๆ
2. รูปแบบรายการเพื่อการเรียน (Learning Format) เป็นกลุ่มรายการที่มุ่งใช้เพื่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรแบบกลุ่มแรกก็ได้ หรืออาจใช้เพื่อการศึกษาทั่วไปก็ได้ แต่เป็นรายการที่ต้องสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ชมมากขึ้น ต้องให้ผู้ชมสนใจ อยากติดตามโดยผู้ชมไม่มีความรู้สึกว่าการผลิตมุ่งมาสอน แต่กลับรู้สึกว่าเป็นรายการที่มีประโยชน์ นำเรียนนำรู้และเต็มใจชมโดยตลอด การผลิตรายการในรูปแบบนี้ต้องการความประณีตและเทคนิควิธีที่มีประสิทธิภาพสูง
3. รูปแบบรายการเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร (Information Format) เป็นกลุ่มรายการที่มุ่งใช้เป็นสื่อเสนอแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อสนองความสนใจใคร่รู้ เพื่อความทันต่อเหตุการณ์ และสามารถปรับตัวเองเข้ากับความเจริญก้าวหน้าของสังคมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม รายการในรูปแบบนี้ต้องสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ชมมากที่สุด การผลิตจำเป็นต้องปราณีต และใช้เทคนิควิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย มิฉะนั้นผู้ชมหันไปหารายการวิทยุโทรทัศน์ประเภทบันเทิงโดยง่าย การนำสิ่งที่จริงมาแยกแยะให้เห็นถึงสาเหตุ และสรุปให้ได้ คนวิเคราะห์ต้องเก่งและจูงใจกลุ่มเป้าหมายได้ จึงน่าสนใจ วิธีการนี้ใช้ได้ดีมากในการเรียนการสอนในโทรทัศน์ แต่ควรจะเป็นส่วนหนึ่งของรายการมากกว่าทำทั้งรายการ

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า รูปแบบของรายการวิทยุโทรทัศน์นั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท ทั้งนี้อาจแบ่งตามวิธีการนำเสนอ บทบาทสื่อมวลชน และการผลิตเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้กำหนดรายการว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายใด มีสถานการณ์อย่างไรและมีวัตถุประสงค์ในการชมเพื่ออะไร เป็นต้น

2.4 การผลิตวิทยุทัศน์เพื่อการศึกษา

ในการผลิตรายการวิทยุทัศน์เพื่อการศึกษา เป็นสิ่งสำคัญดังนั้น จึงได้มีการเตรียมการที่รอบคอบ ก่อนที่ทำการผลิตเทปวิทยุทัศน์จริงเพื่อที่จะได้เทปวิทยุทัศน์ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ พินิต วัณโณ (2520 : 19-20) ได้กล่าวไว้ว่า ขบวนการผลิตบทเรียนวิทยุทัศน์ตามหลักสูตรนั้น จะต้องร่วมมือกันอย่าง

ใกล้ชิด ระหว่างฝ่ายผลิต หรือฝ่ายเทคนิคกับฝ่ายหลักสูตรหรือวิชาการ ในขั้นต้นคือการวางแผนการนั้น ทางฝ่ายหลักสูตรจะต้องวิเคราะห์ คือ

1. กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนของบทเรียนที่จะทำให้ชัดเจนว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้ว นักเรียนจะได้อะไร หรือทำอะไรบ้างตามเป้าหมาย
 2. กำหนดเนื้อหาวิชาของบทเรียนว่าครอบคลุมสิ่งใด และจะตอบสนองจุดมุ่งหมายของ บทเรียนเพียงใด และจะเรียบเรียงเนื้อหาวิชาในลักษณะใด จึงพร้อมที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นภาพและเสียงหรือรายการบนจอโทรทัศน์ได้
 3. วิเคราะห์ผู้เรียนในกลุ่มและวัย ที่จะเป็นผู้รับบทเรียนมีลักษณะ เช่น วัย ความสามารถ ความรู้ พิเศษความสนใจ พื้นฐานทางวัฒนธรรม และอื่น ๆ ทั้งที่เพื่อประโยชน์ในการทำบทเรียนให้เหมาะสม
 4. การเลือก ครูจะต้องทำอย่างพิถีพิถัน โดยปกติเรามักจะเลือกครูที่สอนเก่ง แต่ก็ระวังในเรื่องนี้ ครูที่สอนเก่งนั้น บางครั้งอาจสอนได้ไม่ดีเท่ากับการสอนหน้าห้อง นอกจากนั้นบุคลิกลักษณะของครูต้องเหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาที่สอนด้วย การคัดเลือกครูที่จะสอนบทเรียนทางเทปวีดิทัศน์จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
- เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา ผู้เรียน และคัดเลือกครูแล้วจะต้องดำเนินการต่อไปนี
1. กำหนดขั้นตอนของการสอน
 2. จัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับบทเรียนให้ครบถ้วน
 3. เตรียมเอกสารประกอบบทเรียน

ขั้นการวางแผนหรือเตรียมการ

ในการผลิตเทปวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา นั้น ควรจะได้ทำการผลิตอย่างมีระบบ เริ่มจากขั้นตอนการผลิตรายการวีดิทัศน์เพื่อการศึกษา จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างฝ่ายผลิตหรือฝ่ายเทคนิคกับฝ่ายวิชาการ และต้องปฏิบัติตามขั้นตอน ซึ่งจะประสบความสำเร็จดังที่มุ่งหวังไว้ ดังที่ ไพโรจน์ ติรัตนากุล นิพนธ์ ตุมศรีและจิรัตน์ ปิยะกุล (2528 : 76-78) ธวัชชัย สันตติประภา (2528 : 13-19) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตรายการวีดิทัศน์ไว้ 13 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่ผู้ผลิตรายการจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ในการผลิต รายการเช่น เนื้อหา เวลา ค่าใช้จ่าย ผู้ร่วมงาน และสิ่งต่อไปนี้ด้วย คือ
 - 1.1 กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการผลิตให้ชัดเจน
 - 1.2 กำหนดหัวเรื่องให้กระชับรัดกุม
 - 1.3 กำหนดบุคคลเป้าหมายว่าเป็นใครบ้าง
 - 1.4 มีการประชุมร่วมกันของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจร่วมกันในวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของรายการเทปวีดิทัศน์ครั้งนี้ นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องทราบถึงหน้าที่รับผิดชอบของตนอย่างชัดเจน
 - 1.5 กำหนดตารางการดำเนินงานว่า ในแต่ละขั้นตอนจะใช้เวลาเท่าใด เช่น ใช้เวลาในการผลิต รายการนี้กี่วัน เริ่มต้นและสิ้นสุดเมื่อใด รายการนี้จะให้นำเสนอเมื่อใด
2. รวบรวมเอกสารและรายงานการวิจัย (Collection of Materials and Research) ในขั้นนี้ เป็นขั้นที่ผู้ผลิตรายการรวบรวมตำรา เอกสาร รายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและอาจเป็นภาพยนตร์ สไลด์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา เพื่อนำมาประกอบในการผลิตเทปวีดิทัศน์ชุดดังกล่าวได้
3. คัดเลือกเอกสารชุดต่าง ๆ (Selection of Material) ตำราเอกสาร รายงานการวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนภาพยนตร์ และสไลด์ที่รวบรวมมาจากขั้นที่แล้วนั้น ในขั้นนี้จะเป็นขั้นนำเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าวมา

คัดเลือกเอาเฉพาะที่เกี่ยวข้องและจำเป็นจะต้องใช้ในการเขียนบท ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องก็แยกต่างหาก แต่อย่างไรก็ไม่ควรทิ้งไป หรือส่งคืน ควรเก็บไว้ก่อน หากมีความจำเป็นต้องใช้จะได้สามารถหยิบใช้ได้ทันที

4. เขียนบทรายการเทปวีดิทัศน์ (Scenario Writing) บท (Scenario) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า Script นั้น หมายถึง เอกสารที่เขียนขึ้น เพื่อใช้ในการถ่ายทำเทปวีดิทัศน์ ซึ่งประกอบด้วย ถ้อยคำ ลักษณะและบทบาทของภาพและเสียง โดยทั้งสามส่วนนี้ จะแสดงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนภาพยนตร์หรือสไลด์ ที่ได้รับการคัดเลือกมาแล้วนี้ ผู้เขียนจะนำสิ่งเหล่านี้มากำหนดเป็นภาพและเสียงเป็นเรื่องราวตามที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์

ดังนั้นการเขียนบทถ่ายทำเทปวีดิทัศน์ จึงเป็นการเขียนชี้แจง ขั้นตอนการผลิตเทปวีดิทัศน์ในรายละเอียดทั้งส่วนภาพ (Video) และเสียง (Audio) ซึ่งขั้นนี้เป็นขั้นที่ต้องใช้การสร้างจินตนาการ และประสบการณ์ของผู้เขียนบทอย่างมาก ชิน คล้ายปาน (2528: 31) ได้เสนอขั้นตอนในการเขียนบทถ่ายทำเทปวีดิทัศน์ไว้ดังนี้

- 4.1 รวบรวมข้อมูล และทรัพยากรที่จะนำมาทำรายการ
- 4.2 คัดเลือกเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายการ
- 4.3 กำหนดรายละเอียดในบทเทปวีดิทัศน์ตามความสามารถของอุปกรณ์ที่มีอยู่ รวมทั้งงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการถ่ายทำ
- 4.4 ผู้เขียนบทจะต้องหาความรู้ว่าผู้ชมคอยติดตามรายการ
- 4.5 ความต่อเนื่องของเนื้อหา เป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้ผู้ชมคอยติดตามรายการ
- 4.6 ภาพและคำบรรยาย จะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน
- 4.7 ข้อความที่ใช้เขียนถ่ายทำเทปวีดิทัศน์ จะต้องใช้ประโยคง่าย ๆ สั้น ๆ แต่สื่อความหมายได้ดี และเขียนให้อ่านง่าย

4.8 แทรกข้อคิดเห็น เพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วม

4.9 บทเทปวีดิทัศน์จะต้องดึงดูดความสนใจ และชวนให้ผู้ชมติดตามรายการ

5. การเตรียมการเพื่อบันทึกการเทปวีดิทัศน์ (Preparation for Recording) ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เราต้องเตรียมเพื่อการบันทึกภาพ ตามตารางที่ได้กำหนดไว้ วัสดุและอุปกรณ์ที่จะใช้มีอะไรบ้าง ใครเป็นผู้รับผิดชอบบ้าง และจะถ่ายทำที่ไหน จะถ่ายทำห้องสตูดิโอ (Studio) หรือนอกสถานที่หากมีการถ่ายทำนอกสถานที่ก็ควรจะมีผู้ไปดูสถานที่ที่จะถ่ายทำ และนัดแนะกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการแสดงประกอบฉาก หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน วัสดุอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการผลิตรายการเทปวีดิทัศน์ ซึ่งจะตระเตรียมได้แก่

- 5.1 กล้องวีดิทัศน์ (Video Camera)
- 5.2 เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์ (Video Tape Recorder)
- 5.3 เทปวีดิทัศน์ (Video Tape)
- 5.4 เครื่องบันทึกเสียง (Tape Recorder)
- 5.5 เทปเสียง (Audio Tape)
- 5.6 อุปกรณ์แสงไฟ (Lighting Equipment)
- 5.7 จอโทรทัศน์ (T.V. Monitor)
- 5.8 ไมโครโฟน (Microphone)
- 5.9 ขาตั้งกล้อง (Tripod)
- 5.10 สายและที่ต่อต่าง ๆ (Cables and Connectors)

6. การเตรียมการเกี่ยวกับศิลปกรรม (Art Work) ในการผลิตรายการเทป วีดิทัศน์นั้นจำเป็นต้องมีงานเกี่ยวกับศิลปกรรม เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อผู้ร่วมผลิตรายการ ภาพวาด วัสดุกราฟิก แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ ตลอดจนสิ่งประกอบฉากต่าง ๆ

7. การเตรียมอุปกรณ์และวัสดุสำหรับการสาธิต (Equipment and Material for Demonstration) ในกรณีที่มีการสาธิต หรือมีการใช้วัสดุอุปกรณ์แสดงในเนื้อหา นั้น ผู้ผลิตควรคำนึงว่า มีวัสดุอุปกรณ์อะไรบ้าง ที่ต้องใช้ประกอบการสาธิต จะหาวัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นได้มาจากที่ไหนบ้าง ควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์เหล่านั้นให้เรียบร้อย ก่อนที่จะดำเนินการถ่ายทำ

8. การบันทึกภาพ (Video Recording) เมื่อทำสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ก็ถึงเวลาที่ต้องบันทึกภาพต่าง ๆ ตามเนื้อหาในบทวีดิทัศน์

9. การตัดต่อ (Editing) หลังจากการบันทึกภาพได้ตามต้องการแล้วให้นำภาพต่าง ๆ มาตัดต่อเป็นเรื่องราว ตามที่ได้เขียน Script ไว้โดยใช้เครื่องตัดต่อภาพ (Editing Machine)

10. การบันทึกเสียง (Sound Recording) ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เสียงต่าง ๆ จะถูกบันทึกเข้าไปในเทปวีดิทัศน์ตามบทนั้น เช่น เสียงคำบรรยาย คนตรีประกอบ และเสียงอื่น ๆ

11. การทดลองฉาย (Preview) เมื่อเทปวีดิทัศน์ได้ถูกตัดต่อและบันทึกเสียงต่าง ๆ ตามบทที่กำหนดไว้แล้ว เราก็นำเทปวีดิทัศน์ดังกล่าว มาเสนอรายการโดยให้ผู้ร่วมรายการฝ่ายต่าง ๆ ได้ชมพร้อมกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบ และวิจารณ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

12. การนำไปใช้ (Utilization of Program) เมื่อเทปวีดิทัศน์ดังกล่าว ได้เสนอให้ผู้ชมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างของบุคคลเป้าหมาย และแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เราก็นำเอาเทปวีดิทัศน์ดังกล่าวไปเสนอกับกลุ่มเป้าหมายซึ่งอาจจะเป็นการเสนอในห้องเรียน หรือห้องอบรม

13. การประเมินผล (Evaluation) เมื่อฉายเทปวีดิทัศน์ดังกล่าวแล้ว ก็ควรมีการประเมิน เพื่อให้ทราบว่า กลุ่มเป้าหมายมีความเข้าใจในเนื้อหาหรือไม่ อย่างไร นอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมายมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการถ่ายทำ การแสดง การสาธิต (ถ้ามี) การดำเนินเนื้อหา การตัดต่อศิลปกรรม คนตรี และเสียงประกอบ ซึ่งผลจากการประเมินนี้ ผู้ผลิตก็สามารถนำไปใช้ปรับปรุงรายการเทปวีดิทัศน์ และอาจใช้เป็นแนวทางในการผลิตเทปวีดิทัศน์ในเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ยูวดี ทองคำวรรณ (2541 : 14-15) ได้กล่าวถึงการใช้วีดิทัศน์ในการสอนภาษาว่า ควรมีคู่มือการใช้วีดิทัศน์ด้วยเพื่อบอกถึง

1. ชื่อเรื่อง
2. เนื้อเรื่อง
3. จุดประสงค์
4. ความรู้เดิมของผู้เรียน
5. สิ่งที่จะสอนเพิ่มเติม
6. วิธีดำเนินการกิจกรรม

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า การผลิตรายการวีดิทัศน์ ควรจะมีการผลิตอย่างมีระบบเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งบางขั้นตอนก็จำเป็นต้องอาศัยฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในส่วนที่มีความจำเป็น ดังนั้นจึงพอที่จะสรุปเป็นขั้นตอนการผลิตรายการไว้ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่ต้องคำนึงถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา เวลา ค่าใช้จ่าย และผู้ร่วมงาน
2. ขั้นรวบรวมเอกสารและงานวิจัย (Collection of Material and Research) เป็นขั้นรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบในการผลิต

3. **ขั้นเขียนบทรายการเทปวิดีโอ (Scenario Writer)** เป็นขั้นที่เขียนบทเทปวิดีโอเพื่อถ่ายทำจริงให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย มีการชี้แจงขั้นตอนการผลิตที่ละเอียดทุก ๆ ส่วน
4. **ขั้นเตรียมการบันทึก (Preparation for Video and Sound Recording)** เป็นขั้นเตรียมการบันทึกตามที่ได้เตรียมไว้ตามตารางที่กำหนด
5. **ขั้นบันทึกภาพและเสียง (Video and Sound Recording)** เป็นขั้นที่บันทึกภาพและเสียงให้เป็นไปตามบทเทปวิดีโอ
6. **ขั้นตัดต่อ (Editing)** เป็นขั้นนำสัญญาณภาพและเสียงเข้ามาตัดต่อ เพื่อให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้
7. **ขั้นทดลองฉาย (Preview)** เป็นขั้นที่นำเทปวิดีโอและเทปวิดีโอมาเสนอให้ฝ่ายต่าง ๆ ชมพร้อม ๆ กัน เพื่อตรวจสอบและวิจารณ์
8. **ขั้นปรับปรุง (Develop)** เป็นขั้นที่นำผลจากการทดลองฉายมาปรับปรุงพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ
9. **ขั้นนำไปใช้ (Utilization of Program)** เป็นขั้นที่นำผลผลิตไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
10. **ขั้นประเมินผล (Evaluation)** เป็นขั้นที่ต้องทำการประเมินทุกขั้นตอนของการผลิต และการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2.5 ประโยชน์และคุณค่าของวิดีโอ

วิดีโอ เป็นสื่อที่มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง มีนักการศึกษาและนักเทคโนโลยีการศึกษาได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับวิดีโอไว้มากมาย ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2534 : 595-596) และร่วมศักดิ์ แก้วปลั่ง (2528 : 142-143) ได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาไว้ ดังนี้

1. เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำเอาสื่อการสอนหลายอย่างเข้ามาใช้ร่วมกันอย่างสะดวก เป็นการใช้สื่อที่เรียกว่า "สื่อประสม" ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ สื่อประสมที่นำมาใช้ เช่น ภาพยนตร์ สไลด์ ฟิล์ม สตรีป เทปบันทึกเสียง รูปภาพ แผนภูมิ แผ่นสถิติ ของจริง หุ่นจำลอง หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ร่วมกับการสอนทางโทรทัศน์ได้เป็นอย่างดี
2. โทรทัศน์เป็นอุปกรณ์การสอนที่สำคัญ ในการสอนและการเรียนของนักเรียน โดยใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับชั้น ตั้งแต่ประถม มัธยม วิทยาลัย และชั้นอุดมศึกษา
3. เป็นแหล่งวิทยาการอันสมบูรณ์ โทรทัศน์เป็นแหล่งเผยแพร่ภาพการสอนไปได้ไกล และกว้างขวาง นักเรียนมีโอกาสรับประสบการณ์จากบทเรียนที่ครูได้เลือกสรรดีเป็นอย่างดีแล้ว
4. ช่วยปรับปรุงการสอนของครูประจำชั้น ครูประจำการสามารถจดจำตัวอย่าง หรือกลวิธีในการสอนที่ดีหรือในแขนงที่ตนไม่ถนัดจากครูสอนทางโทรทัศน์ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขานั้นแล้ว นำมาปรับปรุงการสอนของตนให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดผลดีแก่นักเรียนอีกทางหนึ่งด้วย
5. ใช้ในการสาธิตอย่างได้ผลในบทเรียนที่มีการแสดงเป็นตัวอย่างวิชาที่มีการปฏิบัติจริง ๆ เช่น การทดลองในวิชาวิทยาศาสตร์ ชีววิทยา เคมี ศิลปะ ขั้วร้อง ดนตรี หรือการแสดงกิจกรรมในวิชาอื่น ๆ ผู้เรียนดูจากโทรทัศน์ก็สามารถเรียนได้ดีเช่นเดียวกับการสอนจากครูจริง ๆ นอกจากนี้โทรทัศน์ยังช่วยสอนแบบจุลภาค และช่วยนักศึกษาฝึกสอน อาจารย์นิเทศก์ โดยถ่ายเป็นเทปโทรทัศน์แล้วนำออกฉายเพื่อประเมินการสอนของตน จะได้หาทางปรับปรุงการสอนของตนให้ดียิ่งขึ้น
6. สามารถบันทึกเป็นเทปโทรทัศน์ ในการออกรายการโทรทัศน์นั้น เราสามารถทำการสอนล่วงหน้าแล้วบันทึกเป็นเทปโทรทัศน์ออกรายการภายหลังได้ นอกจากนี้ยังสามารถจัดข้อผิดพลาดในการสอน

โดยการลบทิ้งแล้วอัดเทปใหม่ ก่อนที่จะนำเทปนั้นไปออกรายการการสอนในสถาบันอื่น ๆ ได้ภายหลัง โดยผู้สอนไม่ต้องเดินทางไปสอนจริง

7. สามารถผลิตรายการได้ทั้งในและนอกห้องส่ง บทเรียนทางโทรทัศน์ที่อยู่ในหรือนอกห้องเรียน อาจถ่ายทอดไปยังเครื่องรับที่อยู่ในห้องหรือเครื่องรับในที่ใด ๆ แม้เป็นระยะทางไกล ๆ และอาจแจกเปลี่ยนรายการระหว่างสถานีของแต่ละสถาบันได้อีกด้วย

8. โทรทัศน์ใช้สอนกับนักเรียนได้เป็นจำนวนมาก บทเรียนทางโทรทัศน์ที่มีครูสอนเพียงคนเดียว อาจถ่ายทอดรายการไปยังนักเรียนเป็นจำนวนมาก เช่น ห้องเรียนขนาดใหญ่ หรือห้องอื่น ๆ พร้อมกันหลายห้อง นับว่าประหยัดในด้านเวลาและอุปกรณ์ จำนวนครูผู้สอนและด้านการเงินเป็นอย่างมาก

อมรา แสงจันทร์ (2528 : 50-52) ได้กล่าวถึงประโยชน์จากการใช้สื่อการสอนเทปโทรทัศน์ โดยสรุปให้เห็นถึงข้อดีของเทปโทรทัศน์ได้ดังนี้

1. ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพเคลื่อนไหว ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น
2. ทำให้ผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนได้แม่นยำ
3. ทำให้เกิดแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน
4. ทำให้ผู้เรียนเห็นการใช้ภาษาของผู้คนที่อยู่ร่วมกันในสังคม รวมทั้งการเลือกใช้ภาษา (social registers) ให้เหมาะสมกับบทบาท สถานภาพของบุคคลในสังคม
5. ทำให้ผู้เรียนได้เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ (settings) และปฏิกริยาโต้ตอบของตัวละคร (interaction) ซึ่งไม่สามารถที่จะนำเข้ามาในห้องเรียนได้จากการใช้หนังสือธรรมดา
6. ทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง Verbal และ Non-verbal Communication เช่น ลักษณะท่าทาง (gesture) และ การสื่อสารกันทางสายตา (use of eye contact) การเปลี่ยนอิริยาบถ (Changes in posture) เป็นต้น
7. ทำให้ผู้เรียนได้เห็นถึงการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นและทัศนคติของตัวละครที่แสดงออกทางสีหน้า (facial expressions)
8. ทำให้ผู้เรียนได้เห็นลักษณะเฉพาะ ประเพณี วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (social cultural features)

วสันต์ อดิศักดิ์ (2526 : 5-6) ได้กล่าวถึงจุดเด่นของโทรทัศน์ที่ให้คุณค่าในด้านการศึกษาและการเรียน การสอนไว้ดังนี้

1. สามารถเป็นสื่อกลางระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในห้องบรรยายขนาดใหญ่ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น เช่น การทดลอง สาธิต นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเรียนได้เป็นจำนวนมาก
2. สามารถนำเอาเทปโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพถ่าย สไลด์ ฯลฯ มาประกอบเป็นสื่อใน รายการได้เป็นอย่างดี
3. สามารถนำสื่อที่อยู่ไกลตัวผู้เรียนมาสู่ผู้เรียนได้ง่าย โดยอาจผ่านสื่อในข้อสอง เช่น พุดถึงเหมือนแร้วก็อาจไปถ่ายเหมือนแร้วมาให้ชม แทนที่จะบรรยายด้วยปากเปล่าเพียงอย่างเดียว
4. ขจัดอุปสรรคในเรื่องเวลา ระยะทางออกไป เพราะการส่งโทรทัศน์เป็นสื่อในระบบที่เปิดไปได้ไกล ยิ่งระบบเทปโทรทัศน์แพร่หลายยิ่งทำให้ความรู้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวางขึ้น โดยผ่านเทปโทรทัศน์ด้วยการแทนการส่งออกอากาศเพียงอย่างเดียว
5. ประหยัดค่าใช้จ่ายในแง่การศึกษาทางไกล
6. เทคนิคทางภาพพิเศษ จะช่วยให้การผลิตรายการส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
7. รายการโทรทัศน์เป็นสื่อในการสร้างความนิยม ทัศนคติได้เป็นอย่างดี เพราะภาพ เสียง และการแสดงที่ออกมาย่อมเข้าใจถึงใจคนได้ง่ายกว่าเรื่องอื่น

นอกจากนี้ บาร์เลย์ (วัฒนธรรม สวงวเรือง. 2528: 21-22 ; อ้างอิงมาจาก Barley. 1985) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสื่อการสอนวีดิทัศน์เพื่อใช้ฝึกฝนทักษะทางภาษาในการอบรมสัมมนา โดยกล่าวสรุปคือ

1. เป็นสิ่งดึงดูดใจ กระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนอย่างสูง
2. เป็นแหล่งภาษาพูดที่แท้จริง ผู้เรียนได้ฟังภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไป
3. ผู้เรียนได้ยินภาษาพูดพร้อมเห็นกริยาท่าทางประกอบในสถานการณ์ที่เป็นจริงและมีการโต้ตอบที่เป็นจริง

4. เป็นสิ่งทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้เรียนได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น รายการจากโทรทัศน์ การสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ เป็นต้น

5. เป็นแหล่งที่ผู้เรียนได้ประสบการณ์เกี่ยวกับต่างประเทศ

6. เป็นสิ่งที่หามาได้โดยลงทุนไม่มาก เพียงลงทุนครั้งแรกเท่านั้น

7. ผู้สอนสามารถนำมาใช้กับผู้เรียนทุกระดับได้ เนื่องจากสื่อการสอนวีดิทัศน์มีรายการที่ใช้สำหรับฝึกทักษะทางภาษาการพูด การฟัง การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การแสดงกิจกรรมแบบบทบาทสมมุติ

โฮเวลล์ (Howell. 1970: 7) ได้กล่าวถึงลักษณะพิเศษของโทรทัศน์ว่า มีคุณสมบัติครบถ้วนในทางโสตทัศนศึกษา คือให้ข่าวสารแก่ผู้รับทั้งในด้านประสาทสัมผัสทางตาและทางหู สามารถสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมได้ และสามารถให้ประสบการณ์กับผู้รับได้มาก ทำให้ผู้รับมีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง

กอร์ดอน (Gordon .1965: 60-65) ได้กล่าวถึงคุณค่าของ วีดิทัศน์ ว่าเป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย เพราะสามารถบันทึกภาพและเสียงได้พร้อมกัน บันทึกการรายการก่อนนำไปใช้ โดยแก้ไขปรับปรุงส่วนที่ไม่ดีเสียก่อน คือ ลบและบันทึกใหม่ได้เสมอ หรือนำไปถ่ายนอกสถานที่ก็ได้ และได้กล่าวถึงประโยชน์ของโทรทัศน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. สามารถขยายสิ่งต่าง ๆ ให้เข้าใจง่าย เช่น ขยายภาพจากกล้องจุลทรรศน์ ถ่ายทอดการสาธิตในห้องเรียนเดียวหรือระหว่างห้องเรียน
2. ไม่ต้องควบคุมหรือตรวจสอบทางราชการมากเหมือนโทรทัศน์การดำมิดีความยืดหยุ่นสูง ใช้ได้กว้างขวางทั้งภายในโรงเรียนหรือในกลุ่มโรงเรียน
3. สามารถใช้สนองความต้องการพิเศษอื่น ๆ ที่ไม่ใช้การสอนได้ ทั้งในโรงเรียนและกลุ่ม โรงเรียน

เดล (Dale. 1969: 355) ได้กล่าวถึงคุณประโยชน์ของวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนและการฝึกอบรม คือ เทปโทรทัศน์สามารถบันทึกภาพและปรับปรุง แก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการสาธิตให้ดีขึ้นได้ สามารถแสดงแง่มุมต่าง ๆ ที่ไม่อาจเห็นได้ด้วยวิธีธรรมดาและยังสามารถนำไปใช้ในครั้งต่อ ๆ ไปได้อีก

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า วีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการศึกษายิ่ง เพราะเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย มีความสะดวกต่อการใช้และการแก้ไขปรับปรุง ประหยัดค่าใช้จ่าย ทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ รู้ลึกซึ้งทุกสถาน เฟลิดเฟลินต่อการได้ชมทั้งภาพและเสียงพร้อมกัน

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ

นับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2511 เป็นต้นมาได้มีนักการศึกษา และนักเทคโนโลยีทางการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรายการวีดิทัศน์เพื่อการศึกษาเป็นจำนวนมากพอสมควร ทั้งงานวิจัยใน รูปแบบของการสำรวจความต้องการ ทศนคติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตรายการ วีดิทัศน์ เทปวีดิทัศน์ ทั้งในรูปแบบการดำเนินรายการ เนื้อหา ระยะเวลาในการนำเสนอ ฯลฯ ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในวงการการศึกษา โดยทำการสำรวจทั้งจากนักเทคโนโลยีทางการศึกษา ครูผู้ปฏิบัติการสอน นักเรียน กลุ่มผู้ชมรายการที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และงานวิจัยในเชิงทดลองประสิทธิภาพของรายการโทรทัศน์ วีดิทัศน์ ที่ผลิตขึ้นมาว่าส่งผลให้ผู้ชม

ผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเกิดการพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นเป้าหมายอย่างไรและมีการพัฒนาเทคนิครูปแบบใหม่ ๆ ในการผลิตรายการ เพื่อให้ได้รายการโทรทัศน์ วิดีทัศน์ที่ดีมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนมีงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่แสดงถึงความต้องการและความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทปวีดิทัศน์เป็นสื่อในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น ไม่ว่าจะเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน ความคงทนในการเรียนรู้ ฯลฯ อาทิเช่น

กรวีร์ เมฆหมอก (2542 : 60) ได้ศึกษาผลการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาจากการเรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมและนักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ ในรายวิชาพุทธศาสนา เรื่อง ความหมายและความสำคัญของพระพุทธศาสนาไม่แตกต่างกัน แต่เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาของนักเรียนที่เรียนจากวีดิทัศน์แบบโปรแกรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บังอร สุวรรณศรี (2542 : 51-52) ได้ศึกษาการสร้างเทปวีดิทัศน์ประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่อง การฝึกปฏิบัติตีฆ้องวงใหญ่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชประชาสถิตย์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยปรากฏว่า บทเรียนเทปวีดิทัศน์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.05/93.30 ซึ่งแสดงว่ารายการวีดิทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สำราญ คงเพชร (2542 : 72) ได้เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการเรียนด้วยรายการวีดิทัศน์ที่มีการดำเนินรายการต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนจากเทปวีดิทัศน์ทั้ง 2 แบบไม่แตกต่างกัน และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่เรียนจากเทปวีดิทัศน์ทั้ง 2 แบบเพิ่มขึ้น

ภูษิต อานมณี (2541 : 63-65) ได้พัฒนารายการวีดิทัศน์ เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า รายการวีดิทัศน์มีประสิทธิภาพเป็น 95.85/91.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนันทา พิมพ์หนู (2540 : 83-84) ได้ทำการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รายการวีดิทัศน์แบบคำถามสร้างสรรค์ พบว่าพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกหัดโดยใช้รายการวีดิทัศน์แบบมีคำถามสร้างสรรค์ มีการพัฒนาการทางด้านความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรนาฏ ปิ่นประดับ (2540 : 65) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จากการสอนด้วยวีดิทัศน์ที่มีการสรุปต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากการสอนด้วยวีดิทัศน์ที่มีการสรุปโดยการบรรยายในวีดิทัศน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนจากวีดิทัศน์ที่มีการสรุปโดยครู หลังจากผู้จัดทำวีดิทัศน์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พงศ์พันธ์ อันตะริกานนท์ (2539 : 68-69) ได้พัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ด้วยตนเอง สำหรับการฝึกอบรบบุคลากรทางสาธารณสุข ในการเขียนบทวีดิทัศน์เบื้องต้น ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนจากบทเรียนวีดิทัศน์ด้วยตนเอง เรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนบทวีดิทัศน์ พบว่าผลหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

มานัส เกิดแย้ม (2539 : 71-72) ได้พัฒนารายการวีดิทัศน์การสอนวิชาชีพ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนัก

งานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ศึกษาจากรายการโทรทัศน์สูงกว่ากลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

यररย सुखेखम (2539 : 52-53) ได้พัฒนารายการโทรทัศน์การสอน เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรายการโทรทัศน์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุธัญญา ภูรัตนพิชญ์ (2539 : 66) ได้พัฒนารายการโทรทัศน์ ชุด การล้างฟิล์มและการอัดขยายภาพขาว-ดำ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาลินี แซ่ตั้ง (2538 : 45-46) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนและความชอบ ทางเรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์ที่มีอักษรบรรยาย ประกอบบนกรอบภาพ แบบเลื่อนภาพและแบบกวาดภาพ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน และความชอบของกลุ่มทดลอง ที่เรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์ที่มีอักษรบรรยายประกอบบนกรอบภาพแบบกวาดภาพสูงกว่า กลุ่มทดลองที่เรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์ ที่มีอักษรบรรยายประกอบ บนกรอบภาพ แบบเลื่อนภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมธี เจริญสุข (2538 : 56) ได้พัฒนารายการโทรทัศน์โดยใช้อุปกรณ์ชุดถ่ายทำแบบกล้องเดี่ยวแบบเบ็ดเสร็จ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องขยายพันธุ์พืช โดยการตอนกิ่งและทาบกิ่งในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนันต์ เลขวรรณวิจิตร (2538 : 85-86) ได้ศึกษาผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้ วิทัศน์ วิชา วิทยาศาสตร์ธรรมชาติและศิลปกรรม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้วิทัศน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ตามแนวของ สสวท. อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นพรัตน์ บุญกาญจน์วนิษา (2536 : 38-39) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียน โดยการเรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์กับการสอนแบบสาธิต เรื่องการผสมเทียมสุกร พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วยเทปโทรทัศน์กับการสอนแบบสาธิต แตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพจน์ อิงอาจ (2539 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความคงทนและความชอบทางการเรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์รายการสารละครกับรายการสารคดีในการสอนวิชา "การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ 1" ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์รายการสารคดีสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์รายการสารละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความชอบต่อการเรียนจากบทเรียนเทปโทรทัศน์รายการสารละครกับรายการสารคดี ไม่แตกต่างกัน

ดำรงฤทธิ์ วิบุลกิจธนากร (2534 : 43-44) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนเทปโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบของเสียงบรรยายที่แตกต่างกัน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนทางการเรียนระหว่างการเรียนที่ใช้รูปแบบเสียงแตกต่างกันมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประไพ เทียนเงิน (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 โดยการใช่วิดีโอ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการสอนโดยใช่วิดีโอสูงกว่าก่อนการสอนโดยการใช้วิดีโออย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยการใช้วิดีโอ พบว่านักเรียนพอใจและสนุกสนานกับการเรียน ได้รับความรู้เพิ่ม

ขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับศัพท์ และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการสอน โดยการใช้วิธีทัศน์และวิชาภาษาอังกฤษ

ฟินเชอร์ (Fincher. 1995 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำของนักศึกษา ทางด้านความรู้ ความเข้าใจและทักษะการปฏิบัติจากการเรียนด้วยวิธีทัศน์แบบปฏิสัมพันธ์ (interactive video, IAV) กับวิธีทัศน์แบบเส้นตรง (Linear video, LV) ซึ่งอาศัยหลักทฤษฎีเรียนรู้ควบคู่กับวิธีสอนมาใช้ในการศึกษา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้เรียนจากการสังเกตทั้ง 2 กลุ่มที่เรียนจากวิธีทัศน์ปฏิสัมพันธ์กับวิธีทัศน์แบบเส้นตรง ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำผลที่ได้ไม่แตกต่างกัน

อาบรัม (Abrams. 1986: 3326) ได้ทำการศึกษามูลของอินเตอร์แอคทีฟวิดีโอที่มีต่อการสอนทักษะการถ่ายภาพเบื้องต้น การศึกษาครั้งนี้เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของอินเตอร์แอคทีฟวิดีโอในกระบวนการเรียนการสอน เปรียบเทียบกับวิดีโอสอนทักษะการถ่ายภาพเบื้องต้นในสถานการณ์เรียนแบบรายบุคคล ในระดับวิทยาลัย ผลการทดลองปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนด้วยอินเตอร์แอคทีฟวิดีโอ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากวิดีโอธรรมดาทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คิวอี้ (Dewey. 1983:3218) ได้ศึกษาผลของวิดีโอเทปและวิดีโอคาสต์ สำหรับการสอนแบบมีปฏิสัมพันธ์ กับผู้เรียนในสภาพการศึกษาแบบอิสระสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อการพัฒนาโมดูล สำหรับฝึกทักษะฟุตบอล โดยการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์มาควบคุมระบบวิดีโอ MCVT หรือ CAI แบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ขอบเขตในการศึกษาคือ นักฟุตบอลในระดับไฮสคูลและโรงเรียนมัธยมต้น ที่มีประสบการณ์สูงและไม่มีประสบการณ์เพื่อที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการทดลองชี้ให้เห็นว่า MCVT (Microcomputer Controlled Videotape System) ทำให้นักฟุตบอลทั้งกลุ่มที่มีประสบการณ์สูงและต่ำมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น นั่นคือผลของการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสังเกตและพิสูจน์ได้

ฟิชเชอร์ (Fisher. 1977: 216) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้เทปโทรทัศน์ในการสอนทักษะการว่ายน้ำ และการเรียนรู้จังหวะการเคลื่อนไหว โดยการศึกษาวิจัยนักเรียนชายและหญิง อายุประมาณ 10-13 ปี จำนวน 60 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มมีพัฒนาการเรียนดีขึ้น มีการเรียนรู้ทักษะที่สอนและมีทักษะในการว่ายน้ำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คาร์เนอร์ (Camer. 1967: 118) ได้ประเมินผลการสอนอ่านทางโทรทัศน์ระบบวงจรปิด โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนคอร์ทแลนด์ (Cortland Public School) นักเรียนเหล่านี้ได้เรียนวิธีอ่านจากโทรทัศน์ทุกวัน เพื่อฝึกฝนทักษะในการอ่าน และให้เข้าใจศัพท์ ผลปรากฏว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่อยู่ในระดับต่ำได้รับความรู้ในอ่านมากขึ้นกว่าการเรียนในชั้นธรรมดา

จากงานวิจัยดังกล่าว พอสรุปได้ว่า เทปวิธีทัศน์เป็นสื่อที่มีประโยชน์มากต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับการสอนปกติ และสามารถนำไปใช้ได้ในทุกระดับชั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเทคนิคการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. เอกสารเกี่ยวกับบทเรียนโปรแกรม

3.1 ความหมายของบทเรียนโปรแกรม

บทเรียนโปรแกรมเป็นการจัดระบบการเรียนการสอนให้ผู้เรียน ได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ผู้ผลิตบทเรียนโปรแกรมอาจจะสร้างในลักษณะของเครื่องมือที่เรียกว่า เครื่องช่วยสอนหรือในลักษณะของตำรา หนังสือหรือแบบเรียนก็เรียกว่า แบบเรียนโปรแกรมหรืออาจจะสร้างในลักษณะอื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการใช้งานในบทเรียนโปรแกรมนั้นจะเป็นการเรียนตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก โดยจะ

ประกอบไปด้วยเนื้อหา แบบฝึกหัด คำสั่ง คำเฉลยและการให้กำลังใจผู้เรียน สำหรับความหมายของคำว่า "บทเรียนโปรแกรม" นั้นมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของบทเรียนโปรแกรมไว้ดังนี้

ไพโรจน์ เบาใจ (2520 : 1) กล่าวว่า บทเรียนโปรแกรมเป็นสื่อการสอนแบบหนึ่ง ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง และเรียนได้เร็ว ช้า ตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลารอคอยกันในการเรียน โดยผู้เรียนต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของบทเรียนนั้นอย่างเคร่งครัดและด้วยความซื่อสัตย์

ลัดดา สุขปรีดี (2522 : 22-23) กล่าวว่า บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction) หมายถึง การจัดลำดับประสบการณ์การเรียนการสอนไปตามขีดความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน โดยอาศัยการเรียนรู้ผลการเรียนของตนทันทีเมื่อเขาแสดงพฤติกรรมโดยถูกต้อง เพราะการแสดงพฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้และการตอบสนอง ย่อมทำให้เกิดการตอบสนองซ้ำอีก ถ้ามีเงื่อนไขที่ถูกต้องและมีตัวเสริมแรง

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 276) อธิบายว่า บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction) เป็นบทเรียนสำเร็จรูปในตัวเอง จัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนตามลำดับ เป็นขั้นตอนหรือเป็นกรอบ ๆ (Frame) ตามลำดับ เรียนได้ด้วยตนเอง สามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นได้ด้วยตนเอง ในเนื้อหาแต่ละกรอบหรือแต่ละเฟรมจะมีคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหานั้น และมีคำเฉลยไว้ให้ ถ้าผู้เรียนตอบผิดจะอ่านเนื้อหาในกรอบหรือเฟรมนั้นใหม่ แล้วตอบคำถามใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อตอบถูกก็จะเรียนในกรอบหรือเฟรมต่อไป

ยุพิน พิพิธกุล (2530 : 25) กล่าวว่า บทเรียนโปรแกรม คือ บทเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยตนเอง และก้าวหน้าไปตามลำดับความสามารถของตน เนื้อหาจะถูกแบ่งออกเป็นส่วย่อยและเป็นขั้นๆ จากง่ายไปสู่ยาก กรอบที่เขียนต่อเนื่องกันนั้นจะต้องคำนึงถึงวิธีการสอนที่จะให้นักเรียนได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง แต่ละกรอบจะมีคำถามและเฉลยไว้เมื่อจบบทเรียน แล้วนักเรียนจะได้รับความรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 76) กล่าวว่า บทเรียนโปรแกรมหรือบทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) คือ สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง จะเร็วหรือช้า ตามความสามารถของแต่ละบุคคล โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลาย ๆ กรอบ (Frames) แต่ละกรอบจะมีเนื้อหาที่เรียบเรียงไว้ มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ตามลำดับ โดยมีส่วนที่ผู้เรียนจะต้องตอบสนองด้วยการเขียนคำตอบ ซึ่งอาจอยู่ในรูปเติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบ ฯลฯ และมีส่วนที่เป็นคำเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งอาจอยู่ข้างหน้าของกรอบนั้น หรือกรอบถัดไป หรืออยู่ในส่วนอื่นของบทเรียนก็ได้ บทเรียนโปรแกรมที่สมบูรณ์จะมีแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของการเรียน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน แล้วพิจารณาว่าหลังเรียน ผู้เรียนแต่ละคนมีคะแนนมากกว่าก่อนเรียนมากน้อยเพียงใด

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า บทเรียนโปรแกรม หมายถึง บทเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่ว ๆ ซึ่งเรียกว่า เฟรม (Frame) ประกอบด้วย เนื้อหา ตัวอย่าง แบบฝึกหัด ซึ่งผู้เรียนสามารถทราบความก้าวหน้าของตนได้จากคำเฉลย ของแต่ละกรอบ จนครบตามเนื้อหาที่กำหนด

3.2 หลักการ ทฤษฎีของบทเรียนโปรแกรม

ในการสร้างบทเรียนโปรแกรม ยึดเอาทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้เป็นหลักหลายทฤษฎีด้วยกัน เช่นของ สกินเนอร์ (Skinner) แบบ S-R Theory มาสร้างบทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องชอนสอน โดยใช้หลักการเสนอแนวความคิดในเครื่องช่วยสอนด้วยตนเองตามทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนั้นการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเกิดขึ้นด้วยขบวนการอย่างหนึ่ง เรียกว่า การวางเงื่อนไข นั่นคือเอาสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง (Response) เป็นหลัก สิ่งเร้าจะเป็นอะไรก็ได้ที่ก่อหรือยังผลให้มีปฏิกิริยาจากอินทรีย์

หลักการของสกินเนอร์ (Skinner) ในการสร้างบทเรียนโปรแกรมและเครื่องช่วยสอน ยึดหลักดังนี้

1. วางเงื่อนไขการกระทำ ให้ผู้เรียนตอบสนอง
2. คำตอบต้องให้ตรงกับคำถาม
3. ถ้าตอบถูกต้องได้รับการเสริมแรง
4. คำถามจะมีลำดับจากง่ายไปยาก เกิดการเรียนรู้บทเรียนที่ยากขึ้นตามลำดับ (ชม ภูมิภาด. 2524 : 115-116)

ธีระชัย ปุณณโชติ (2532 : 9-10) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทฤษฎีหนึ่ง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของบทเรียนโปรแกรม นั่นคือ ทฤษฎีความต่อเนื่อง (Connectionism) ของธอร์นไดค์ มีการวางหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้

1. สถานการณ์ที่เป็นปัญหาจะเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา
2. ผู้เรียนจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองหลายอย่างเพื่อแก้ปัญหาที่นั้น ๆ
3. ปฏิกริยาตอบสนองที่ไม่ทำให้เกิดความพอใจจะถูกตัดทิ้งไป หรือลดปฏิกริยาการตอบสนองนั้น

นอกจากนี้ บุญแก้ว ควรวาเวช (2530 : 30-31) ยังได้กล่าวไว้ว่า ธอร์นไดค์ (Thomdike) ได้ตั้งทฤษฎีการเรียนรู้ขึ้น 3 ข้อ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการสร้างบทเรียนโปรแกรม ได้แก่

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองทั้งสองสิ่งนี้จะเชื่อมกันได้ ถ้าสามารถสร้างภาพอันพึงพอใจให้แก่ผู้เรียนได้ ซึ่งอาจจะได้จากการเสริมแรง เช่น การรู้ว่าตนเองตอบคำถามได้ถูกต้อง หรือการได้รางวัล เป็นต้น

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การที่ผู้เรียนได้กระทำซ้ำ หรือทำบ่อยครั้งจะเป็นการช่วยเสริมสร้างให้เกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงขึ้น ฉะนั้นการเรียนรู้จะเกิดขึ้นมากน้อยจะขึ้นอยู่กับทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกหัดในเรื่องที่เรียนนั้นตามความเหมาะสมด้วย

3. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) เมื่อร่างกายพร้อมที่จะกระทำแล้ว ถ้ามีโอกาสที่จะกระทำย่อมเป็นที่พึงพอใจ แต่ถ้าไม่มีโอกาสที่จะกระทำย่อมไม่พอใจ ในทางตรงข้าม ถ้าวางกายไม่พร้อมที่จะกระทำ แต่ถูกบังคับให้ทำก็เกิดความไม่พอใจเช่นกัน

สุนันท์ ปัทมาคม (2530 : 24) กล่าวว่า หลักจิตวิทยาของสกินเนอร์ที่นำมาใช้เป็นหลักในการสร้างบทเรียนโปรแกรม ได้แก่

1. เงื่อนไขการตอบสนอง (Operant Conditioning) พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์ประกอบด้วย การตอบสนองสิ่งที่แสดงออก พฤติกรรมนี้จะเกิดขึ้นก็ครั้งและบ่อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับอัตราการแสดงออกของพฤติกรรม (Operant Rate)

2. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งที่ไปเร้าให้อัตราการกระทำเปลี่ยนไปในทางที่ต้องการ ในบทเรียนถ้าผู้เรียนรู้ผลการตอบคำถามที่ถูกหรือผิดทันที

3. การจัดรูปพฤติกรรม (Shaping) พฤติกรรมที่จะเปลี่ยนแปลงเพราะเกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวประกอบที่ย่อยยากซับซ้อน การนำตัวประกอบมาเรียงลำดับและเสริมแรงทุกขั้นตอนในโปรแกรมจะจัดรูปพฤติกรรมได้

4. หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล การที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จะช้าหรือเร็วก็ตาม จะช่วยสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้

ประหยัด จิระวรพงศ์ (2528 : 245-246) ได้กล่าวถึงหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาบทเรียนโปรแกรม ดังนี้คือ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบตอบสนอง (S-R Theory) หรือทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) ได้แก่ การเรียนรู้นั้นจะต้องจัดบทเรียนอันเป็นสิ่งเร้าที่มีแรงเสริมอยู่ในตัว สิ่งเร้าที่มีตัวเสริมแรง ได้แก่ ความรู้หรือปัญหาที่ท้าทายความสนใจ คำตอบ รางวัล จะต้องเป็นการเสริมแรงที่เป็นไป

โดยทันทีทั้งนี้ หลังจากที่มีการตอบสนอง ซึ่งหลักการและทฤษฎีนี้ สกินเนอร์ (Skinner) เชื่อว่าสภาพการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อ สิ่งเร้าที่จัดไว้

2. ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement) การเรียนรู้ของคนเราจะมีลักษณะของการกระทำ (ตอบสนอง) ต่อเนื่องกันไป และค่อย ๆ สะสมขึ้นทีละน้อย ๆ การเสริมทุกครั้งจะเพิ่มความเข้มข้นของการกระทำ และความกระตือรือร้นขึ้น ทั้งนี้เพราะการเสริมแรงจะมีความสัมพันธ์ระหว่างแรงขับ (Drive) และรางวัล (Reward) ที่เป็นผลให้เกิดการสนองความต้องการและความพอใจที่ได้รับผลจาก ความต้องการนั้น

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) เป็นทฤษฎีที่เป็นกฎของความพร้อม (Readiness) ผล (Effect) และการฝึกฝน (Exercise) ซึ่งความสัมพันธ์ของกฎทั้งสามสามารถนำมาประยุกต์ในการเรียนการสอนได้มาก

จะเห็นได้ว่า บทเรียนโปรแกรมนั้นมีประโยชน์อย่างมาก และเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเอง ซึ่งบทเรียนนั้นจะมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ โดยมีการเสริมแรงและการให้กำลังใจให้กับผู้เรียน โดยอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยามาใช้ และมีการวางเงื่อนไขให้ผู้เรียนตอบคำถามให้ตรงกับคำตอบที่กำหนดไว้

3.3 ลักษณะของบทเรียนโปรแกรม

บทเรียนโปรแกรมอาจจะถูกนำมาสร้างในลักษณะต่าง ๆ กันตามความเหมาะสมกับจุดประสงค์ ซึ่งบทเรียนโปรแกรมจะมีลักษณะที่สำคัญ ๆ ดังนี้ (บุญเกื้อ ควรหาเวช. 2530 : 31-32)

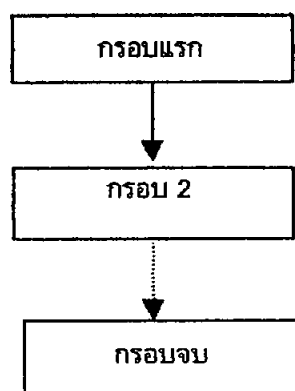
1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์เอาไว้อย่างชัดเจน
2. เนื้อหาถูกแบ่งออกเป็นหน่วย ๆ หรือย่อย ๆ แล้วนำมาจัดลำดับ
3. จัดเรียงลำดับกรอบของบทเรียนเอาไว้ต่อเนื่องกัน
4. ผู้เรียนมีโอกาสดูตอบหรือมีส่วนร่วมในการเรียน
5. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับทันที
6. มีการเสริมแรงทุกระยะขั้นตอน ที่สำคัญ ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและต้องการเรียนต่อไป
7. ไม่จำกัดเวลาเรียน
8. มีการวัดผลที่แน่นอน

3.4 ประเภทของบทเรียนโปรแกรม

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 78-84) ได้แบ่งบทเรียนได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ บทเรียนแบบเส้นตรง และบทเรียนแบบแตกสาขา

1. บทเรียนแบบเส้นตรง (Linear Programs)

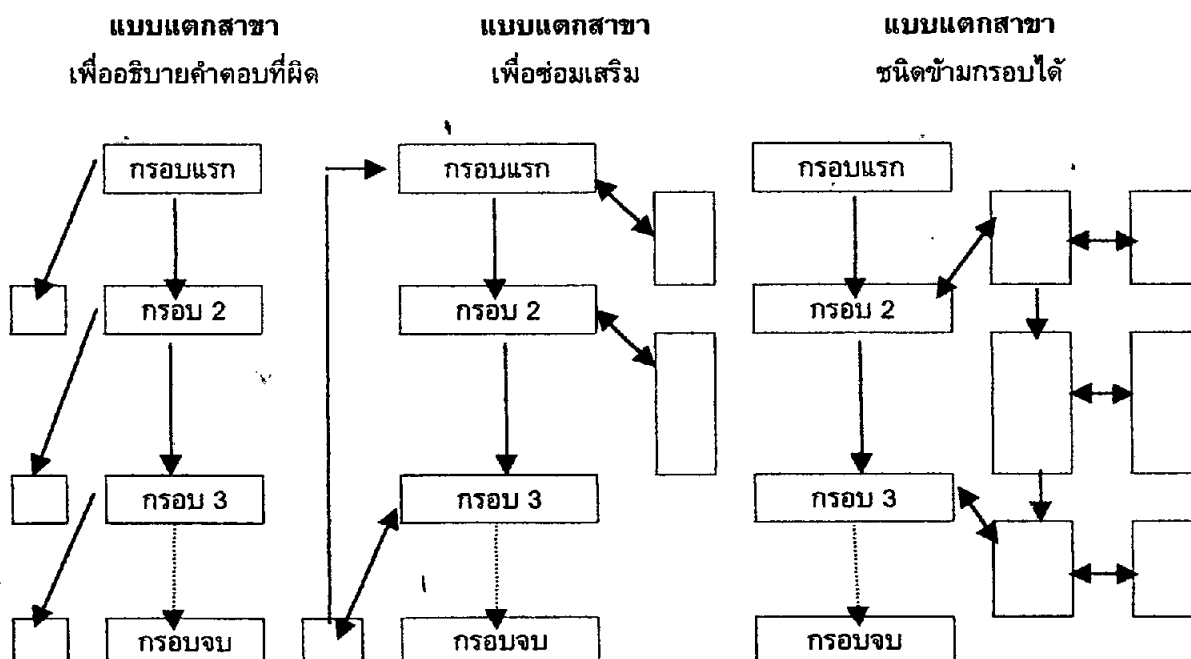
บทเรียนโปรแกรมแบบนี้ผู้เรียนจะต้องเรียนตามลำดับต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ จากกรอบแรกไปจนกระทั่งกรอบสุดท้าย (กรอบจบ) จะข้ามกรอบไม่ได้ ไม่ว่าจะเก่งหรืออ่อนก็ตามแต่คนเก่งจะใช้เวลาเรียนน้อยกว่าคนอ่อน ดังเช่นรูปภาพ

ภาพประกอบ 2 แสดงแบบแผนของบทเรียนแบบเส้นตรง

2. บทเรียนแบบแตกสาขา (Branching Programs)

บทเรียนโปรแกรมแบบนี้ จะมีกรอบทั้งประเภทกรวยิน และสาขา บางคนอาจเรียนข้ามบางส่วน กรอบได้ แต่บางคนอาจเรียนกรวยินไม่เข้าใจก็จำเป็นต้องไปเรียนกรวยินสาขา ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงแบบแผนของบทเรียนแบบแตกสาขา

หมายเหตุ กรอบที่ไม่มีข้อความคือกรวยินสาขา กรอบที่มีข้อความคือกรวยิน

ในบทเรียนบางแบบกรอบสาขาจะมุ่งอธิบายคำตอบที่ผู้เรียนตอบผิด บางแบบจะเป็นการซ่อมเสริมความรู้ก่อนจะเรียนกรอบอื่นถัดไป การแตกสาขานั้น จะบอกไว้ชัดเจนว่าให้เปิดเรียนหน้าต่อไป หรือบางครั้งอาจให้เรียนจากตำราเล่มอื่น หรือสื่ออื่น เช่น ให้อ่านจากภาพยนตร์ เทปบันทึกภาพ เทปเสียงสไลด์ ฟิล์มสตริป เป็นต้น เมื่อเรียนจากสาขาเสร็จแล้วก็กลับมาเรียนในกรอบที่ได้ระบุไว้ต่อไป

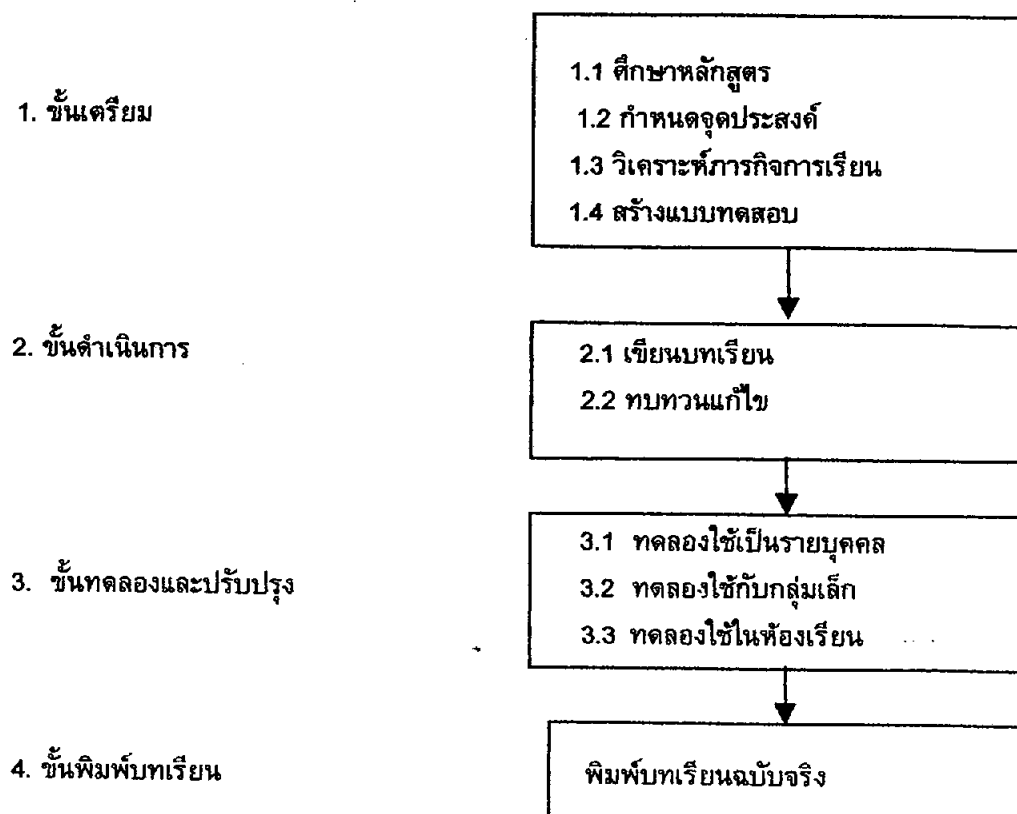
3.5 การสร้างบทเรียนโปรแกรม

บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 77-78) ได้กล่าวว่า การสร้างบทเรียนโปรแกรมจะยึดหลักที่สำคัญของการสอน 4 ประการ ดังนี้

1. หลักของการเรียนรู้เพิ่มเติมทีละน้อย (Gradual Approximation) การเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ดีถ้ามีการจัดแบ่งขั้นของกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นขั้นตอนสั้นๆ พอสมควร เพื่อให้เรียนรู้เป็นขั้นๆ ขึ้นแรกๆ เป็นพื้นฐานเสริมหรือเชื่อมโยงหรือเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ในขั้นต่อไป ถ้ากิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ยาวและซับซ้อนเกินไป อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ท้อถอยได้ จากหลักดังกล่าวในการสร้างบทเรียนโปรแกรมจึงมีการแบ่งเนื้อหาการเรียนรู้ออกเป็นตอนๆ เป็นกรอบ ผู้เรียนจะค่อยๆ เรียนรู้สิ่งสมขึ้นไปเรื่อยๆ เมื่อเรียนหลายๆ กรอบจนจบบทเรียนก็จะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ครบตามต้องการ
2. หลักของการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง (Active Participation) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนทำกิจกรรม เช่น คิดแก้ปัญหา ค้นหาความสัมพันธ์ ระลึกถึงความรู้เดิม ฯลฯ จากหลักดังกล่าวในการสร้างบทเรียนโปรแกรม จึงมีส่วนที่ผู้เรียนจะต้องตอบสนองออกมาเช่น เติมข้อความลงในช่องว่าง หรือเลือกคำตอบที่เหมาะสม ฯลฯ โดยจะต้องตอบสนองอยู่บ่อย ๆ แทบทุกกรอบ บางกรอบอาจตอบมากกว่า 1 ครั้ง ลักษณะดังกล่าวจะทำให้ผู้เรียนติดตามบทเรียนตลอดเวลา
3. หลักการรู้ผล (Feedback) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนผู้เรียนได้รู้ผลของการกระทำของตน รู้ว่าสิ่งที่ทำไปนั้นถูกหรือผิด ถ้าผิดที่ถูกควรเป็นอย่างไร จากหลักดังกล่าวในการสร้างบทเรียนโปรแกรม จึงมีการเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้ผู้เรียนทราบว่าที่ใดตอบสนองนั้น ถูกต้องหรือไม่โดยเทียบกับคำตอบที่เฉลยไว้ให้แล้ว
4. หลักของความสำเร็จ (Success Experience) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ ทำได้ถูกต้อง ในทางกลับกันถ้าผู้เรียนไม่ได้รับความสำเร็จทำไม่ได้อยู่บ่อย ๆ ก็จะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายท้อถอยไม่อยากทำ จากหลักดังกล่าวนี้จึงมีการปูพื้นฐานเริ่มจากง่าย ๆ มีการเขียนย้ำความรู้ และที่สำคัญคือในการตอบสนองบทเรียนจะพยายามให้ตอบโดยที่มั่นใจว่าถ้าผู้เรียนติดตามอย่างตั้งใจ ก็จะสามารถตอบได้ถูกต้อง

ขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโปรแกรม (บุญชม ศรีสะอาด (2537 : 79-83))

ในการสร้างบทเรียนโปรแกรมอาจแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนใหญ่ๆ แต่ละขั้นตอนมีขั้นตอนย่อย ดังนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงขั้นตอนในการสร้างบทเรียนโปรแกรม

1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 4 ขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร ขั้นแรกจะต้องศึกษาหลักสูตรให้ละเอียด เพื่อทราบว่าจะต้องสอนอะไร มีเนื้อหาอะไรบ้าง ทั้งนี้ควรศึกษาเอกสารหลักสูตรต่าง ๆ เช่น ประมวลการสอน คู่มือครู ตำราเรียน สมุดแบบฝึกหัด ฯลฯ

1.2 กำหนดจุดประสงค์ เมื่อได้กำหนดเนื้อหาไว้แล้วต่อไป ก็ต้องกำหนดจุดประสงค์เพื่อเป็นแนวในการเขียนบทเรียนและในการสร้างข้อสอบ จุดประสงค์ที่จะกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นการคาดหวังของผู้เขียนบทเรียนนั้น ๆ หลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบบทเรียนนั้นแล้วเกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)

1.3 วิเคราะห์ภารกิจ (Task Analysis) เป็นการวิเคราะห์เพื่อทราบว่าการเรียนรู้นั้น ๆ จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐาน หรือพฤติกรรมเมื่อเริ่มเข้าเรียนอะไรบ้าง ระหว่างที่เรียนนั้นจะต้องเรียนรู้อะไรบ้าง และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คืออะไร

1.4 สร้างแบบทดสอบ เป็นการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ ในบทเรียนเรื่องนั้น ซึ่งจะสร้างโดยยึดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นหลัก แบบทดสอบนั้นนอกจากจะช่วยให้ทราบผลการเรียนหลังจากเรียนบทนั้นแล้ว ยังช่วยให้ทราบถึงความงอกงามในการเรียนจากจุดเริ่มต้นถึงจุดสุดท้าย โดยการพิจารณาคะแนนสอบหลังเรียนกับก่อนเรียน ถ้าผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมาก ก็ชี้ถึงว่าผู้เรียนเกิดความงอกงามมาก และชี้ถึงว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพด้วย

2. ขั้นดำเนินการ ประกอบด้วยขั้นตอน 2 ขั้น ดังนี้

2.1 เขียนบทเรียน เขียนบทเรียนโดยแบ่งเป็นกรอบ (Frame) ต่าง ๆ ตั้งแต่กรอบแรก ถึงกรอบสุดท้าย อาจเลือกแบบเส้นตรง (Linear Programs) หรือแบบแตกกิ่ง (Branching Programs) ก็ได้

2.2 ทบทวนและแก้ไข หลังจากเขียนบทเรียนเสร็จแล้ว ควรทิ้งไว้สักระยะหนึ่งแล้วนำมา พิจารณาหาจุดบกพร่อง เพื่อแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น โดยแก้ไขเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 การแก้ไขด้านความถูกต้องของเนื้อหา จะต้องพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องด้านนี้เป็นอันดับแรก นอกจากผู้เขียนจะเป็นผู้พิจารณาเองแล้ว ควรมีผู้เชี่ยวชาญทางเนื้อหาวิชานั้นโดยเฉพาะตรวจสอบ 2-3 คน

2.2.2 การแก้ไขด้านการเรียบเรียงภาษา ผู้เขียนลองเรียนบทเรียนนั้น โดยสมมติว่าตนเองเป็นนักเรียนที่ยังไม่รู้เรื่องมาก่อน และเป็นเด็กระดับปานกลาง ถ้าเห็นว่า ณ ที่ใดมีข้อความที่ยังไม่สื่อความหมายดีพอ นักเรียนอาจไม่เข้าใจ ก็จะต้องแก้ไขในจุดนั้น

2.2.3 การแก้ไขด้านเทคนิคการเขียน จะต้องพิจารณาหลายด้าน เช่น ความต่อเนื่องของบทเรียน ความเหมาะสมของการแบ่งกรอบ ความเหมาะสมและคุณภาพของภาพที่ใช้ (ถ้ามี) เป็นต้น

3. ขั้นทดลองและปรับปรุง ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ทดลองใช้เป็นรายบุคคล หลังจากเขียนบทเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว นั่นคือหลังจากเสร็จสิ้นขั้นตอนที่ 2 แล้ว ก็นำบทเรียนนั้นไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นนั้น โดยเลือกที่เรียนอ่อนหรือเกือบปานกลาง เพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลในการแก้ไขจุดบกพร่องดีกว่าการเลือกเด็กเก่ง อนึ่งถ้าเด็กอ่อนสามารถเรียนบทเรียนได้ก็ย่อมประกันได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่หรือทั้งหมดน่าจะเรียนได้เช่นกัน

3.2 การทดลองใช้กับกลุ่มเล็ก นำบทเรียนที่ผ่านการปรับปรุงจากข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้รายบุคคล มาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็กที่มีสติปัญญาค่อนข้างต่ำกว่าปานกลางประมาณ 5-10 คน แต่ก่อนเริ่มเรียนบทเรียนจะทำทดสอบครั้งแรก (Pretest) เพื่อทราบความรู้ความสามารถในเรื่องนั้น โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในเรื่องนั้น ที่ได้เตรียมไว้แล้วในขั้นที่ 1.4 และหลังจากที่เรียนบทเรียนนั้นจบแล้วก็นำแบบทดสอบชุดเดิมมาทดสอบอีกครั้งหนึ่ง (Posttest) ผู้เขียนบทเรียนจะบันทึกผลการสอบแต่ละข้อของแต่ละคนทั้งผลสอบครั้งแรก และครั้งหลัง และบันทึกเวลาในการเรียนบทเรียนด้วย เพื่อทราบเวลาเรียนโดยเฉลี่ยในขณะที่นำบทเรียนนั้น ให้นักเรียนทำเครื่องหมายในตอนที่ยังเข้าใจยาก หรือปัญหา และอภิปรายดังกล่าวหลังจากเรียนจบ เพื่อหาจุดบกพร่องอันจะได้แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงบทเรียนต่อไป ประสิทธิภาพแบบเรียนจะชี้ได้จากความแตกต่างระหว่างผลสอบครั้งหลังกับผลสอบครั้งแรก

3.3 การทดลองใช้ในห้องเรียน นำบทเรียนที่ผ่านการปรับปรุงในขั้นที่ 3.2 ไปทดลองใช้กับนักเรียนในสภาพจริง นั่นคือใช้กับนักเรียนทั้งชั้น โดยมีการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนเหมือนกับขั้นที่ 3.2 จุดมุ่งหมายของการทดสอบกับห้องเรียนจริงก็คือ ต้องการทราบความเที่ยงตรง (Validity) ในการทำหน้าที่ของบทเรียน กล่าวคือต้องการทราบว่าสามารถใช้ได้ดีกับผู้เรียนในสภาพจริงหรือไม่ เนื่องจากก่อนขั้นตอนนี้บทเรียนที่ใช้ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขมาหลายครั้ง จึงคาดหวังว่าส่วนที่จะต้องแก้ไขจะมีน้อย แต่ถ้าปรากฏว่าบทเรียนนั้นใช้ไม่ได้ก็ต้องเขียนบทเรียนใหม่

4. ขั้นพิมพ์บทเรียน

พิมพ์บทเรียนฉบับจริง นำบทเรียนที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานจากการทดสอบมาพิมพ์เป็นบทเรียนสำหรับใช้ต่อไป

2.2 ประโยชน์ของบทเรียนโปรแกรม

บทเรียนโปรแกรมมีคุณค่าทางการเรียนรู้จนเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วก็ตาม แต่บทเรียนโปรแกรมก็มีข้อจำกัดที่นำศึกษา และทำความเข้าใจเพื่อให้เกิดความผิดพลาดในการนำไปใช้และหาทางแก้ปัญหาข้อจำกัดเหล่านั้นให้เหลือน้อยที่สุด

สันทัต ภีบาลสุข (2522 : 62-65) ชีระชัย บุรณโชติ (2532 : 27) ได้กล่าวว่า บทเรียนโปรแกรมมีประโยชน์ดังนี้

1. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
3. ช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนเกิดความรู้สึกมีปมด้อย
4. ผู้เรียนสามารถจะศึกษาเวลาใด เมื่อไรก็ได้ตามความพอใจ
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปตามขั้นตอน และทราบผลการเรียนรู้ของตนทุกขั้นตอน ทำให้เกิดแรงเสริม
6. แบ่งเบาภาระในการสอนหรือการขาดแคลนครู
7. เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
8. ครูไม่ต้องควบคุมความเป็นระเบียบในห้องเรียน เพราะผู้เรียนจะตั้งใจเรียนของตนเอง
9. ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการสอน หรือในเรื่องนั้น ๆ
10. การเรียนไม่จำกัดสถานที่และเวลา
11. ส่งเสริมความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ของผู้เรียน

ประหยัด จีระวรพงศ์ (2528 : 249) บุญเกื้อ กวรวาเวช (2530 : 44-45) ได้กล่าวถึงประโยชน์และข้อจำกัดของบทเรียนโปรแกรมไว้ดังนี้คือ

คุณค่า

1. สนองความสามารถและส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู เพราะครูคนเดียวสามารถคุมให้นักเรียนให้เรียนจาก บทเรียนโปรแกรมได้คราวละหลายสิบคน
3. ช่วยประหยัดเวลาในการสอนของครู โดยเฉพาะเกี่ยวกับการสอนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ครูจะได้มีเวลาในการเตรียมบทเรียนอื่นที่ยุ่งยากลึกลับซึ่งก้าวหน้าไปอีก
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองได้ และดำเนินไปตามความสามารถของตนคล้ายกับเรียนกับครูแบบตัวต่อตัว
5. เป็นการแก้วิธีการศึกษาในปัจจุบัน ที่นิยมทำงานเป็นกลุ่มและน่าสนใจ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม หรือทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ผู้เรียนที่ขาดเรียนก็มีโอกาสช่วยตนเองให้ตามผู้อื่นทันได้
8. ครูมีโอกาสให้ความสนใจดูแลผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น

ข้อจำกัด

1. บทเรียนสำเร็จรูปย่อยไม่วิเศษไปกว่าวิธีการเรียนการสอนแบบอื่นมากนัก จึงจำกัดด้านความต้องการความรู้พื้นฐานและการสนองผลให้บรรลุจุดมุ่งหมายไม่ได้ทุกประการ
2. ใช้แทนครูในการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายทุกอย่างไม่ได้
3. ผู้เรียนอาจเบื่อหน่ายจากการทำซ้ำซากมาก ๆ

บทเรียนโปรแกรมเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่มีความเหมาะสม เพราะเป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะบทเรียนแบบเส้นตรงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เนื่องจากไม่ซับซ้อน และเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนานและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโปรแกรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนโปรแกรมนั้น มีผู้ได้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน ดังนี้

สมปราชญ์ สมณะ (2541 : 91-92) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของนิสิต วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เรียนโดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมและบทเรียนวีดิทัศน์แบบสาธิต ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมและบทเรียนวีดิทัศน์แบบสาธิต มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมบัติ เทียบอุดม (2538 : 63) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนจากวีดิทัศน์การสอนแบบโปรแกรม กับการเรียนวีดิทัศน์การสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากวีดิทัศน์การสอนแบบโปรแกรม ให้ผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากวีดิทัศน์การสอนแบบปกติ

มณี ศิริชัยรัตน์ (2535: 65-66) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนโปรแกรมสำหรับนักศึกษาเรื่องโรคเอดส์พบว่า ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนบทเรียนโปรแกรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีขนาดอิทธิพลของบทเรียนโปรแกรมเรื่องโรคเอดส์มีค่า 1.67 สูงกว่าขนาดอิทธิพลของบทเรียนโปรแกรมที่นำมาสังเคราะห์

นฤมล วังใน (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการอ้างอิงตนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวีดิทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวีดิทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวีดิทัศน์ที่ไม่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นุพรรณ จาริยพานิช (2528 : 45) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ 4 เรื่องสมการและอสมการของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติไม่แตกต่างกัน

คาร์ลสัน (Carlson. 1971 : 1893) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติพบว่า การเรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติไม่แตกต่างกัน และบทเรียนโปรแกรมสามารถแก้ปัญหาการสอนในห้องขนาดใหญ่ ทั้งยังเป็นเครื่องมือช่วยสอนแทนครูได้ โรงเรียนนำบทเรียนโปรแกรมมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด

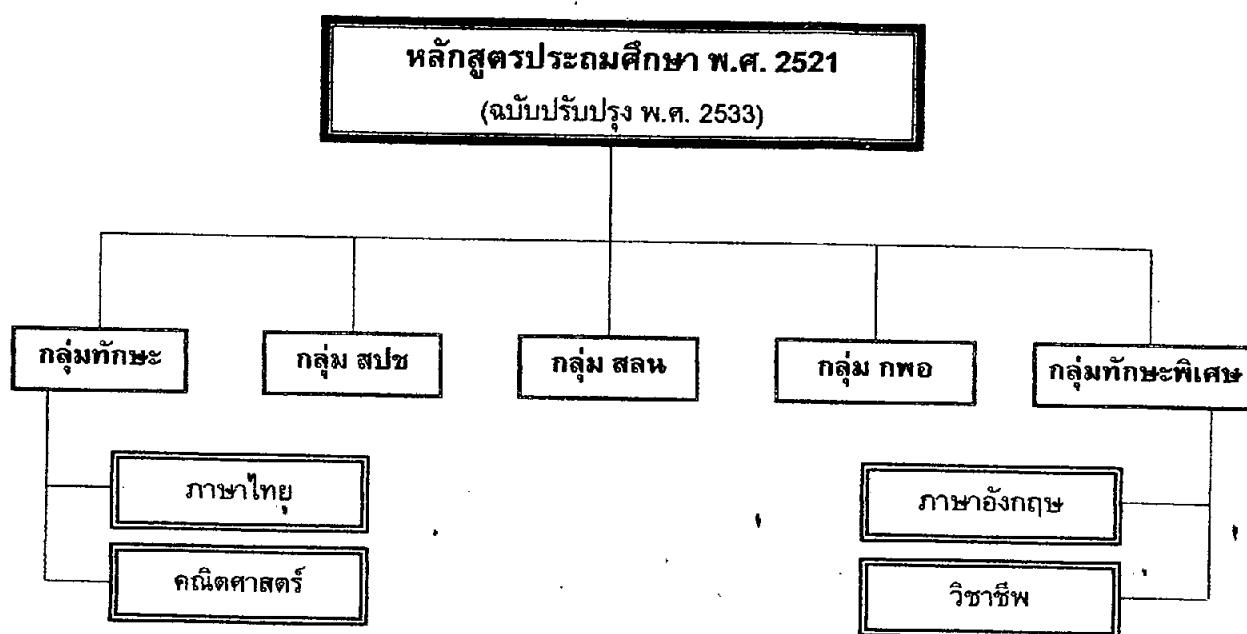
จากผลการวิจัยต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระของครู และสามารถรู้ความก้าวหน้าได้ทันทีหลังเรียนจบบทเรียนนั้น

4. เอกสารเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จัดเป็นภาษาอังกฤษระดับต้น แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 และภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 แนวการจัดการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียน การสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยการใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนที่หลากหลาย (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2541 : 3) ซึ่งได้กำหนดหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ไว้ดังนี้

4.1 หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521(ฉบับปรับปรุง 2533) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกลุ่ม ประสิทธิภาพต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

จากภาพประกอบ 5 แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กำหนดให้นักเรียน ประถมศึกษาเรียน 5 กลุ่มประสิทธิภาพ คือ กลุ่มทักษะ ซึ่งประกอบด้วย ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่ม ประสิทธิภาพพิเศษ กำหนดให้เป็นกลุ่มประสิทธิภาพเลือก ประกอบด้วยวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาชีพที่ เกี่ยวกับการดำรงชีวิต กลุ่มประสิทธิภาพพิเศษ กำหนดให้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดเวลาเรียนเพิ่มให้ 200 ชั่วโมงต่อหนึ่งปีการศึกษา และกำหนดให้โรงเรียนเลือก สอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ดังกล่าว ซึ่งกรมวิชาการได้เสนอแนวทาง ปฏิบัติไว้ดังนี้

1. โรงเรียนเปิดสอนวิชาเดียว จะเลือกสอนภาษาอังกฤษหรืองานเลือกก็ได้ เมื่อเลือกเรียนอย่างใด อย่างหนึ่งต้องเรียนติดต่อกัน 2 ปี ปีละ 200 ชั่วโมง
2. โรงเรียนเปิดสอนทั้งสองวิชา ถ้านักเรียนกลุ่มใดเลือกเรียนวิชาใดก็ต้องเรียนวิชานั้นไปตลอดทั้ง 2 ปี ปีละ 200 ชั่วโมง

4.2 หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

หลักสูตรภาษาได้รับการพัฒนาปรับปรุงไปตามกระแสความต้องการของสังคมและตามพัฒนาการของวิทยาการเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา โดยตลอด รัฐตระหนักถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของคนไทยและพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่อง ตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถจะติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและส่งสาร มีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่างๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ผู้พอที่จะเลือกสรรสารสนเทศมาให้เกิดประโยชน์แก่พัฒนาความรู้ ความคิดของตนในการบริบทโลกได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในที่สุด และเพื่อให้เกิดเป็นมาตรฐานขึ้น พื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนอันจะนำไปสู่โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถของผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายให้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นที่ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของผู้ที่เข้ารับการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน ที่มนุษย์จะต้องอาศัยภาษาอังกฤษในการติดต่อ แลกเปลี่ยนสารสนเทศด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างถ่องแท้ อันจะนำไปสู่สันติสุขของประชาคมโลกในยุคสังคมข่าวสาร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 1-2) และควรคำนึงถึง

4.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

4.3.1 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม

4.3.2 เพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง สามารถนำไปใช้ในการศึกษา หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน

4.3.3 เพื่อให้มีความสามารถในการด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้

4.3.4 เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของผู้พูด ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ เป็นเบื้องต้น และพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ ให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก ได้อย่างสร้างสรรค์ในระดับสูงสุด

4.3.5 เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ (วันเพ็ญ ชัยมณี. 2540)

4.4 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและอัตราเวลาเรียน

โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้มีการกำหนดให้จัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner level) ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ตาราง 2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 และอัตราเวลาเรียน

ระดับภาษา (Proficiency Level)	ระดับชั้น (Class Level)	โครงสร้างวิชาและอัตราเวลาเรียน (Coursework and Time allocation)
1. ระดับต้น (Beginner Level) แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ	ป.1-ป.6	ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) ใช้เวลา 3 ภาค เรียน เริ่มเรียน ป.1 ภาคปลาย เวลา เรียน 6 คาบ/สัปดาห์
1.1 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)	ป.1-ป.2	
1.2 ระดับอ่านออก เขียนได้ (Literacy Level)	ป.3-ป.4	ภาษาอังกฤษอ่านออก เขียนได้ (Literacy Level) ใช้เวลา 4 ภาคเรียน เวลา เรียน 6 คาบ/สัปดาห์
1.3 ระดับมาตรฐานพื้นฐาน ตอนต้น(Beginner Fundamental Level)	ป.5-ป.6	ภาษาอังกฤษหลัก 1-4 (Fundamental Level) ใช้เวลา 4 ภาคเรียน เวลาเรียน 15 คาบ/สัปดาห์

*ในระดับประถมศึกษา 1 คาบ เท่ากับ 20 นาที

จากตาราง 2 แสดงโครงสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 และ
อัตราเวลาเรียน ดังนี้

4.4.1 ภาษาอังกฤษระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 และ 2 โดยเริ่มสอนตั้งแต่ภาคปลายของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ตลอดปีการศึกษา

4.4.2 ภาษาอังกฤษระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Level) สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
และ 4

4.4.3 ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginner Fundamental Level) สอนใน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เป็นการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษหลัก 1-4 (Fundamental English 1-4)
เพื่อเตรียมให้มีความสามารถในการใช้ภาษา ในระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานเพียงพอที่จะศึกษาต่อในระดับ
มัธยมศึกษาได้ ในระดับนี้จะใช้เวลา 4 ภาคเรียน เวลาเรียน 15 คาบ/สัปดาห์ คาบละ 20 นาที ควรเรียนอย่าง
น้อย 15 คาบ (300 นาที) ต่อสัปดาห์ และควรกำหนดให้เรียนทุกวัน (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ.
2540 : 4)

4.5 แนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลัก 1-4

ภาษาอังกฤษหลัก 1-4 (Fundamental English 1-4)

ภาษาอังกฤษหลัก 1-4 เป็นระดับสูงขึ้นจากภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อม และภาษาอังกฤษอ่าน
ออก เขียนได้ การเรียนในระดับนี้เน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามมารยาททางสังคม

ของการใช้ภาษามีการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์หลากหลายขึ้น โดยมีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียน พัฒนาความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์จริง เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น โดยขยายวงคำศัพท์กว้างออกไปจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและขยายวงคำศัพท์ที่มีความหมายเป็นนามธรรม เรียนรู้ภาษาท่าทาง การลงเสียง หนัก เบา ตลอดจนจังหวะและทำนองเสียง เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามวัฒนธรรมและบริบทสถานการณ์ รู้จักใช้สื่อประเภทต่างๆ รวมทั้งการใช้พจนานุกรมเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ และเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ, 2540 : 7)

4.5.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลัก 1-4

เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับภาษาที่เรียน

4.5.1.1 เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมกับระดับภาษาที่เรียน

4.5.1.2 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การใช้ภาษา

4.5.1.3 เพื่อให้สามารถพูด ฟังและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ อ่านออกเสียงและจับใจความได้

4.5.1.4 เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ด้วยการเขียนข้อความและคำพูดต่างๆ ได้ด้วยอักษรตัวพิมพ์และอักษรตัวเขียน สะกดคำถูกต้องและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง

4.5.1.5 เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ ทั้งสิ่งพิมพ์ พจนานุกรมและสื่ออื่นๆ

4.5.1.6 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมในบริบทภาษาที่สื่อสาร

4.5.1.7 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีนิสัยรักการอ่าน

4.5.2 ขอบข่ายเนื้อหาภาษาอังกฤษ

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 นี้เป็นหลักสูตรที่เน้นพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้มีมาตรฐานพื้นฐานเดียวกันและต่อเนื่องกันตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเพียงมาตรฐานขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ มีการกำหนดโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคลังคำสำหรับผู้เรียนในแต่ละระดับ การกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานนี้ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้มาตรฐานในระดับใกล้เคียงกัน ในทางปฏิบัติผู้ใช้หลักสูตรสามารถเพิ่มเติมดัดแปลงและปรับปรุงเนื้อหาต่าง ๆ ของหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์

ในการเรียนภาษาของตนเองนั้น สิ่งที่มีประโยชน์สำหรับผู้เรียน ก็คือการรู้คำศัพท์ ในการเรียนภาษาต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน การเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาใหม่จึงถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ซึ่งความสำคัญของการเรียนคำศัพท์นั้น ฟรีส (Fries, 1948: 3-9) กล่าวว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศส่วนหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา ซึ่งประกอบด้วย เสียง โครงสร้าง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนภาษา สามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูดและสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คือสามารถใช้สื่อความหมายได้ ดังนั้นคำศัพท์จึงนับว่าเป็นหัวใจ

สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา ดังที่ สตีวิก (Stewick. 1972 : 2) ได้กล่าวเน้นย้ำเกี่ยวกับการที่บุคคลเรียนภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเมื่อ

1. ได้เรียนรู้ระบบเสียง คือ สามารถพูดได้ชัดและสามารถเข้าใจได้
2. ได้เรียนรู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ ได้
3. ได้เรียนรู้คำศัพท์จำนวนมากพอสมควร ที่จะสามารถนำมาใช้ได้

5.1 ความหมายของคำศัพท์

ฟรีช (พรรณนา พูลบัว. 2525 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Fries. 1950 : 87) ได้ให้คำจำกัดความของ "คำ" (Word) ไว้ว่า "คำ" คือ การประสมเสียงซึ่งนำมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้นึกถึงประสบการณ์ที่เคยผ่านมา ประสบการณ์ที่ถูกกระตุ้น จากการประสมเสียงนั้น จะมีความหมายต่างกันหลายอย่าง แต่จะมีเพียง ประสบการณ์ที่เด่นกว่าประสบการณ์อื่น ประสบการณ์นี้จะถูกกำหนดขึ้น โดยข้อความที่ใช้ร่วมกัน บ่งถึง สถานการณ์หนึ่ง ดังนั้นคำ ๆ หนึ่ง จึงสามารถมีได้หลายความหมาย เมื่อเอ่ยคำใดคำหนึ่งขึ้นมาโดดๆ เราจึง ไม่อาจจะจำกัดความหมายให้ตายตัวได้ จำเป็นต้องพิจารณาจากข้อความที่ปรากฏร่วม (Context) จึงจะรู้ว่า เป็นความหมายใด ในแง่ความหมาย ศัพท์ อาจกล่าวได้ทุก ๆ ข้อความที่อ่านประกอบไปด้วยความหมาย อย่างน้อย 3 อย่างคือ

1. ความหมายตามหนังสือเฉพาะคำ (Lexical Meaning)
2. ความหมายตามโครงสร้าง (Structure Meaning)
3. ความหมายตามข้อความที่ใช้ (Contextual Meaning)

สังเวียน สถงจิตกุล และคณะ (2521: 46) กล่าวว่า ศัพท์ คือ คำเดี่ยวหรือกลุ่มคำหรือกลุ่มเสียง กลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นอะไร

ศิริร แสงธนู และคิด พงศทัต (2521 : 35) ได้ให้ความหมายของ คำศัพท์ว่า "ศัพท์ คือ กลุ่มเสียง กลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการหรือลักษณะอาการใดอย่างหนึ่ง" และยังได้แบ่งความหมายของคำศัพท์ออกเป็น 4 นัย คือ

1. Lexical Meaning ได้แก่ ความหมายตามพจนานุกรม
2. Morphological Meaning ได้แก่ ความหมายทางไวยากรณ์ ศัพท์ประเภทนี้เมื่ออยู่ตามลำพัง โดดๆ จะเเตความหมายได้ยาก
3. Syntactical Meaning ได้แก่ ความหมายที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่เรียงลำดับคำ
4. Intonation Meaning ได้แก่ ความหมายของคำที่เปลี่ยนไปตามเสียงขึ้น ลงที่ผู้พูดเปล่งออกมา

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า คำศัพท์ คือ การประสมเสียงให้เป็นคำ เพื่อสื่อความหมายให้รู้ว่าเป็น คน สัตว์ สิ่งของ หรือลักษณะอาการต่าง ๆ ซึ่ง คำ ๆ หนึ่งอาจมีหลายความหมายได้ดังนี้

1. ความหมายตามพจนานุกรม
2. ความหมายเปรียบเทียบหรือความหมายแฝง
3. ความหมายตามโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์
4. ความหมายทางประเพณี สังคม
5. ความหมายตามข้อความที่ใช้
6. ความหมายที่ขึ้นอยู่กับ การเรียงลำดับคำ
7. ความหมายที่ขึ้นอยู่กับเสียง สูง-ต่ำ

5.2 จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์

จุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์ ศิธร แสงธนูและคิด พงทัต (2521 : 39-40) กล่าวไว้ว่า ในการสอนคำศัพท์ ครูผู้สอนควรมีจุดมุ่งหมายของตนเองว่า เมื่อสอนนักเรียนแล้วนักเรียนควรมีความรู้อะไรบ้าง จุดมุ่งหมายของแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกันก็ได้ แต่จุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมาย คือ สามารถจะจำและบอกความหมายได้ทันทีที่อ่านเขียน หรือได้ยินศัพท์นั้นๆ การที่จะสอนให้นักเรียนรู้ความหมายของศัพท์นั้นมีหลายประการ เช่น การแสดงประกอบ ใช้รูปภาพ ใช้ของจริง ใช้ข้อความ ความหมายของศัพท์ในภาษาอังกฤษนั้น คำๆเดียวอาจมีได้หลายความหมาย ฉะนั้นครูจะต้องสอนความหมายของรากคำที่ใช้ในบทเรียนนั้นๆ และต้องสอนความหมายตามแบบสร้างคำ
2. ต้องให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง การที่จะให้นักเรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ครูจะต้องสอนให้นักเรียนออกเสียงทีละคำ เพราะคำในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้ออกเสียงตามตัวสะกดเสมอไป การสอนให้ออกเสียงได้ถูกต้องนั้น เป็นการเพิ่มทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อีกด้วย
3. ต้องให้นักเรียนสามารถใช้ศัพท์นั้นได้ในประโยคต่าง ๆ โดยให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง ทั้งด้านภาษาเขียน ภาษาอ่านและภาษาพูด ตามความนิยมของเจ้าของภาษานั้น ๆ คือ ต้องให้นักเรียนมีความสามารถใช้คำนั้น ๆ ได้จริง

อาจกล่าวได้ว่า ในการเรียนการสอนคำศัพท์ มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ความหมายของคำ สามารถนำคำศัพท์นั้น ๆ ไปใช้ในประโยคต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องอีกด้วย

5.3 องค์ประกอบที่สำคัญเกี่ยวกับคำศัพท์

การเรียนรู้คำศัพท์ นอกจากจะต้องรู้ความหมายของคำแล้ว ยังต้องรู้ถึงองค์ประกอบอื่นของคำศัพท์อีกด้วย ดังที่ ศิธร แสงธนู และคิด พงทัต (2521 : 35-38) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของคำศัพท์ควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปคำ (Form) ได้แก่ รูปร่างหรือการสะกดตัวของภาษานั้นๆ คำๆ เดียวกัน ความหมายเดียวกัน อาจมีรูปร่างต่างกันก็ได้
2. ความหมาย (Meaning) ได้แก่ ความหมายของคำนั้นๆ ดังที่กล่าวแล้วในเรื่องความหมายของคำศัพท์
3. ขอบเขตของการใช้คำ (Distribution) ซึ่งมีข้อจำกัดแตกต่างกันไปแล้วแต่ไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ สำหรับภาษาอังกฤษอาจจำแนกออกได้ 3 อย่าง คือ
 - 3.1 ขอบเขตทางด้านไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ การเรียงลำดับคำ (Word Order) เป็นสิ่งสำคัญที่สุด ฉะนั้นตำแหน่งของคำในประโยคที่ต่างกันไป ทำให้คำนั้นมีความหมายแตกต่างออกไป
 - 3.2 ขอบเขตทางภาษาและภาษาเขียน คำบางคำใช้พูดเท่านั้น ไม่นิยมใช้ภาษาเขียน นอกจากนี้ยังมีบางคำที่ใช้เฉพาะในบทประพันธ์เท่านั้น
 - 3.3 ภาษาท้องถิ่น (Dialects) นอกจากขอบเขตของการใช้คำแตกต่างกันระหว่าง British English กับ American English แม้แต่ภายในประเทศเดียวกัน ก็ยังมีภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไป ยิ่งกว่านั้นในท้องถิ่นเดียวกัน ยังใช้คำหรือภาษาที่แตกต่างกันแล้วแต่ระดับชั้นของบุคคล

5.4 ประเภทของคำศัพท์ (Classification)

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 149) ได้แบ่งประเภทของคำศัพท์ (Classification) ไว้ดังนี้

1. Active Vocabulary คือคำศัพท์ที่นักเรียนควรจะใช้เป็น คำศัพท์เหล่านี้ใช้มากในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่นคำว่า important, necessary, consist เป็นต้น ศัพท์จำพวกนี้ครูจะต้องฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จนนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

2. Passive Vocabulary คือคำศัพท์ที่ควรสอนให้รู้แต่ความหมายหรือเกิดความเข้าใจเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฝึก เพราะนักเรียนยังไม่จำเป็นต้องใช้ ศัพท์ประเภทนี้ได้แก่ elaborate, fascination, contrastive คำศัพท์เหล่านี้เมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับสูงขึ้นไป อาจจะกลายเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ก็ได้

นอกจากนี้ อัญชลี แจ่มเจริญ (2526 : 16) ยังแบ่งประเภทคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม แต่เปลี่ยนความหมายได้เมื่ออยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันประโยค คำเหล่านี้ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ (Nouns, Words, (ยกเว้น Auxiliary Verbs), Adjective, Adverbs)

2. คำการยะ (Function Words) คือ คำที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง ส่วนมากเปลี่ยนความหมายไปตามโครงสร้าง คำเหล่านี้คือ Articles, Prepositions, Personal Pronouns, Possessive Adjectives, Demonstratives, Relative Pronouns, Conjunctions, Auxiliary Verbs, One หรือ Ones ที่ใช้แทนนาม

ดังนั้นพอสรุปได้ว่าประเภทของคำศัพท์นั้น อาจจะเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเองหรือคำ ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหมายตามพจนานุกรม ตำแหน่งที่อยู่ในประโยคและความหมายตามโครงสร้างซึ่งคำเหล่านี้อาจจะเป็นคำศัพท์ประเภท Passive Vocabulary และถ้าหากใช้บ่อย ๆ ในการฟัง พูด อ่านและเขียนแล้วจะเป็นคำศัพท์ประเภท Active Vocabulary ก็ได้

5.5 หลักการสอนคำศัพท์

การที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น นักเรียนที่รู้คำศัพท์มาก จำได้แม่นยำ และสามารถนำมาใช้ได้ อย่างถูกต้อง ย่อมช่วยให้ผลการเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น ดังนั้นการจำคำศัพท์จึงเป็นเรื่องที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้คำศัพท์อย่างถูกต้อง โดยสามารถอ่านและเขียนได้ ชุมทวิล เนียมทนต์ (2524 : 81-82) ได้กล่าวถึงหลักในการสอนคำศัพท์ ดังนี้

1. ครูจะต้องสอนคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนในหนังสือเรียน ก่อนที่ครูจะสอนทุกครั้ง ครูต้องศึกษาในแต่ละบทว่า คำศัพท์คำใดที่ต้องใช้บ่อย ๆ บ้าง คำศัพท์จำพวกไหนอยู่ในพวกที่มีประโยชน์และจำเป็นแก่ชีวิตประจำวัน คำศัพท์พวกไหนเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนสนใจ ครูควรต้องฝึกคำศัพท์นั้นในประโยคด้วยปากเปล่า ก่อน ฝึกจนนักเรียนสามารถใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องและในการสอนคำศัพท์ควรมีอุปกรณ์ประกอบ ด้วย

2. การสอนคำศัพท์ ครูควรสอนซ้ำ ๆ จนกว่านักเรียนจะเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ และนำมาใช้ในรูปประโยคได้ดี ฟังเข้าใจ

3. การสอนคำศัพท์นั้นต้องสอนในแบบสร้าง (Pattern) หรือ ประโยค (Sentence) และสอนเข้ารูปประโยค ในขั้นต้นนี้ครูควรสอนคำศัพท์และโครงสร้างให้นักเรียนเรียนแต่น้อย และต้องให้ความเข้าใจและแม่นยำก่อน

4. เมื่อสอนคำศัพท์ใหม่ ครูควรจำกัดแบบสร้างและคำศัพท์เสียก่อนเมื่อสอนคำศัพท์ใหม่ ครูควรใช้แบบสร้างเก่า ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้สนใจที่คำศัพท์ เด็กจะได้ไม่กังวลกับแบบสร้างใหม่ ซึ่งจะทำให้สามารถจำคำศัพท์ได้ง่าย

5. ครูควรดำเนินการสอนทีละขั้น คือ ขั้นฟัง ขั้นพูด ขั้นอ่านและขั้นเขียน พร้อมทั้งต้องเหลือเวลาท้ายชั่วโมงเพื่อการบ้าน ครูควรให้นักเรียนจดคำศัพท์หลังจากที่สอนไปแล้ว เพื่อนำไปท่องจำ

สุโร พงษ์ทองเจริญ (2524 : 117-121) กล่าวถึงลำดับขั้นในการสอนคำศัพท์ และกลวิธีในการสอนความหมายของคำ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach) ดังนี้

ลำดับขั้นในการสอนคำศัพท์

1. พิจารณาความยากง่ายของคำศัพท์ เมื่อครูพบคำศัพท์ใหม่ จะต้องพิจารณาดูว่าคำศัพท์นั้นๆ เป็นคำศัพท์ยาก (ระดับสูงกว่าชั้นของผู้เรียน) หรือเป็นคำศัพท์ง่าย (เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนเรียนในระดับนั้นๆ ควรจะรู้และใช้ได้ทั้งในการพูดและการเขียน) หรือเป็นคำศัพท์ที่มีปัญหา (ได้แก่ ความหมายและ/หรือวิธีใช้คำนั้นๆ แตกต่างกันในภาษาไทยและอังกฤษ) ทั้งนี้เพื่อจะได้แบ่งแยกหาวิธีการ ในการสอนและการฝึกให้เหมาะสมกับคำศัพท์นั้น ๆ

2. ฝึกการออกเสียงของคำศัพท์ใหม่ ครูเขียนคำศัพท์ใหม่บนกระดานพร้อมทั้งเน้นคำ โดยครูอ่านให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอ่านตาม พร้อมทั้งแก้ไขถ้านักเรียนอ่านผิด

3. สอนความหมาย โดยครูนำมาสอนทีละคำ ครูพยายามให้นักเรียนตีความหมายออกจากภาษาอังกฤษโดยตรง หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ นอกจากคำที่ยากในการอธิบายเป็นภาษาอังกฤษจึงใช้ภาษาไทยช่วย ส่วนมากครูมักจะใช้อุปกรณ์ เช่น แผนภูมิ รูปภาพ ของจริง หรือแสดงกิริยาท่าทางประกอบเพื่อช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น

กลวิธีในการสอนความหมายของคำ

1. ใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้จัก หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกประโยค เชื่อมโยงสู่ความหมายของศัพท์ใหม่

2. ใช้ประโยคของคำศัพท์เก่าเมื่อมีความหมายเหมือนกัน หรือตรงกันข้ามกับคำศัพท์ใหม่

3. สอนคำศัพท์ใหม่ โดยการใช้คำจำกัดความอย่างง่าย ๆ

4. ใช้รูปภาพหรือของจริงประกอบการอธิบายความหมาย หรือเขียนภาพบนกระดาน โดยใช้ภาพลายเส้นการ์ตูน จะช่วยให้การแสดงความหมายชัดเจน โดยไม่ต้องใช้คำแปลประกอบ

5. การแสดงท่าทาง คำศัพท์บางคำ ครูอาจจะสอนความหมายโดยใช้การแสดงท่าทางประกอบ

6. ใช้ปริบท สอนให้เดาความหมายจากประโยค

ชลลภ วิส เนียมทันต์ (2524 : 83) กล่าวถึงวิธีให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ดังนี้

1. ใช้วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) เช่น ใช้ของจริงในห้องเรียน ซึ่งกรณีนี้เป็นคำศัพท์ที่ใกล้ตัวนักเรียน เช่น book, chair, window เป็นต้น

2. ใช้รูปภาพหรือรูปปั้นเล็ก ๆ (Figurines) ในกรณีที่ครูผู้สอนไม่สามารถนำของจริงมาแสดงกับนักเรียนได้ ครูอาจใช้รูปภาพซึ่งตัดมาจากวารสารต่าง ๆ หรือหุ่นจำลองมาใช้ แล้วเก็บรวบรวมไว้ใช้ต่อไป

3. ใช้การแสดงละคร (Role Play) โดยการแสดงท่าทางเพื่อบอกความหมาย เช่น ครูกระโดด เพื่อสอนคำศัพท์ว่า jump แต่ถ้านักเรียนไม่เข้าใจ อาจให้คำอธิบายเป็นภาษาไทยได้

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530 : 723-726) ยังเสนอแนวการสอนคำศัพท์เพิ่มเติมไว้ดังนี้

การสอนคำนามประเภทรูปธรรม

1. การแสดงรูปภาพ บัตรภาพ หรือวัสดุต่าง ๆ ให้นักเรียนดู ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามต่าง ๆ เช่น

What's that? หรือ what are they/those?

What's "....." in English?

เมื่อนักเรียนถาม ครูควรตอบทันทีว่า It's หรือ They'res.

เป็นการบอกคำศัพท์ ส่วนความหมายของคำนั้น นักเรียนทราบด้วยตนเอง เมื่อเห็นอุปกรณ์ที่ครูแสดง เป็นการช่วยให้ครูไม่ต้องใช้ภาษาไทยโดยไม่จำเป็น

2. การเขียนคำหรือแสดงบัตรคำเพื่อให้นักเรียนอ่าน ครูตัวสะกดและเขียนคำเพื่อจดบันทึกคำศัพท์ไว้ในสมุดของนักเรียน

ครู : Read this "mango"

นักเรียน : Mango

ครู : Spell it

นักเรียน : m-a-n-g-o

ครู : Write it in your notebooks.

นักเรียนเขียนคำลงไปในสมุดจดศัพท์ "mango" และ "mangoes" ครูอาจจะให้นักเรียนเขียนภาพมะม่วงประกอบคำเป็นการบ้านก็ได้

3. หากมีคำอื่น ๆ ที่ครูจะต้องสอนเพื่อใช้ในการฝึกบทสนทนาต่อไป อาจใช้วิธีคล้าย ๆ กันนี้ แต่เปลี่ยนแปลงวิธีการได้บ้าง เช่น ครูแสดงภาพกล้วยหรือแอปเปิ้ล และพูดว่า

"Look. Here is an apple" หรือ "Look. Here are some bananas".

คำกริยาที่แสดงความหมายเกี่ยวกับกริยาอาการ

1. การแสดงท่าทางประกอบ การสอนคำกริยานั้นมักเริ่มด้วยการใช้คำสั่งในการบอกให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียน เรียนประโยคเหล่านี้ครั้งละ 1-2 ประโยคเท่านั้น แต่เมื่อได้ยินอยู่บ่อย ๆ นักเรียนจะจำประโยคได้ เช่น

Sit down.

Stand up.

Open your book. Close your book.

Open your English books to page.....

2. การใช้ภาพแสดงอาทิกริยา คำกริยาเป็นคำที่จะหาภาพมาแสดงความหมายไม่ยาก เมื่อครูหาภาพได้แล้ว ควรจะทำเป็นบัตรภาพของครูเก็บเอาไว้ เช่น ภาพเด็กชายเล่นฟุตบอล สำหรับคำ play football ภาพเด็กนอนหลับสำหรับคำ sleep คนดูโทรทัศน์สำหรับคำ watch television เมื่อครูสอนก็จะออกคำสั่ง เช่น

Look at picture number..... The boys are playing football.

Look at picture number..... The girl is sleeping.

Look at picture number..... They are watch television.

การแสดงท่าทางหรือใช้ภาพแสดงอาการบางครั้งนักเรียนก็เข้าใจความหมายชัดเจนแล้ว ถ้าครูต้องการทราบว่านักเรียนเข้าใจจริงหรือไม่ จะใช้วิธีสอบถามด้วยภาษาไทยก็ได้

บราวน์และคนอื่น ๆ (Brown and others. 1979-1980: 81-94) กล่าวถึงวิธีการสอนคำศัพท์ไว้ 6 ประการ คือ

1. สอนให้ผู้เรียนไม่ต้องไปสนใจคำศัพท์ยาก (Ignoring difficult Vocabulary) พยายามให้ผู้เรียนอ่านเนื้อหาทั้งหมดเพื่อ

1.1 จับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง (The main idea)

1.2 หาประโยคที่เป็นใจความหลัก (The topic sentence) ของแต่ละย่อหน้า

1.3 หาข้อมูลที่บอกรายละเอียดเฉพาะ

2. สอนให้ผู้เรียนดูความนัย อันเป็นความหมายของคำศัพท์ยาก (Inferring the meaning of difficult vocabulary) คำที่บอกความนัยที่พอจะลงความเห็นได้ว่า คำศัพท์ที่ไม่รู้คือ อะไรนั้น คือ คำที่ใช้เชื่อมประโยค (Lexicon Cohesion)

3. สอนให้ผู้เรียน รู้ความหมายของคำศัพท์ที่ใหม่ด้วยการศึกษาหน่วยคำ (Learning New Word Through Morphology) คือ การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักแยกคำศัพท์ออกเป็น รากคำ ควตวิภัติ ปัจจัย เช่น แบ่งเด็ก ออกเป็นกลุ่ม ๆ แล้วให้แต่ละกลุ่มหาวิภัติ ปัจจัยของรากคำบางคำ ดังเช่น

Graph	lc lte	Tele Para	graph	Geo para	graph	Y ing
-------	-----------	--------------	-------	-------------	-------	----------

4. สอนให้ผู้เรียนหาความหมายของคำจากพจนานุกรม (Using the Dictionary) ตามความเป็นจริง แล้วเราจะฝึกให้เด็กใช้พจนานุกรม ก็ต่อเมื่อไม่สามารถหาความหมายของคำจากตัวปริบทได้ ดังนั้นเราควรฝึกให้ผู้เรียนใช้พจนานุกรมให้เป็นโดยให้ทำแบบฝึกหัดประเภทนี้ได้เช่น

Exercise 1

- Which letter comes before: h v m k g x s?
- List these word in the order you would expect or find them in a dictionary.
 - amateur lemonade support team professional afford mammalade
 - groom besides stress drop drip attempt beside stretch gloom attend

Now check the dictionary to see if you are right.

5. สอนคำศัพท์ก่อนอ่าน (Pre-teaching Vocabulary) ปรับทบางประเภทต้องสอนคำศัพท์ก่อนอ่าน เพราะมันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านในตอนนั้น วิธีการสอนก่อนอ่านแบบง่าย ๆ คือ การนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาพ เทป หรือของจริงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง หรือบทวนประสบการณ์เดิม เพื่อโยงเข้าสู่ความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่คล้ายกัน

6. คำศัพท์และการจำ (Memory and vocabulary) การจำมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนจะจำเรื่องที่เรียนได้นานขนาดไหน ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครู จากผลงานวิจัยของความจำระยะสั้น ผู้เรียนจะจำคำศัพท์ใหม่ ๆ ได้ประมาณ 5-7 คำ และจะจำได้นาน ถ้าสอนข้อความใหม่เป็นกลุ่ม เป็นตอน (Chunk) และอยู่ในเนื้อหาที่สัมพันธ์กันและถ้าจะให้ผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนไปแล้วได้นานต้องมีการเสริมย้ำหรือนำกลับมาทบทวนอีก Re-cycling

ลาโด (Lado. 1964: 120-125) ได้เสนอวิธีสอนคำศัพท์ตามขั้นตอนดังนี้

1. การฟัง ให้นักเรียนได้ฟังศัพท์เป็นคำโดด ๆ และเมื่อศัพท์นั้นอยู่ในรูปประโยค โดยฟังซ้ำ ๆ กัน หลายครั้ง

2. การออกเสียง ครูควรฝึกฝนให้นักเรียนออกเสียงศัพท์ที่สอนอย่างถูกต้อง

3. การหาความหมาย โดยให้หาความหมายจากบริบท ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่อยู่ในตัวแล้ว หรืออาจจะให้หาคำเหมือน และคำตรงข้ามด้วยก็ได้

4. การใช้รูปภาพ รูปภาพที่นำมาใช้ควบคู่ไปกับการสอนคำศัพท์ อาจจะเป็นรูปภาพง่ายๆ และเข้าใจดี เช่น รูปภาพที่ใช้เส้นตรง เส้นโค้งประกอบกัน อาจเป็นรูปที่วาดเอง หรือตัดมาจากหนังสือนิตยสาร แต่ข้อมูลคือ ต้องเป็นภาพที่เหมาะสม โดยไม่ทำให้เกิดความสับสนคลุมเครือ

5. การแสดงบทบาทสมมติ ฝึกให้นักเรียนรู้ความหมายศัพท์ โดยการแสดงบทบาทสมมติ เช่น การแสดงบทบาทสนทนา เกมและเพลง

6. การใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นจริง เช่น การแสดงความหมายของคำศัพท์ที่เป็นชื่ออาหาร ของเด็กเล่นเงิน เป็นต้น

ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปว่า การสอนคำศัพท์ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษา เพราะการรู้ความหมายของคำศัพท์จะทำให้นักเรียนเข้าใจและสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง นำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์ ซึ่ง มาฮอร์ (Maher, 1975:2616-A) ได้ทำการทดลองเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์พบว่า คะแนนคำศัพท์มากจะสามารถเดาความหมายของคำในประโยคได้ด้วย

5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีผู้ทำการวิจัยไว้ด้วยกันหลายท่านดังนี้ เจษฎาภา เหลืองขมิ้น (2541 : 42-43) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากวิดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนจากวิดิทัศน์ที่มีพื้นหลังคำศัพท์มีลักษณะที่พรางมัว สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากวิดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพคำศัพท์เป็นสี และนักเรียนที่เรียนจากวิดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพคำศัพท์มีลักษณะชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนจากวิดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพคำศัพท์เป็นพื้นสีและนักเรียนที่เรียนจากวิดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพคำศัพท์มีลักษณะที่ชัดเจน ไม่แตกต่างกัน

วรารคนา พระลัทธิรักษา (2541 : 60) ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบมัลติมีเดียเรียนคำศัพท์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน-เขียน (อ 022) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดีย เพื่อสอนคำศัพท์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 022) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีค่าประสิทธิภาพ 94.12/85.23 มีค่าดัชนีประสิทธิผล .65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีและมีความพึงพอใจมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบมัลติมีเดีย แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ แบบมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสามารถนำบทเรียนนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

กิตติพร พาณิษฐ์กุล (2540 : 100) ได้ศึกษาพฤติกรรมการแข่งขันและร่วมมือในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษระยะสั้นระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษระยะยาวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษระยะยาวดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ประพันธ์ กาวิชัย (2540 : 54) ได้ผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์รอบรู้ตามวัตถุประสงค์โดยเฉลี่ยร้อยละ 87.50

สมสวรรค์ พันธุ์เทพ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการนำวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิผลไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและบรรยายภาคในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการสอนแบบมุ่งประสิทธิผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อรุณี ตฤณประภา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ที่ใช้หนังสือชุด English is Fun และ On the Springboard พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้หนังสือเรียน English is Fun และ On the Springboard ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปริญญ์ ชาตินักรบ. (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบวัดทัศนที่มีเทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากแบบวัดทัศนที่ใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

นันทนา คำภักดิ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนโดยการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรชาติ ภูทอง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอนแบบสัมพันธ์ข้อบ่งชี้ความหมายที่มีต่อการจำคำศัพท์ ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยการจำคำศัพท์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสัมพันธ์ข้อบ่งชี้ความหมายกับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน และคะแนนเฉลี่ยความคงทนของการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสัมพันธ์ข้อบ่งชี้ความหมายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่สอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จิตรา ปลัดชัย (2536 : 44) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์ จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ หลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพศชายและเพศหญิงภายหลังการสอน 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุมล จักรแก้ว (2536 : 92-93) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสอนคำศัพท์ของครูกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของผู้เรียน พบว่า ความสามารถในการจำคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปรับสูงกว่าวิธีแปลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจำนวนความถี่ของการใช้กลยุทธ์การจำคำศัพท์และกลยุทธ์การ

ทบทวนคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในวิธีสอนแบบแปลและแบบปริบทแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือวิธีการสอนคำศัพท์ของครูมีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของผู้เรียน

เบญจลักษณ์ ฐานะพานิชย์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้เปรียบเทียบความจำของนักเรียนในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการดูที่มีพื้นหลังต่างกัน พบว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยภาพการดูที่ไม่มีรายละเอียดพื้นหลังสามารถจำได้ดีที่สุด ส่วนกลุ่มที่เรียนด้วยภาพการดูที่มีรายละเอียดพื้นหลังเกี่ยวกับภาพ และกลุ่มที่เรียนด้วยภาพการดูที่มีรายละเอียดพื้นหลังไม่เกี่ยวกับภาพนั้น ผลของการทดสอบความจำไม่แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนำวิดิทัศน์มาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนนั้น วิดิทัศน์มีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง เพราะเป็นสื่อที่สามารถสร้างแรงจูงใจในด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และถ้าหากนำมาใช้ร่วมกับบทเรียนแบบโปรแกรม ที่เรียกว่า วิดิทัศน์แบบโปรแกรมด้วยแล้ว จะยิ่งเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ตามความสามารถของผู้เรียน เพราะจะมีการนำเสนอเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยาก และสามารถรู้ผลการเรียนของตนเองได้ทันทีเมื่อเรียนจบบทเรียนนั้นแล้ว พร้อมทั้งมีการเสริมแรงให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อบทเรียนนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนารายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างยิ่ง

บทที่ 3

การดำเนินการทดลอง

ในการดำเนินการศึกษาทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียน วิดีทัศน์แบบโปรแกรม ตามขั้นตอนในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง
4. การดำเนินการทดลอง การเก็บข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน แยกตามระดับสติปัญญา จากการเลือกโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรม
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 15 คน เพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมและทำการปรับปรุงแก้ไข
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองภาคสนาม เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 85/85

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

- 1.1 วิดีทัศน์แบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ จำนวน 9 เรื่อง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 1.2 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมทั้ง 9 เรื่อง พร้อมกระดาษคำตอบ
- 1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก พร้อมกระดาษคำตอบ จำนวน 30 ข้อ
- 1.4 แบบประเมินคุณภาพวีดิทัศน์ของผู้เชี่ยวชาญ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การสร้างและผลิตวิธีทัศนแบบโปรแกรม รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

รายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม

ผู้วิจัยผลิตรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้น 1 การเตรียมงานด้านวิชาการ

1. ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหาและเอกสารที่เกี่ยวข้องรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่จะสื่อออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมมากที่สุด

2. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทักษะกระบวนการเรียนรู้ ในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 การสร้างรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม

3. การเลือกเนื้อหา

ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ จำนวน 9 เรื่อง ดังนี้

3.1 หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ)	จำนวน 10	คำ
3.2 หมวดร่างกาย (ส่วนลำตัว)	จำนวน 10	คำ
3.3 หมวดผลไม้	จำนวน 10	คำ
3.4 หมวดสี	จำนวน 10	คำ
3.5 หมวดสัตว์	จำนวน 10	คำ
3.6 หมวดเครื่องแต่งกาย	จำนวน 10	คำ
3.7 หมวดเครื่องเขียน	จำนวน 10	คำ
3.8 หมวดอาชีพ	จำนวน 10	คำ
3.9 หมวดเครือญาติ	จำนวน 10	คำ

ขั้นที่ 2 การสร้างรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม

1. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือและแบบประเมินผลการเรียน

2. วิเคราะห์ผู้เรียน ในเรื่องประสบการณ์และพื้นความรู้เดิม เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดจุดมุ่งหมาย และการออกแบบรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมให้เหมาะสม

3. กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เป็นการกำหนดความมุ่งหวัง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียน หลังเรียนจากรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมแล้ว

4. วิเคราะห์เนื้อหาและแยกเป็นหน่วยย่อย ๆ จากง่ายไปหายาก โดยอาศัยจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

5. เรียบเรียงเนื้อหา และออกแบบการนำเสนอบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย โดยอาศัยวิธีการของบทเรียนโปรแกรมแบบเส้นตรง

6. นำบทที่เขียนขึ้นมาแล้วในรูปรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือและผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง เหมาะสมตามเกณฑ์ที่กำหนด

7. ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาในบทเรียน ตามข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

8. เริ่มดำเนินการสร้างรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ออกแบบรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม

9. เขียนบทบรรยายตามบทสคริปต์ที่ได้กำหนดไว้

10. ให้ประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของเนื้อหาและบทบรรยายรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม

11. นำมาปรับปรุงแก้ไข และจัดทำรายการวิดิทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ด้วยเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ และวิดิทัศน์ผสมผสานกัน

12. บันทึกคำบรรยายและเสียงดนตรีประกอบ

13. ตรวจสอบคุณภาพและระบบการปฏิบัติเครื่องมือ โดยนำรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาจำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม โดยใช้แบบประเมินผลเป็นเกณฑ์ในการแก้ไขปรับปรุง

14. นำรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมที่ผ่านการตรวจแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

15. นำรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง 9 เรื่อง ส่งให้ประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม

16. นำรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมที่ผ่านการตรวจสอบจากประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์มาปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินความสอดคล้องกับเนื้อหาและคุณภาพทางเทคนิคของรายการแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามเกณฑ์ 85/85

ในการประเมินคุณภาพรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบประเมินคุณภาพเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เทคนิคการผลิตรายการ เสียงบรรยาย และดนตรีประกอบ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา เลือกตอบลงในช่องแสดงความคิดเห็นแบบอัตราส่วนประมาณค่า โดยถือเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามดังนี้

ดีมาก	ให้	5	คะแนน
ดี	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พอใช้	ให้	2	คะแนน
ควรปรับปรุง	ให้	1	คะแนน

17. นำผลจากการประเมินมาพิจารณาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการยอมรับคุณภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.51-5.00	หมายถึง	ดีมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.51-4.50	หมายถึง	ดี
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.51-2.50	หมายถึง	ต้องปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00-1.50	หมายถึง	ต้องปรับปรุงมาก

18. เกณฑ์ในการยอมรับว่าบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นว่ามีคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

ผลการประเมินบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมที่สร้างเสร็จแล้ว จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษาปรากฏผล ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

คุณลักษณะ		ระดับความคิดเห็น	
		M	ความหมาย
1	ด้านเนื้อหา	4.93	ดีมาก
	1.1 ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.0	ดีมาก
	1.2 ความถูกต้องของเนื้อหา	4.6	ดีมาก
	1.3 ความถูกต้องของการอ่านออกเสียง	5.0	ดีมาก
	1.4 ความถูกต้องของการสะกดคำ	5.0	ดีมาก
	1.5 ความถูกต้องของการอ่านออกเสียง	5.0	ดีมาก
	1.6 ความถูกต้องของการแปลความหมาย	5.0	ดีมาก
	1.7 ความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.6	ดีมาก
	1.8 ความชัดเจนของคำสั่ง	5.0	ดีมาก
	1.9 ความชัดเจนของคำถาม	5.0	ดีมาก
	1.10 ความชัดเจนของคำตอบ	5.0	ดีมาก
2	ภาพ	4.86	ดีมาก
	2.1 ความสอดคล้องกับคำศัพท์	4.6	ดีมาก
	2.2 ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5.0	ดีมาก
	2.3 ความสวยงาม	5.0	ดีมาก
3	ระยะเวลา	4.44	ดี
	3.1 การนำเสนอ	4.6	ดีมาก
	3.2 การฝึกทักษะ	4.3	ดี
	3.3 การตอบคำถาม-คำตอบ	4.3	ดี

จากตาราง 3 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ปรากฏว่ารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ อยู่ในเกณฑ์ดีมาก.

ตาราง 4 ผลการประเมินความเหมาะสมของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

	คุณลักษณะ	ระดับความคิดเห็น	
		M	ความหมาย
1	คุณภาพของภาพ	4.47	ดีมาก
	- ความชัดเจนของภาพ	4.0	ดี
	- ความเหมาะสมของภาพสื่อความหมาย	4.3	ดี
	- ความเหมาะสมของการจัดลำดับภาพ	4.3	ดี
	- ความเหมาะสมในเทคนิค	4.6	ดีมาก
	- ความเหมาะสมของตัวอักษรกราฟิก	4.6	ดีมาก
	- ความเหมาะสมของสีตัวอักษรต่อการอ่าน	4.6	ดีมาก
	- ความสัมพันธ์ระหว่างภาพและเสียง	4.6	ดีมาก
2	คุณภาพของเสียง	4.0	ดี
	- ความเหมาะสมของเสียง	4.0	ดี
	- ความชัดเจนของเสียง	4.0	ดี
	- ความเหมาะสมของดนตรี	4.0	ดี
	- ระดับเสียงของดนตรีและเสียงบรรยาย	4.0	ดี
3	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน	4.3	ดี
	- ความชัดเจนของคำสั่ง	4.3	ดี
	- ความชัดเจนของข้อคำถาม	4.3	ดี
	- ความชัดเจนของคำตอบ	4.3	ดี
4	ความสามารถในการสื่อความหมายโดยรวม	4.3	ดี

จากตาราง 4 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา ปรากฏว่าบทเรียนวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ มีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ดี

ขั้นที่ 3 การสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. การสร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียนดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์และขอบข่ายของเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาในคำอธิบายของหลักสูตร เพื่อเขียนเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาในแต่ละเรื่องของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม

1.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชา ตรวจสอบ พิจารณา วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สร้างขึ้นว่าถูกต้องหรือไม่

1.5 เสร็จแบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 9 เรื่อง เรื่องละ 10 ข้อ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละเรื่อง รวมทั้งหมด 90 ข้อ

1.6 นำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

1.7 นำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

1.8 นำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ที่เคยผ่านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้ว จำนวน 100 คน นำกระดาษคำตอบมาตรวจคะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน

1.9 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิค 27 % แยกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เปิดตารางสำเร็จรูป จุง เตห์ ฟาน (ชวาล แพรัตกุล. ม.ป.ป. : 6-12) แล้วทำการคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่ .20 ขึ้นไป เพื่อนำมาใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมหาดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์และขอบข่ายของเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ วิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาในคำอธิบายหลักสูตร เพื่อเขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมของเนื้อหาในแต่ละเรื่องของรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม

2.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชา ตรวจ พิจารณา วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สร้างขึ้นว่าถูกต้องหรือไม่

2.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางการวัดผลตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละเรื่อง

2.6 นำข้อสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เพื่อวิเคราะห์ความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนก

2.7 เลือกข้อสอบไว้ 30 ข้อ มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ใช้ในการทดลองจริง 30 ข้อแล้วนำข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกมาปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์ ใช้เป็นแบบทดสอบจริงเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อไป

2.8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ส่วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197)

2.9 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ปรากฏผลดังนี้ คือ

- เรื่อง คำศัพท์ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95

การหาประสิทธิภาพรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม

1. ทดลองครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน โดยการสังเกต สัมภาษณ์ และแบบบันทึกความคิดเห็น

85 ปรับปรุงแก้ไขรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ครั้งที่ 1 ตามข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างในลำดับขั้น 2.1

3. ทดลองครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 คน เพื่อหาประสิทธิภาพรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม โดย ใช้สูตร E_1 และ E_2

4. ปรับปรุงแก้ไขรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ครั้งที่ 2 ตามข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างในลำดับขั้นตอนหัวข้อที่ 2.3

5. ทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อที่พัฒนาโดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) การทดลองหาประสิทธิภาพครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของบทเรียน และตรวจสอบหาข้อบกพร่อง

6. การวิเคราะห์และสรุปผล ตามข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง ถ้าถึงเกณฑ์ที่กำหนดก็สามารถนำไปเผยแพร่ต่อไปได้

การดำเนินการทดลอง การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลอง จะดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ซึ่งดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการศึกษาค้นคว้า

1.1 ก่อนดำเนินการทดลองทุกครั้ง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจัดเตรียมสถานที่และเครื่องมือคือ

1.1.1 จัดเตรียมห้องเรียน

1.1.2 เครื่องรับโทรทัศน์

1.1.3 เครื่องเล่นวีดิทัศน์

1.1.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน

2. ขั้นดำเนินการศึกษาทดลอง

2.1 อธิบายให้ผู้ร่วมดำเนินการทดลองเข้าใจถึงวิธีการใช้วิดิทัศน์แบบโปรแกรม และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ให้นักกลุ่มตัวอย่างศึกษารายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นรายบุคคล แล้วทำการทดสอบเพื่อประเมินผล

2.3 ทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น

2.4 ประเมินผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 นำผลการประเมินที่ได้ ไปวิเคราะห์ค่าสถิติและตรวจสอบประสิทธิภาพ

โดยในขั้นตอนการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง 3 ขั้นตอน ดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้นำรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ไปทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

ที่ไม่เคยเรียนจากรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมนี้มาก่อน จำนวน 3 คน โดยให้เรียนจากรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมเป็นรายบุคคล และประเมินโดยการสังเกต สัมภาษณ์ สอบถาม และบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างเรียน แล้วรวบรวมข้อบกพร่อง ได้แก่ ด้านสีตัวอักษรกราฟิกไม่ชัดเจน ภาพบางตอนมีการสั่นไหว มีเสียงรบกวนในคำบรรยาย ผู้อ่านคำบรรยายออกเสียงไม่ถูกต้อง และระยะเวลาในการตอบคำถาม คำตอบนานเกินไป ตลอดจนภาพบางตอนยังสื่อความหมายไม่ดีพอ ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่พบแล้วส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปทดลองในขั้นตอนที่ 2

การทดลองครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้นำรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปลูกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่ไม่เคยเรียนจากรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมนี้มาก่อน จำนวน 15 คน โดยให้เรียนจากรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมเป็นรายบุคคล การทดลองครั้งนี้เพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพของรายการ วิดิทัศน์แบบโปรแกรม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/85 โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมระหว่างเรียน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้อง และให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แล้วนำคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 85/85 โดยในการทดลองครั้งที่ 2 นี้พบว่า รายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์นี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 89.53/85.47 ซึ่งผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อบกพร่องที่พบจากการรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ได้แก่ เนื้อหาบางตอนเป็นภาพสีขาว-ดำ และผู้บรรยายออกเสียงไม่ชัดเจน จึงได้นำข้อบกพร่องเหล่านี้มาทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพในครั้งต่อไป

การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/85 โดยใช้รายการวิดิทัศน์ที่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุงในครั้งที่ 2 โดยนำคะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมาหาประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนวิธีข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างมาดำเนินการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

4. ขั้นตอนสรุปผล

สรุปผลการวิจัยตามกระบวนการ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้สถิติในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Test Quality Analysis (Testqual). (ไพฑูรย์ โพธิ์สาร. 2537:1-50) ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ
2. หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)
3. หาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 197-198)
4. หาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ตามเกณฑ์ 85/85 โดยใช้สูตร E_1/E_2

85 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่นักเรียน

สามารถตอบคำถามในแบบทดสอบได้ถูกต้อง โดยเมื่อคิดเป็นร้อยละแล้ว

ต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85

85 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องโดยเมื่อคิดเป็นร้อยละแล้วต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85

บทที่ 4

ผลการศึกษาทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้พัฒนาเป็นรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยหาประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/85 ดังปรากฏผลดังนี้

ผลการประเมินประสิทธิภาพรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ครั้งที่ 3

การประเมินประสิทธิภาพในครั้งนี้ เป็นการทดลองภาคสนาม (Fried try-out) มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ให้มีตามเกณฑ์ 85/85 โดยนำรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งได้ผลประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม ดังนี้

ตาราง 5 ผลการประเมินครั้งที่ 3 ประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือ	รายการ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์		
	คะแนนเต็ม	M	ประสิทธิภาพ (ร้อยละ)
แบบฝึกหัด	90	85.25	94.66
แบบทดสอบ	30	28.26	94.22

จากตาราง 5 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิภาพของรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน(E1) และจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน (E2) ปรากฏว่า

คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน(E1) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.25 และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.26

สรุปได้ว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 94.66/94.22

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนารายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปลุกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยหาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/85

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนารายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้บทเรียนวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85
2. เป็นแนวทางสำหรับการจัดทำสื่อวิดิทัศน์แบบโปรแกรมประกอบการเรียนการสอนในระดับชั้น และวิชาอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งเป็นการขยายผลงานด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปลุกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาหาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษารายวิชา ภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนปลุกจิต สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน จากการเลือกโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 48 คน และแบ่งเป็น

- 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน
- 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 2 จำนวน 15 คน เพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรมและทำการปรับปรุงแก้ไข
- 2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งที่ 3 ภาคสนาม (Field try-out) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 85/85

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ซึ่งเป็นคำศัพท์ จำนวน 9 เรื่อง คือ

- 3.1 หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ) (Body)
- 3.2 หมวดร่างกาย (ส่วนลำตัว) (Body)

- 3.3 หมวดผลไม้ (Fruits)
- 3.4 หมวดสี (Colors)
- 3.5 หมวดสัตว์ (Animals)
- 3.6 หมวดเครื่องแต่งกาย (Clothes)
- 3.7 หมวดอาชีพ (Jobs)
- 3.8 หมวดเครื่องเขียน (Stationery)
- 3.9 หมวดเครือญาติ (Relations)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

- 4.1 วิธีทัศนแบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์
- 4.2 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ของรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมทั้ง 9 เรื่อง พร้อมกระดาษคำตอบ
- 4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก พร้อมกระดาษคำตอบ จำนวน 30 ข้อ
- 4.4 แบบประเมินคุณภาพวิธีทัศนของผู้เชี่ยวชาญ

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติในการวิเคราะห์ดังนี้

- 1. ค่าเฉลี่ย
- 2. การหาประสิทธิภาพของรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมตามเกณฑ์ 85/85
- 3. ค่าดัชนีความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) หลังแบบทดสอบหลังเรียน
- 4. ค่าเบี่ยงเบนของแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนารายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ เพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของรายการวิธีทัศนแบบโปรแกรมให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/85 และปรากฏผลโดยสรุปดังนี้

การพัฒนารายการวิธีทัศนแบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 94.66/94.22

สรุปได้ว่าเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้สามารถนำไปใช้เป็นการสอนได้

อภิปรายผล

จากการวิจัยและพัฒนาการวิจัยวิธีคิดแบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ในการดำเนินการพัฒนาการวิจัยวิธีคิดแบบโปรแกรมนั้นได้ดำเนินการไปอย่างมีขั้นตอนตามลำดับ โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านเทคโนโลยีการศึกษาและด้านสถิติเป็นผู้ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดและจุดบกพร่อง นอกจากนี้ยังเป็นผลมาจากการประเมินคุณภาพสื่อของผู้เรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มอย่างง่ายใช้เป็นกลุ่มทดลองทั้ง 3 ครั้ง รวมทั้งข้อบกพร่องที่พบจากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้เรียนระหว่างที่ใช้บทเรียน จึงทำให้บทเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 85/85
2. รายการวิธีคิดแบบโปรแกรม เป็นการบูรณาการสื่อที่มีลักษณะเด่นและมีคุณภาพต่อการเรียนรู้ 2 แบบไว้ด้วยกัน คือ วิธีคิดและบทเรียนแบบโปรแกรม ในบทเรียนผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอด มีการให้ความรู้และให้สิ่งเร้าโดยการตั้งคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองโดยการคิดและตอบคำถามในระหว่างเรียน พร้อมกับมีการเฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบในทันที และมีการเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การยกย่องชมเชย ทำให้ได้บทเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้เรียนสามารถใช้รายการวิธีคิดแบบโปรแกรมนี้อได้ตามความสามารถของตนเองและเป็นอิสระ เมื่อผู้เรียนเรียนเนื้อหาและทำแบบฝึกหัดแล้วไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ผู้เรียนสามารถย้อนกลับไปเรียนหรือทบทวนใหม่ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ และเรียนรู้ได้ตามความสนใจและความสามารถของตนเอง

นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพงศ์พันธ์ อ้นตะริกานนท์ (2539 : 69) ที่พบว่าการใช้บทเรียนวิธีคิดด้วยตนเองมีผลให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้กรวิรี เมฆหมวก (2542 : 60) ได้ศึกษาผลการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาจากการเรียนด้วยบทเรียนวิธีคิดแบบโปรแกรม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนวิธีคิดแบบโปรแกรม และนักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ ในรายวิชาพุทธศาสนา เรื่อง ความหมายและความสำคัญของพระพุทธศาสนาไม่แตกต่างกัน แต่เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนวิธีคิดแบบโปรแกรมสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมบัติ เทียบอุดม (2538 : 63) ได้ทำการศึกษาผลการใช้วิธีคิดการสอนแบบโปรแกรม กับการเรียนวิธีคิดการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากวิธีคิดการสอนแบบโปรแกรม ให้ผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีคิดการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การผลิตรายการวิธีคิดแบบโปรแกรม จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการออกแบบในเชิงศิลปะ ด้านจิตวิทยาพื้นฐานในการเรียนรู้ ด้านรูปแบบการเรียน และด้านความชำนาญในการเลือกใช้โปรแกรมทางคอมพิวเตอร์ จึงจะช่วยให้รายการวิธีคิดแบบโปรแกรมที่พัฒนามีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น

1.2 การเรียนด้วยรายการวิธีคิดแบบโปรแกรม เป็นลักษณะการเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง และเรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล การออกแบบบทเรียนให้มีความสอดคล้องหรือยืดหยุ่นตามความต้องการของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานพร้อมที่จะเรียนรู้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 วิดีทัศน์เป็นสื่อผสมผสานทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ซึ่งควรมีเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์มาช่วยในการออกแบบ เพื่อช่วยให้การผลิตรายการวีดิทัศน์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 รายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นนี้เป็นการศึกษาเฉพาะคำศัพท์พื้นฐานในแต่ละบทเรียน ดังนั้นน่าจะได้มีการวิจัยเนื้อหาที่สอดคล้องเกี่ยวกับเรื่อง คำศัพท์ในระดับสูงต่อไป

2.2 เสียงบรรยายและเสียงดนตรีประกอบในรายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรมจัดเป็นองค์ประกอบหลักของสื่อการเรียนการสอน ควรให้มีการศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการนำเสนอเสียงบรรยายตลอดทุกเนื้อหา โดยไม่มีเสียงดนตรีประกอบ กับรูปแบบการนำเสนอเสียงบรรยายตลอดทุกเนื้อหา โดยไม่มีเสียง ประกอบกับรูปแบบการนำเสนอเสียงบรรยายเฉพาะเนื้อหาที่มีความสำคัญและมีเสียงดนตรีประกอบตลอดเนื้อหา ส่งผลต่อทัศนคติและผลของการใช้บทเรียนในลักษณะใดบ้าง

2.3 ควรมีการวิจัยในเรื่อง เสียงผู้บรรยาย ระหว่างเสียงบรรยายของคนไทยกับชาวต่างประเทศ ที่ออกเสียงตามหลักการออกเสียงไวยากรณ์ที่ถูกต้อง ชัดเจน ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้คำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

2.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองเพื่อตอบคำถามนั้นควรมีความยืดหยุ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล เพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ จึงเป็นส่วนหนึ่งที่น่าจะศึกษาว่ามีผลต่อการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร

2.5 ควรส่งเสริมให้มีการวิจัยการพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรมให้มากขึ้นเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวีร์ เหมหมอก. การศึกษาผลการเรียนและเจตคติต่อวิชาพุทธศาสนาจากการเรียนด้วยบทเรียนวีดิทัศน์แบบ
โปรแกรม. ปรินุญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2542.
ถ่ายเอกสาร.
- กิตติพงษ์ เปี่ยมปฏิภาณ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน
จากโทรทัศน์วงจรปิดแบบทางเดียวกับที่เรียนจากโทรทัศน์วงจรปิดแบบสองทาง. ปรินุญานีพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2538. ถ่ายเอกสาร.
- กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2540.
- เกศินี โชติกเสถียร. "การใช้เทคโนโลยีทางการสอนในห้องเรียน," เอกสารประกอบการสอนเทคโนโลยี 320.
กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2523.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. เอกสารประกอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544). กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ, 2539.
- ไมซิด อักษรชาติ. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากรายการโทรทัศน์ที่ใช้สิ่งช่วยจัดความถี่รวบยอด
ล่วงหน้าสามแบบ. ปรินุญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
2529. ถ่ายเอกสาร.
- จิตรา ปลัดชัย. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการ
อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536. ถ่ายเอกสาร.
- เจษฎาภา เหลืองขมิ้น. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก
วีดิทัศน์ที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน. ปรินุญานีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2541. ถ่ายเอกสาร.
- ชม ภูมิภาค. เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. 2524.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ ฯ :
ไทยวัฒนาพานิช. 2521.
- ชิน คล้ายปานและคนอื่น ๆ. เทคนิคการผลิตรายการเทปโทรทัศน์. กรุงเทพฯ ฯ : คณะอนุกรรมการกลุ่มสื่อ
ทัศน์ศึกษา ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา. 2528.
- เดชา อินททาส. "วิดีโอเทปสำหรับงานอาชีพ," Video Review. 2 (7) : 1-7 ; สิงหาคม 2525.
- ดำรงฤทธิ์ วิบูลกิจจนกร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความคงทนทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วย
บทเรียนเทปโทรทัศน์ที่ใช้รูปแบบของเสียงบรรยายที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ :
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2534. ถ่ายเอกสาร.
- ธวัชชัย สันคิตประภา. "การวางแผนการผลิตรายการเทปโทรทัศน์," เอกสารประกอบการอบรมหลักสูตร
การผลิตเทปโทรทัศน์ทางการเกษตร รุ่นที่ 4. นครปฐม : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน.
2528
- ธีระชัย ปุณโฑติ. การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เส้นทางสู่อาจารย์ 3. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2532.

- ภูษิต อานมณี. การพัฒนาการวิจัยที่สนใจเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. ถ่ายเอกสาร.
- นพรัตน์ บุญกาญจน์วนิชา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียน โดยการเรียนรู้จากบทเรียนเทปโทรทัศน์กับการสอนแบบสาธิต เรื่อง การผสมเทียมสุกร ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. ถ่ายเอกสาร.
- นฤมล วังโน. ผลของการอ้างอิงตนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. ถ่ายเอกสาร.
- นาดยา ทิรัญสถิตย์พร. "ปัญหาด้านคำศัพท์-กรณีศึกษา," ภาษาศาสตร์, 6 (1) : 1 ; สิงหาคม 2537.
- นันทนา คำภักดิ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539. ถ่ายเอกสาร.
- นุพรรณ จาริยานิช. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ 4 ของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ4 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. ถ่ายเอกสาร.
- บังอร สุวรรณศรี. การสร้างเทปวิดิทัศน์ประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่อง การฝึกปฏิบัติดีของวงใหญ่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชประชาสมิย์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเกื้อ ควรวาเวช. นวัตกรรมการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3, กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์ 2530.
- บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. มหาสารคาม : สุวีริยาสาส์น 2537.
- บุญชู ใจซื่อกุล. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาปัจจุบันพยาบาลของนักเรียนนายสิบเหล่าแพทย์ทหารบกจากการสาธิตด้วยเทปโทรทัศน์ โดยวิธีทบทวนแบบต่าง ๆ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเที่ยง จุ้ยเจริญ. เทคนิคพื้นฐานการใช้และบำรุงรักษาอุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2534.
- บุญส่ง แจ้งสว่าง. แนวโน้มหลักสูตรเทคโนโลยีทางการศึกษาและความต้องการของหน่วยงานเอกชน (เอกสารสัมมนาวิชาโสตทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- เบญจลักษณ์ ธนะพาณิชย์. การเปรียบเทียบความจำของนักเรียนในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากภาพการ์ตูนที่มีพื้นหลังภาพต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ กาวิชัย. การผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- ประไพ เทียนเงิน. การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิดิทัศน์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. ถ่ายเอกสาร.
- ประหยัด จิระวรพงศ์. หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาคาร, 2529.

- ปริญญญา ชาตินักรบ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแถบวีดิทัศน์ที่มีเทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพต่างกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539. ถ่ายเอกสาร.
- พงศ์พันธ์ อันตะริกานนท์. การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ด้วยตนเองสำหรับการฝึกอบรมบุคลากรทางสาธารณสุข ในการเขียนบทวีดิทัศน์เบื้องต้น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร. 2539. ถ่ายเอกสาร.
- พฤทธิมา บรรยงค์นัท์. การศึกษาเปรียบเทียบการเรียนรู้จากวีดิทัศน์ที่มีครูเป็นผู้แนะนำกับวีดิทัศน์ที่มี การแนะนำในโปรแกรม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2538. ถ่ายเอกสาร.
- พินิต วัฒนโธ. การผลิตรายการโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2520.
- ไพฑูรย์ โพธิสาร. Test quality Analysis (Testqual). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2537.
- ไพโรจน์ ศีรธนากุล, นิพนธ์ สุภศรี และ ขจีรัตน์ ปิยะกุล. เทคนิคการผลิตรายการวิดีโอเทปเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ. 2528.
- ไพโรจน์ เบาใจ. คู่มือการเขียนบทเรียนโปรแกรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2520.
- มณี ศิริชัยรัตน์. การพัฒนาบทเรียนโปรแกรมสำหรับนักศึกษา เรื่อง โรคเอดส์ วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2535. ถ่ายเอกสาร.
- มานพ ประธรรมสาร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนโดยครูเป็นผู้สอน วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2538. ถ่ายเอกสาร.
- มานัส เกิดแย้ม. การพัฒนารายการวีดิทัศน์การสอนวิชาชีพ เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2539. ถ่ายเอกสาร.
- มาลินี แซ่ตั้ง. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนและความชอบ ทางการเรียน จากบทเรียนเทปโทรทัศน์ที่มีอักษรบรรยาย ประกอบบนกรอบภาพ แบบเลื่อนภาพและแบบกวาด ภาพ. วิทยานิพนธ์. ค.ม. กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2538. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี เยาว์ศาสตร์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการในบ้าน ง 012 เรื่องการจัดเก็บเอกสารโดยใช้วีดิทัศน์กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2540. ถ่ายเอกสาร.
- เมธี เจริญสุข. การพัฒนารายการวีดิทัศน์โดยใช้ชุดถ่ายทำแบบกล้องเดี่ยวแบบเบ็ดเสร็จ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2538. ถ่ายเอกสาร.
- यरรง สุขเกษม. การพัฒนารายการวีดิทัศน์การสอน เรื่อง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2539. ถ่ายเอกสาร.

- ยุพิน พิพิธกุล. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การใช้เพลงคณิตศาสตร์ประกอบการสอนของครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527, ถ่ายเอกสาร.
- ยุวดี ทองคำวรรณ. "เสริมความครูภาษาอังกฤษ ตอน Using Video in the Sound Lab," วารสารการศึกษา. 22 (1) : 1 ; ตุลาคม 2541.
- ร่วมศักดิ์ แก้วปลั่งและอนันต์ธนา อังกินันท์. จิตวิทยาและโทรทัศน์เพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.
- ราชบัณฑิตยสถาน.. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2538.
- เรวัช ศรีแสงอ่อน. ผลการใช้ตัวเน้นตำแหน่ง 3 แบบ ที่มีผลต่อการเรียนรู้จากรายการวิดีโอทัศน์การสอน วิชาช่างอุตสาหกรรมศิลป์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2539, ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- ลัดดา สุขปริดี. เทคโนโลยีการเรียนการสอน กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523.
- วรชาติ ภูทอง. ผลของการสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายที่มีต่อการจำคำศัพท์ ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537. ถ่ายเอกสาร.
- วสันต์ อติศัพท์. การผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2526.
- วันเพ็ญ ชัยมณี. เปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบเอริกา (Erica Model) และวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนธรรม สงวนเรือง. "การใช้สื่อการสอนวีดีโอฝึกทักษะต่าง ๆ ในการสอนภาษา," ภาษาปริทัศน์ 6 (1) : 21 ; มกราคม 2528.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. "กระบวนการทัศน์ใหม่ : การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้วยศักยภาพของบุคคล," วารสารการศึกษา. 20 (8) : 37-41 ; พฤษภาคม 2540.
- วิชาการ, กรม. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- วิชาการ, กรม. คู่มือครู English-Fun Book 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- วันเพ็ญ ชัยมณี. เปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบเอริกา (Erica Model) และการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- ศิธร แสงธนูและจิต พงศทัต. คู่มือคู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สามมิตร, 2521.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.
- . คู่มือครู English is fun book III : A Beginning Course for Thai Student. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2525.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์กรมการศาสนา, 2533.

ศูนย์วิชาการเขตปทุมวัน. รายการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : โรงเรียนวัดชัยมงคล, 2541.

ศูนย์วิชาการเขตปทุมวัน. รายการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ : โรงเรียนวัดชัยมงคล, 2542.

สงกรานต์ แหม่มแก้ว. ผลของพื้นหลังของตัวอักษรบรรยายประกอบที่แตกต่างกันในโปรแกรม วิดีทัศน์ที่มี

ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533. ถ่ายเอกสาร.

สมสวรรค์ พันธุ์เทพ. การนำวิธีสอนแบบมุ่งประสิทธิผลไปใช้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถความคงทนในการ

เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและบรรยากาศในชั้นเรียนของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

ถ่ายเอกสาร.

สมบัติ เทียบอุดม. การศึกษาผลการใช้วิธีทัศน์โปรแกรมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มวิชาสร้างเสริม

ประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. ถ่ายเอกสาร.

สมปราชญ์ สมณะ. การศึกษาผลการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของนิสิต วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้บทเรียนวีดิทัศน์แบบโปรแกรมและบทเรียนวีดิทัศน์

แบบสาธิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541.

ถ่ายเอกสาร.

สันทัด ภิบาลสุขและพิมพ์ใจ ภิบาลสุข. การใช้สื่อการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุด การพัฒนาและการใช้สื่อการเรียนการสอน หน่วยที่

9-15. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530.

สุพจน์ อิงอาจ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความคงทนและความชอบทางการเรียนจากบทเรียน

เทปโทรทัศน์รายการสารละครกับรายการสารคดีในการสอนวิชา "การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์ 1".

วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2539. ถ่ายเอกสาร.

สุธัญญา ภูริตนาพิชญ์. การพัฒนาการเรียนการสอน ชุด การล้างฟิล์มและการอัดขยายภาพขาว-ดำ.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

ถ่ายเอกสาร.

สุมล จักรแก้ว. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครูกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของ

ผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

ถ่ายเอกสาร.

สุภาวดี นวมทอง. ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนวิชา

ภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์

ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539. ถ่ายเอกสาร.

สุนันท์ ปัทมาคม. การผลิตสื่อประสม : สไลด์ประกอบเสียง. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสาร

ทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุนันทา พิมพ์หนู. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รายการ วิดีทัศน์

แบบคำถามสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2540. ถ่ายเอกสาร.

- สุพิทย์ กาญจนพันธ์. รวมศัพท์เทคโนโลยีและสื่อสารเพื่อการศึกษา. ซีเอ็ดยูเคชั่น : กรุงเทพฯ, 2541.
- สุรัชย์ ลิกขานันต์. การผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์การศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2538. ถ่ายเอกสาร.
- สุรนาฏ ปิ่นประดับ. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอนด้วยวิธีที่นักเรียนมีการสรุปต่างกัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2522.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. ผลการประเมินความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2540 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2541.
- สำนักงานเขตปทุมวัน, ศูนย์วิชาการ. รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการเขตปทุมวัน, 2541.
- สำราญ คงเพชร. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการเรียนด้วยรายการวิทยุโทรทัศน์ที่มีการดำเนินรายการต่างกัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. ภาษาศาสตร์ 431 การเปรียบเทียบและวิเคราะห์ภาษา กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- เสาวณีย์ ลิกขานันต์. เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2528.
- อมรา แสงจันทร์. "เทปโทรทัศน์กับการเรียนการสอนภาษา," วารสารภาษาปริทัศน์ 6 (1) : 48-59 ; มกราคม 2528.
- อนันต์ เลขวรรณวิจิตร. ผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้วิธีที่นักเรียนวิทยาศาสตร์กิจกรรม และศิลปหัตถกรรม สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี ตฤณประภา. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ที่ใช้หนังสือเรียน ชุด English Is Fun และ on the Springboard. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. ศึกษา 231 : วิธีสอนภาษาอังกฤษ (ระบบชุดการสอน). กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยสวนสุนันทา, 2526.
- อุทิศ ลิ้มสุวรรณ. การพัฒนารายการวิทยุทัศน์ศึกษาด้วยตนเองแบบอนุमानในการเรียนกลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. ถ่ายเอกสาร.
- อาทิตย์ สุดาจันทร์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) จากเทปโทรทัศน์ที่มีรายการบันเทิงแทรกระหว่างเนื้อหาโดยใช้ช่วงเวลาต่างกัน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ ช่างเรียน. "ไปศึกษาอบรมต่างประเทศเรื่องการจัดและพัฒนาการศึกษา". วารสารการศึกษา กทม. 3 (12) : 13-14 ; มกราคม 2532.

- Abrams, Arnold H. "Effectiveness of Interactive Video in Teaching Basic Photography Skill (Disc, Intelligent, Computer Assisted.)" Dissertation Abstracts International. 46 (11) : 3326-A ; January, 1986.
- Allen, E. & Vallette, D. Classroom Techniques : Foreign Language on English as a Second Language. New York : Harcourt Brace Javanovide Inc, 1987.
- Borg, Walter R. and Gall, Meredith Damien. Educational Rerearch: on introduction. 5th ed. New York : Longman, 1989.
- Brown, A.L. and others. "six Aspeats of Vocabulary Teaching," in Guidelines for Vocabulary Teaching. RELJ Journal Supplement (3) : 80-85 ; June 1980.
- Camer, Richard L. "An Evaluation of Teaching Reading to Element Pupils Through Closed Circuit TV," Dissertation Abstracts International. 7 (23) : 160 ; March 1962
- Carlson, G. Robert. Book and the Teen-age Reader. A Guide for teacher librarians and parents Rew. And updated. New York : Harper, 1971.
- Dale, Edgar. Audio Visual Methods in Teaching . 3rd ed., New York : Dryden Press, 1969.
- Dewey, J. Richart. "The Effectiviness of Interactive Microcomputer-controlled Video-Tape/Dise Instructional in an Independent Study Environment," Dissertation Abstracts International. 44/11A : 3218 ; June 1983.
- Heinicn, Robert, Michael Molenda and James D. Russel. Instructional Media and the New Technologies of Instruction. New York : John Wiley & Sons, 1982.
- Fincher, ADA Louise. Effect of learning style on cognitive and Psychomotor Achievement and Retention when using Liner and Interactive Video (Cognitive Achievement, Video. New York : University of Alabama, 1995
- Fisher, Judith C. "The Effect Videotape Recording on Swimming Performance and Knowledge of Stoke Mechanics." Completed Research in Health Physical Education and Research. 20 (73) : 216 ; September 1977.
- Gerber, Homer C. "An Investigation of the Effect of Programmed Instruction in Logical Inference Upon College Students Ability to Learn Proof Writing," Dissertation Abstract International. 34 (8) : 4908-A ; June 1974.
- Thanomsat, N & Sawangvarorose. B Vocabulary : A problem of Thai Student in Learning as a Second Language. 11 (1) : 1-9 ; January-June 1981.
- Van Syoc, Bryce. Methods of Teaching English as a Foreign Language. Bangkok : The Social Science Association of Thailand Press, 1963. 1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
จดหมายเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644, 5646
ที่.....ทม 1007/ ๕1๔๑.....วันที่.....๑๒ พฤศจิกายน 2542
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารายการวิดีโอทัศน์แบบโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง คศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ เบาใจ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิตร ทองชั้น เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินิต วันธม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเกื้อ ควรหาเวช และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี โชติกเสถียร เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้รับพิจารณาให้ข้าราชการเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม ๑๐๑๒/ ๔๐ ๗/๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคิสิหังสาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายการ วิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ เบาใจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์กรรมการ คันทัพไทย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

ที่ ทม ๑๐๑๒/ ๔๐๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปทุมวนาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายการ วิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ เบาใจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์มาลินี พันธพิกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

ที่ ทม ๑๐๑๒/ ๔๐๗/๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

เนื่องด้วย นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารายการ วิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ เบาใจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสมใจ หอมสุวรรณ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๗๒๖, ๕๖๔๔

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๕

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนิต วัฒน อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี โชติกเสถียร อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเกื้อ ควรวาเวช อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร โคตรบรรเทา อาจารย์ประจำภาควิชาศึกษาค้นคว้าผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นางมาลินี พันธพิกุล อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดปทุมวนาราม สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

นางสาวกรรณิการ์ ดันทัพไทย อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดคิสิทสงสาราม สำนักงานเขตราชเทวี
กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
แบบประเมินรายการวิทัศน์แบบโปรแกรม
ฉบับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินรายการวิทัศน์แบบโปรแกรมด้านเนื้อหา

ฉบับผู้เชี่ยวชาญ (ด้านเทคนิค)

เรื่อง คำศัพท์

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นแต่ละช่วงคะแนนและความหมาย ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง ดีมาก
ระดับ	4	หมายถึง ดี
ระดับ	3	หมายถึง ปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง พอใช้
ระดับ	1	หมายถึง ปรับปรุง

.....
()

ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

โปรดแสดงความคิดเห็นโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินความคิดเห็นของท่าน
ทางขวามือ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ทางซ้ายมือเป็นรายชื่อ

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ควรปรับปรุง
		5	4	3	2	1
1	คุณภาพของภาพ - ความชัดเจนของภาพ..... - ความเหมาะสมของภาพสื่อความหมาย..... - ความเหมาะสมของการจัดลำดับภาพ..... - ความเหมาะสมในเทคนิค..... - ความเหมาะสมของตัวอักษรกราฟิก..... - ความเหมาะสมของสีตัวอักษรต่อการอ่าน..... - ความสัมพันธ์ระหว่างภาพและเสียง.....					
2	คุณภาพของเสียง - ความเหมาะสมของเสียง..... - ความชัดเจนของเสียง..... - ความเหมาะสมของดนตรี..... - ระดับเสียงของดนตรีและเสียงบรรยาย.....					
3	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน - ความชัดเจนของคำสั่ง..... - ความชัดเจนของข้อคำถาม..... - ความชัดเจนของคำตอบ.....					
4	ความสามารถในการสื่อความหมายโดยรวม.....					

ข้อเสนอแนะ.....

ลงชื่อ.....

()

ผู้ประเมิน

คำชี้แจง

โปรดแสดงความคิดเห็นโดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องประเมินความคิดเห็นของท่าน
ทางขวามือ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ทางซ้ายมือเป็นรายชื่อ

ลำดับ	หัวข้อประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ควรปรับปรุง
		5	4	3	2	1
1	ด้านเนื้อหา					
	1.1 ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์.....					
	1.2 ความถูกต้องของเนื้อหา.....					
	1.3 ความถูกต้องของการอ่านออกเสียง.....					
	1.4 ความของการสะกดคำ.....					
	1.5 ความถูกต้องของการอ่านออกเสียง.....					
	1.6 ความถูกต้องของการแปลความหมาย.....					
	1.7 ความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน.....					
	1.8 ความชัดเจนของคำสั่ง.....					
	1.9 ความชัดเจนของคำถาม.....					
	1.10 ความชัดเจนของคำตอบ.....					
2	ภาพ					
	2.1 ความสอดคล้องกับคำศัพท์.....					
	2.2 ความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน.....					
	2.3 ความสวยงาม.....					
3	ระยะเวลา					
	3.1 การนำเสนอ.....					
	3.2 การฝึกทักษะ.....					
	3.3 การตอบคำถาม-คำตอบ.....					
4	ความสามารถในการสื่อความหมายโดยรวม.....					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

()

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ค
บทรายการวิดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ
เรื่อง คำศัพท์

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดร่างกาย ส่วนศีรษะ) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ

ความยาวรายการ

15

นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/I CAPTION ตรามหาวิทยาลัย ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
2	CAPTION ตรามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เสนอ	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	F/I CAPTION รายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
4	F/I CAPTION เรื่อง คำศัพท์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
5	CAPTION ผลิตโดย สมใจ หอมสุวรรณ	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
6	F/I CAPTION ที่ปรึกษา ผศ. ดร. ไพโรจน์ เบาใจ ผศ. ดร. พิศร ทองชั้น	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
7	CAPTION <u>จุดประสงค์การเรียนรู้</u> บอกความหมายและใช้คำศัพท์ • หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ) ได้ • หมวดร่างกาย (ส่วนลำตัว) ได้ • หมวดผลไม่ได้		<u>จุดประสงค์การเรียนรู้</u> บอกความหมายและใช้คำศัพท์ • หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ) ได้ • หมวดร่างกาย (ส่วนลำตัว) ได้ • หมวดผลไม่ได้	5
8	CAPTION <u>จุดประสงค์การเรียนรู้</u> บอกความหมายและใช้คำศัพท์ • หมวดสีได้		• หมวดสีได้	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	• หมวดสัตว์ได้ • หมวดเครื่องแต่งกายได้	DIS	• หมวดสัตว์ได้ • หมวดเครื่องแต่งกายได้	5
9	CAPTION จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ • หมวดเครื่องเขียนได้ • หมวดอาชีพได้ • หมวดเครือญาติได้	DIS	• หมวดเครื่องเขียนได้ • หมวดอาชีพได้ และ • หมวดเครือญาติได้	5
10	CU. ภาพการ์ตูน	DIS	สวัสดีค่ะ ก่อนที่น้องๆ จะเรียนต้องอ่านคำแนะนำก่อนเรียนก่อนนะคะ	5
11	F/I CAPTION คำแนะนำก่อนเรียน 1. บทเรียนวิถีทัศน์แบบโปรแกรมประกอบด้วย □ เทปวีดิทัศน์แบบโปรแกรม □ คู่มือการใช้ □ แบบฝึกหัดระหว่างเรียน □ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	DIS	คำแนะนำก่อนเรียน 1.บทเรียนวิถีทัศน์แบบโปรแกรมประกอบด้วย □ เทปวีดิทัศน์แบบโปรแกรม □ คู่มือการใช้ □ แบบฝึกหัดระหว่างเรียน □ แบบทดสอบผล □ สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดนตรีประกอบรายการ	13
12	2. นักเรียนเรียนจากวิถีทัศน์แบบโปรแกรม 3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน 4. นักเรียนตรวจคะแนนของตนเองอย่างซื่อสัตย์ 5. จากนั้นเริ่มเรียนหน่วยการเรียนรู้ต่อไป	DIS	2.นักเรียนเรียนจากวิถีทัศน์แบบโปรแกรม 3.นักเรียนทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน 4.นักเรียนตรวจคะแนนของตนเองอย่างซื่อสัตย์ 5.จากนั้นเริ่มเรียนหน่วยการเรียนรู้ต่อไป	12
13	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หมวดร่างกาย (Body) ส่วนศีรษะ	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
14	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ		จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	□ บอกความหมายและใช้คำศัพท์หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ) ได้	DIS	□ บอกความหมายและใช้คำศัพท์หมวดร่างกาย (ส่วนศีรษะ) ได้	7
15	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน เตรียม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
16	CAPTION/CU. ภาพดวงตา eye	DIS	e-y-e	3
17	CAPTION/CU. ภาพดวงตา eye อ้าย	CUT	อ้าย	2
18	CAPTION/CU. ภาพดวงตา eye นัยน์ตา	CUT	นัยน์ตา	2
19	CAPTION eye อ้าย นัยน์ตา	CUT	อ้าย นัยน์ตา	5
20	CAPTION/CU. ภาพหู ear	DIS	e-a-r	3
21	CAPTION/CU. ภาพหู ear เอียร์	CUT	เอียร์	2
22	CAPTION/CU. ภาพภาพหู ear หู	CUT	หู	2
23	CAPTION. ear เอียร์ หู	DIS	เอียร์ หู	5
24	CAPTION/CU. ภาพจมูก nose	CUT	n-o-s-e	4
25	CAPTION/CU. ภาพจมูก nose โน้ซ	CUT	โน้ซ	2
26	CAPTION/CU. ภาพจมูก nose จมูก	CUT	จมูก	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
27	CAPTION. nose โน้ช จมูก	DIS	โน้ช จมูก	5
28	CAPTION/CU. ภาพคอ neck	DIS	n-e-c-k	4
29	CAPTION/CU. ภาพคอ neck เน็ค	CUT	เน็ค	2
30	CAPTION/CU. ภาพคอ neck คอ	CUT	คอ	2
31	CAPTION neck เน็ค คอ	DIS	เน็ค คอ	5
32	CAPTION/CU. ภาพฟัน tooth	DIS	t-o-o-t-h	5
33	CAPTION/CU. ภาพฟัน tooth ทู้ธ	CUT	ทู้ธ	2
34	CAPTION/CU. ภาพฟัน tooth ฟัน	CUT	ฟัน	2
35	CAPTION tooth ทู้ธ ฟัน	DIS	ทู้ธ ฟัน	5
36	CAPTION/CU. ภาพเครา beard	DIS	b-e-a-r-d	5
37	CAPTION/CU. ภาพเครา beard เบียร์ด	CUT	เบียร์ด	2
38	CAPTION/CU. ภาพเครา beard เครา	CUT	เครา	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
39	CAPTION beard เบียร์ด เครา	DIS	เบียร์ด เครา	5
40	CAPTION/CU. ภาพคิ้ว eyebrow	DIS	e-y-e-b-r-o-w	7
41	CAPTION/CU. ภาพคิ้ว eyebrow อ้ายบราวน์	CUT	อ้ายบราวน์	2
42	CAPTION/CU. ภาพคิ้ว eyebrow คิ้ว	CUT	คิ้ว	2
43	CAPTION eyebrow อ้ายบราวน์ คิ้ว	DIS	อ้ายบราวน์ คิ้ว	5
44	CAPTION/CU. ภาพปาก mouth	DIS	m-o-u-t-h	5
45	CAPTION/CU. ภาพปาก mouth เม้าท์	CUT	เม้าท์	2
46	CAPTION/CU. ภาพปาก mouth ปาก	CUT	ปาก	2
47	CAPTION mouth เม้าท์ ปาก	DIS	เม้าท์ ปาก	5
48	CAPTION/CU. ภาพทรงผม hair	DIS	h-a-i-r	4
49	CAPTION/CU. ภาพทรงผม hair แฮร์	CUT	แฮร์	2
50	CAPTION/CU. ภาพทรงผม hair ผม	CUT	ผม	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
51	CAPTION hair แฮร์ ผม	DIS	แฮร์ ผม	5
52	CAPTION/CU. ภาพใบหน้า face	DIS	f-a-c-e	4
53	CAPTION/CU. ภาพใบหน้า face เฟซ	CUT	เฟซ	2
54	CAPTION/CU. ภาพใบหน้า face ใบหน้า	CUT	ใบหน้า	2
55	CAPTION face เฟซ ใบหน้า	CUT	เฟซ ใบหน้า	5
56	CAPTION/LS. ภาพเด็กผู้ชาย	DIS	สวัสดีค่ะ พบกันในช่วงตอบคำถาม กันอีกครั้ง ขอให้้อง ๆ โชคดีค่ะ	5
57	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หมวดร่างกาย (Body) ส่วนศีรษะ	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
58	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	
59	CAPTION 2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ ละข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 2. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	
60	CAPTION 4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O)		4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
61	CAPTION 4. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลย ให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	7
62	MS. ภาพการ์ตูน CAPTION. เตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
63	CU. ภาพดวงตา/CAPTION 1. What is this? This is my... A. Ear B. eye C. nose D. mouth	CUT	1. What is this? This is my... A. ear B. eye C. nose D. mouth	30
64	MS. ภาพการ์ตูน Caption 1. What is this? This is my... ☒ A. ear B. eye C. nose D. mouth คำตอบ A. ear = หู	CUT	คำตอบ A. ear = หู ข้อนี้ง่ายมาก	15
65	MS. ภาพการ์ตูน 2. What is this? This is my... A. ear B. eye C. nose D. mouth	CUT	2. What is this? This is my... A. ear B. eye C. nose D. mouth	30
66	MS. ภาพการ์ตูน 2. What is this? This is my... A. ear B. eye ☒ C. nose D. mouth คำตอบ C. nose = จมูก	CUT	คำตอบ C. nose = จมูก	15
67	MS. ภาพการ์ตูน 3. What is this? This is my... A. hair		3. What is this? This is my... A. hair	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. head C. tooth D. mouth	CUT	A. head B. tooth D. mouth	30
68	MS. ภาพการ์ตูน 3.What is this? This is my... ☒ A. hair B. head C. tooth D. mouth คำตอบ A. hair = ผม	CUT	คำตอบ A. hair = ผม	15
69	MS. ภาพการ์ตูน 4. What is this? This is my... A. nose B. teeth C. mouth D. eyebrow	CUT	4.What is this? This is my... A. nose B. teeth C. mouth D. eyebrow	30
70	MS. ภาพการ์ตูน 4. What is this? This is my... A. nose ☒ B. tooth C. mouth D. eyebrow คำตอบ B. tooth = ฟัน	CUT	คำตอบ B. tooth = ฟัน	15
71	MS. ภาพการ์ตูน 5. What is this? This is my... A. ear B. eye C. nose D. mouth	CUT	5. What is this? This is my... A. ear B. eye C. nose D. mouth	30
72	MS. ภาพการ์ตูน 5. What is this? This is my... A. ear ☒ B. eye C. nose D. mouth คำตอบ B. eye = นัยน์ตา	CUT	คำตอบ B. eye = นัยน์ตา	15

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
73	MS. ภาพการ์ตูน 6. What is this? This is my... A. nose B. head C. tooth D. mouth	CUT	6. What is this? This is my... A. nose B. head C. tooth D. mouth	30
74	MS. ภาพการ์ตูน 6. What is this? This is my... A. nose B. head C. tooth ☒ D. mouth คำตอบ D. mouth = ปาก	CUT	คำตอบ D. mouth = ปาก	15
75	MS. ภาพการ์ตูน 7. What is this? This is my... A. nose B. beard C. elbow D. mouth	CUT	7. What is this? This is my... A. nose B. beard C. elbow D. mouth	30
76	MS. ภาพการ์ตูน 7. What is this? This is my... A. nose ☒ B. beard C. elbow D. mouth คำตอบ B. beard = หนวด,เครา	CUT	คำตอบ B. beard = หนวด,เครา	15
77	MS. ภาพการ์ตูน 8. What is this? This is my... A. neck B. nose C. head D. tooth	CUT	8. What is this? This is my... A. neck B. nose C. head D. tooth	30
78	MS. ภาพการ์ตูน 8. What is this? This is my... ☒ A. neck B. nose C. head			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	D. tooth คำตอบ A. neck = คอ	CUT	คำตอบ A. neck = คอ	15
79	MS. ภาพการ์ตูน 9. What is this? This is my... A. hair B. face C. head D. mouth	CUT	9. What is this? This is my... A. hair B. face C. head D. mouth	30
80	MS. ภาพการ์ตูน 9. What is this? This is my... A. hair B. face C. head D. mouth คำตอบ B. face = ใบหน้า	CUT	คำตอบ B. face = ใบหน้า	15
81	MS. ภาพการ์ตูน 10. What is this? This is my... A. eye B. neck C. nose D. eyebrow	CUT	10. What is this? This is my... A. eye B. neck C. nose D. eyebrow	30
82	MS. ภาพการ์ตูน 10. What is this? This is my... A. eye B. neck C. nose D. eyebrow คำตอบ D. eyebrow = คิ้ว	CUT	คำตอบ D. eyebrow = คิ้ว	15
83	CAPTION/รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
84	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดร่างกาย ส่วนลำตัว) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ

ความยาวรายการ

15

นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1.	LS. ภาพการ์ตูน	DIS	สวัสดีค่ะ พบกันอีกครั้ง ในช่วง หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 นะคะ เริ่มเรียน กันเลยค่ะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หมวดร่างกาย (Body) ส่วนลำตัว	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3.	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ □ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดร่างกาย (ส่วนลำ ตัว) ได้	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดร่างกาย (ส่วนลำตัว) ได้	5
4	MS. ภาพการ์ตูน เตรียม	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
5	CAPTION/CU. ภาพส่วนแขน arm	DIS	a-r-m	2
6	CAPTION/CU. ภาพส่วนแขน arm อ้าร้ม	CUT	อ้าร้ม	2
7	CAPTION/CU. ภาพส่วนแขน arm แขน	DIS	แขน	2
8	CAPTION arm อ้าร้ม แขน	DIS	อ้าร้ม แขน	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
9	CAPTION/MS. ภาพส่วนหลัง back	CUT	b-a-c-k	2
10	CAPTION/MS. ภาพส่วนหลัง back แบ็ค	CUT	แบ็ค	2
11	CAPTION/MS. ภาพส่วนหลัง back หลัง	CUT	หลัง	2
12	MS. ภาพส่วนหลัง back แบ็ค หลัง	CUT	แบ็ค หลัง	5
13	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วมือ finger	DIS	f-i-n-g-e-r	6
14	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วมือ finger ฟิงเกอร์	CUT	ฟิงเกอร์	2
15	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วมือ finger นิ้วมือ	CUT	นิ้วมือ	2'
16	CAPTION finger ฟิงเกอร์ นิ้วมือ	CUT	ฟิงเกอร์ นิ้วมือ	5
17	CAPTION/CU. ภาพส่วนมือ hand	DIS	h-a-n-d	4
18	CAPTION/CU. ภาพส่วนมือ hand แฮนด์	CUT	แฮนด์	2
19	CAPTION/CU. ภาพส่วนมือ hand มือ	CUT	มือ	2
20	CAPTION hand แฮนด์ มือ	CUT	แฮนด์ มือ	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
21	CAPTION/CU. ภาพส่วนขา leg	DIS	l-e-g	3
22	CAPTION/CU. ภาพส่วนขา leg เล็ก	CUT	เล็ก	2
23	CAPTION/CU. ภาพส่วนขา leg ขา	CUT	ขา	2
24	CAPTION leg เล็ก ขา	DIS	เล็ก ขา	5
25	CAPTION/CU. ภาพส่วนเท้า foot	CUT	f-o-o-t	4
26	CAPTION/CU. ภาพส่วนเท้า foot ฟุต	CUT	ฟุต	2
27	CAPTION/CU. ภาพส่วนเท้า foot เท้า	CUT	เท้า	2
28	CAPTION foot ฟุต เท้า	DIS	ฟุต เท้า	5
29	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วเท้า toe	DIS	t-o-e	2
30	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วเท้า toe โห้	CUT	โห้	2
31	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วเท้า toe เท้า		เท้า	2
32	CAPTION toe โห้ เท้า		โห้ เท้า	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
33	CAPTION/MS. ภาพหัวเข่า knee	DIS	k-n-e-e	3
34	CAPTION/MS. ภาพหัวเข่า knee นี้	CUT	นี้	2
35	CAPTION/MS. ภาพหัวเข่า knee หัวเข่า	CUT	หัวเข่า	2
36	CAPTION knee นี้ หัวเข่า		นี้ หัวเข่า	5
37	CAPTION/CU. ภาพข้อศอก elbow	DIS	e-l-b-o-w	3
38	CAPTION/CU. ภาพข้อศอก elbow เอลโบว์	CUT	เอลโบว์	2
39	CAPTION/CU. ภาพข้อศอก elbow ข้อศอก	CUT	ข้อศอก	2
40	CAPTION elbow เอลโบว์ ข้อศอก	CUT	เอลโบว์ ข้อศอก	5
41	CAPTION/CU. ภาพไหล่หรือบ่า shoulder	DIS	s-h-o-u-l-d-e-r	8
42	CAPTION/CU. ภาพไหล่หรือบ่า shoulder โช้ลเดอร์	CUT	โช้ลเดอร์	2
43	CAPTION/CU. ภาพไหล่หรือบ่า shoulder ไหล่/บ่า	CUT	ไหล่หรือบ่า	2
44	CAPTION shoulder โช้ลเดอร์ ไหล่/บ่า	DIS	โช้ล-เดอร์ ไหล่หรือบ่า	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
45	LS. ภาพการ์ตูน	CUT	สวัสดีค่ะ พบกันอีกครั้งในช่วงตอบ คำถาม น้อง ๆ มาทบทวนคำศัพท์ กันอีกครั้งดีกว่า เริ่มเลยนะคะ	5
46	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หมวดร่างกาย (Body) ส่วนลำตัว	DIS	แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หมวดร่างกาย (Body) ส่วนลำตัว	5
47	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1.แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	5
48	CAPTION 2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ ละข้อมี 4 ตัวเลือก 3.ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	2 . คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
49	CAPTION 4.ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
50	CAPTION 5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลย ให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	7
51	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	เตรียมตอบคำถาม ดนตรีประกอบรายการ	5
52	CAPTION/MS. ภาพแขน 1. This is my A. arm B. back C. knee D. finger	CUT	1.This is my A. arm B. back C. knee D. finger	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
53	CAPTION/MS. ภาพแขน 1. This is my ☒ A. arm B. back B. knee C. finger คำตอบ A. arm = แขน	CUT	คำตอบ A. arm = แขน	15
54	CAPTION/CU. ภาพเท้า 2. This is my A. toe B. foot C. knee D. elbow	CUT	2. This is my A. toe B. foot C. knee D. elbow	30
55	CAPTION/CU. ภาพเท้า 2. This is my A. toe ☒ B. foot C. knee D. elbow คำตอบ B. foot = เท้า	CUT	คำตอบ B. foot = เท้า	15
56	CAPTION/MS. ภาพส่วนหลัง 3. This is my A. back B. hand C. knee D. finger	CUT	3. This is my A. back B. hand C. knee D. finger	30
57	CAPTION/MS. ภาพส่วนหลัง 3. This is my ☒ A. back B. hand C. knee D. finger คำตอบ A. back = หลัง	CUT	คำตอบ A. back = หลัง	15
58	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วเท้า 4. This is my A. leg B. toe		4. This is my A. leg B. toe	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. knee D. finger	CUT	C. knee D. finger	30
59	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วเท้า 4. This is my ☒ A. leg B. toe C. knee D. finger คำตอบ B. toe = นิ้วเท้า	CUT	คำตอบ B. toe = นิ้วเท้า	15
60	CAPTION/CU. ภาพแขน (ข้อศอก) 5. This is my A. arm B. back C. knee D. elbow	CUT	5.This is my A. arm B. back C. knee D. elbow	30
61	CAPTION/CU. ภาพแขน (ข้อศอก) 5.This is my A. arm B. back C. knee ☒ D. elbow คำตอบ D. elbow = ข้อศอก	CUT	คำตอบ D. elbow = ข้อศอก	15
62	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วมือ 6. This is my A. arm B. hand C. elbow D. finger	CUT	6.This is my A. arm B. hand C. elbow D. finger	30
63	CAPTION/CU. ภาพส่วนนิ้วมือ 6. This is my A. arm B. hand C. elbow ☒ D. finger คำตอบ D. finger = นิ้วมือ	CUT	คำตอบ D. finger = นิ้วมือ	15

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
64	CAPTION/CU. ภาพมือ 7. This is my A. toe B. foot C. hand D. elbow	CUT	7.This is my A. toe B. foot C. hand D. elbow	30
65	CAPTION/CU. ภาพมือ 7. This is my A. toes B. foot ☒ C. hand D. elbow คำตอบ C. hand = มือ	CUT	คำตอบ C. hand = มือ	15
66	CAPTION/MS ภาพส่วนขา 8. This is my A. leg B. toe C. arm D. foot	CUT	8.This is my A. leg B. toe C. arm D. foot	30
67	CAPTION/MS ภาพส่วนขา 8. This is my ☒ A. leg B. toe C. arm D. foot คำตอบ A. leg = ขา	CUT	คำตอบ A. leg = ขา	15
68	CAPTION/MS. ภาพหัวเข่า 9. This is my A. toe B. foot C. knee D. finger	CUT	9. This is my A. toe B. foot C. knee D. finger	30
69	CAPTION/MS. ภาพหัวเข่า 9.This is my A. foot B. toes ☒ C. knee			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	C. finger คำตอบ C. knee = หัวเข่า	CUT	คำตอบ C. knee = หัวเข่า	15
70	CAPTION/CU ภาพไหล่หรือป่า 10. This is my A. back B. knee C. elbow D. shoulder	CUT	10. This is my A. back B. knee C. elbow D. shoulder	30
71	CAPTION/CU ภาพไหล่หรือป่า 10. This is my A. back B. knee C. elbow ☒ D. shoulder คำตอบ D. shoulder = ไหล่/ป่า	CUT	คำตอบ D. shoulder = ไหล่/ป่า	15
72	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน		ดนตรีประกอบรายการ	5
73	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดผลไม้ Fruit) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)
 ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543
 ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ ความยาวรายการ 15 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/I CAPTION MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	คำศัพท์หมวดผลไม้ มีด้วยกัน 10 คำ นื่อง ๆ อย่าลืมฝึกอ่านออกเสียง และทำกิจกรรมระหว่างเรียนนะค่ะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 หมวดผลไม้ (Fruits)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ □ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดผลไม้ได้ถูกต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดผลไม้ได้ถูกต้อง ดนตรีประกอบรายการ	5
4	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน (เตรียมตัว)	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
5	CAPTION/MS. ภาพแอปเปิ้ล apple	DIS	a-p-p-l-e	5
6	CAPTION/MS. ภาพแอปเปิ้ล apple แอ็ปเพิล	CUT	แอ็ปเพิล	2
7	CAPTION/MS. ภาพแอปเปิ้ล apple แอปเปิ้ล	CUT	แอปเปิ้ล	2
8	CAPTION apple แอ็ปเพิล แอปเปิ้ล	DIS	แอ็ปเพิล แอปเปิ้ล	5
9	CAPTION/LS. ภาพกล้วย banana	CUT	b-a-n-a-n-a	6
10	CAPTION/LS. ภาพกล้วย banana บะแน้นนา	CUT	บะแน้นนา	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
11	CAPTION/LS. ภาพกล้วย banana กล้วย	CUT	กล้วย	2
12	CAPTION banana มะเนื้หนา กล้วย	DIS	มะเนื้หนา กล้วย	5
13	CAPTION/LS. ภาพองุ่น grape	DIS	g-r-a-p-e	5
14	CAPTION/LS. ภาพองุ่น grape เกร๊ฟ	CUT	grape	2
15	CAPTION/LS. ภาพองุ่น grape องุ่น	CUT	องุ่น	2
16	CAPTION grape เกร๊ฟ องุ่น		เกร๊ฟ องุ่น	5
17	CAPTION/LS. ภาพมะนาว lemon	DIS	l-e-m-o-n	5
18	CAPTION/LS. ภาพมะนาว lemon เลื้มมอน	CUT	เลื้มมอน	2
19	CAPTION/LS. ภาพมะนาว lemon มะนาว	CUT	มะนาว	2
20	CAPTION lemon เลื้มมอน มะนาว	DIS	เลื้มมอน มะนาว	5
21	CAPTION/LS. ภาพมะละกอ papaya	DIS	papaya	6
22	CAPTION/LS. ภาพมะละกอ papaya พะพ้ายะ	CUT	พะพ้ายะ	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
23	CAPTION/LS. ภาพมะละกอ papaya มะละกอ	CUT	มะละกอ	2
24	CAPTION papaya พะพ้ายะ มะละกอ	DIS	พะพ้ายะ มะละกอ	5
25	CAPTION/LS. ภาพส้ม orange	DIS	o-r-a-n-g-e	6
26	CAPTION/LS. ภาพส้ม orange อือเรนจ์	CUT	อือเรนจ์	2
27	CAPTION/LS. ภาพส้ม orange ส้ม	CUT	ส้ม	2
28	CAPTION orange อือเรนจ์ ส้ม	DIS	อือเรนจ์ ส้ม	5
29	CAPTION/LS. ภาพมะพร้าว coconut	DIS	c-o-c-o-n-u-t	7
30	CAPTION/LS. ภาพมะพร้าว coconut โคโคนัท	CUT	โคโคนัท	2
31	CAPTION/LS. ภาพมะพร้าว coconut มะพร้าว	CUT	มะพร้าว	2
32	CAPTION coconut โคโคนัท มะพร้าว	DIS	โคโคนัท มะพร้าว	5
33	CAPTION/LS. ภาพทุเรียน durian	DIS	d-u-r-i-a-n	6
34	CAPTION/LS. ภาพทุเรียน durian ตูเรียน	CUT	ตูเรียน	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
35	CAPTION/LS. ภาพทุเรียน durian ทุเรียน	CUT	ทุเรียน	2
36	CAPTION durian ทุเรียน ทุเรียน	DIS	ทุเรียน ทุเรียน	5
37	CAPTION/LS. ภาพมังคุด mangsteen	DIS	m-a-n-g-s-t-e-e-n	10
38	CAPTION/LS. ภาพมังคุด mangsteen มังโกซ์ทีน	CUT	มังโกซ์ทีน	2
39	LS. ภาพมังคุด mangsteen มังคุด	CUT	มังคุด	2
40	CAPTION mangsteen มังโกซ์ทีน มังคุด	DIS	มังโกซ์ทีน มังคุด	5
41	CAPTION/LS. ภาพสับปะรด pineapple	DIS	p-i-n-e-a-p-p-l-e	9
42	CAPTION/LS. ภาพสับปะรด pineapple ไพน์แนพเพิล	CUT	ไพน์แนพเพิล	2
43	CAPTION/LS. ภาพสับปะรด pineapple สับปะรด	CUT	สับปะรด	2
44	CAPTION pineapple ไพน์แนพเพิล สับปะรด	DIS	ไพน์แนพเพิล สับปะรด	5
45	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แน่ละ คราวนี้มา ทำกิจกรรมเพื่อทบทวนกันดีกว่าละ	5
46	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 หมวดผลไม้ (Fruits)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
47	CAPTION คำชี้แจง 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	คำชี้แจง 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
48	CAPTION 2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว	7
49	CAPTION 4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลงในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลงในกระดาษคำตอบ	7
50	CAPTION 5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลยให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลยให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	7
51	CAPTION /MS. ภาพการ์ตูนเตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
52	CAPTION/ LS. ภาพแอปเปิ้ล 1. What is this ? A. apple B. grape C. orange D. pineapple	CUT	1. What is this ? A. apple B. grape C. orange D. pineapple	30
53	CAPTION/ LS. ภาพแอปเปิ้ล 1. What is this ? A. apple B. grape C. orange D. pineapple คำตอบ A. apple = แอปเปิ้ล	CUT	คำตอบ A. apple = แอปเปิ้ล	15
54	CAPTION /LS. ภาพกล้วย 2. What is this ? A. lemon		2. What is this ? A. lemon	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. mango C. banana D. coconut	CUT	A. mango B. banana D. coconut	30
55	CAPTION / LS. ภาพกล้วย 2.What is this ? A. lemon B. mango ☒ C. banana D. coconut คำตอบ C. banana = กล้วย	CUT	คำตอบ C. banana = กล้วย	15
56	CAPTION / LS. ภาพลูกมะพร้าว 3. What is this ? A. apple B. mango C. banana D. coconut	CUT	3. What is this ? A. apple B. mango C. banana D. coconut	30
57	CAPTION /LS. ภาพลูกมะพร้าว 3.What is this ? A. apple B. mango C. banana ☒ D. coconut คำตอบ D. coconut = มะพร้าว	CUT	คำตอบ D. coconut = มะพร้าว	15
58	CAPTION / LS. ภาพมะละกอ 4. What is this ? A. durian B. papaya C. pineapple D. mangosteen	CUT	4.What is this ? A. durian B. papaya C. pineapple D. mangosteen	30
59	CAPTION/ LS. ภาพมะละกอ 4. What is this ? A. durian B. papaya C. pineapple D. mangosteen คำตอบ B. papaya = มะละกอ	CUT	คำตอบ B. papaya = มะละกอ	15

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
60	CAPTION /LS. ภาพองุ่น 5. What is this ? A. grape B. banana C. coconut D. mangosteen	CUT	5.What is this ? A. grape B. banana C. coconut D. mangosteen	30
61	CAPTION/ LS. ภาพองุ่น 5.What is this ? ☒ A. grape B. banana C. coconut D. mangosteen คำตอบ A. grape = องุ่น	CUT	คำตอบ A. grape = องุ่น	15
62	CAPTION /LS. ภาพทุเรียน 6.What is that ? A. grape B. durian C. orange D. papaya	CUT	6.What is that ? A. grape B. durian C. orange D. papaya	30
63	CAPTION /LS. ภาพทุเรียน 6.What is that ? ☒ A. grape ☒ B. durian C. orange D. papaya คำตอบ B. durian = ทุเรียน	CUT	คำตอบ B. durian = ทุเรียน	15
64	CAPTION/ LS. ภาพส้ม 7.What are you going to buy.. A. orange B. papaya C. banana D. coconut	CUT	7.What are you going to buy.. A. orange B. papaya C. banana D. coconut	30
65	CAPTION / LS. ภาพส้ม 7. What is that ? ☒ A. orange B. papaya C. banana			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	D. coconut คำตอบ A. orange = ส้ม	CUT	คำตอบ A. orange = ส้ม	15
66	CAPTION / LS. ภาพสับปะรด 8. What is that ? A. lemon B. durian C. orange D. pineapple	CUT	8. What is that ? A. lemon B. durian C. orange D. pineapple	30
67	CAPTION / LS. ภาพสับปะรด 8. What is that ? A. lemon B. durian C. orange <u>D. pineapple</u> คำตอบ D. pineapple = สับปะรด	CUT	คำตอบ D. pineapple = สับปะรด	15
68	CAPTION/ LS. ภาพมะนาว 9. What is that ? A. lemon B. durian C. orange D. pineapple	CUT	9. What is that ? A. lemon B. durian C. orange D. pineapple	30
69	CAPTION/ LS. ภาพมะนาว 9. What is that ? A. lemon B. durian C. orange D. pineapple คำตอบ A. lemon = มะนาว	CUT	คำตอบ A. lemon = มะนาว	15
70	CAPTION / LS. ภาพมังคุด 10. What is that ? A. durian B. papaya C. pineapple D. mangosteen	CUT	10. What is that ? A. durian B. papaya C. pineapple D. mangosteen	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
71	CAPTION /LS. ภาพมังคุด 10. What is that ? A. durian B. papaya C. pineapple D. mangosteen คำตอบ D. mangosteen = มังคุด	CUT	คำตอบ D. mangosteen = มังคุด	15
72	CAPTION/ รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
73	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดสี Colors) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวิธีทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ ทอมสุวรรณ ความยาวรายการ 15 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/ CAPTION /MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	สวัสดีค่ะ น้อง ๆ พบกันในช่วงคำ ศัพท์หมวดผลไม้ เริ่มเรียนกันเลยคะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 หมวดสี (Color)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ ☐ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดสีได้ถูกต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดสีได้ถูกต้อง	5
4	MS. ภาพการ์ตูน (เตรียมตัว)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
5	CAPTION/LS. ภาพสีแดง red	DIS	r-e-d	3
6	CAPTION/LS. ภาพสีแดง red เร็ด	CUT	เร็ด	2
7	CAPTION/LS. ภาพสีแดง red สีแดง	CUT	สีแดง	2
8	CAPTION red เร็ด สีแดง	CUT	เร็ด สีแดง	5
9	CAPTION/LS. ภาพสีน้ำเงินหรือสีฟ้า blue	DIS	b-l-u-e	4
10	CAPTION/LS. ภาพสีน้ำเงินหรือสีฟ้า blue บลู	CUT	บลู	2
11	CAPTION/LS. ภาพสีน้ำเงินหรือสีฟ้า blue สีน้ำเงินหรือสีฟ้า	CUT	สีน้ำเงินหรือสีฟ้า	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
12	CAPTION blue บลู สีน้ำเงินหรือสีฟ้า	CUT	บลู สีน้ำเงินหรือสีฟ้า	5
13	CAPTION/LS. ภาพสีดำ black	DIS	b-l-a-c-k	5
14	CAPTION/LS. ภาพสีดำ black แบล็ค	CUT	แบล็ค	2
15	CAPTION/LS. ภาพสีดำ black สีดำ	CUT	สีดำ	2
16	CAPTION black แบล็ค สีดำ	CUT	แบล็ค สีดำ	5
17	CAPTION/LS. ภาพสีขาว white	DIS	white	5
18	CAPTION/LS. ภาพสีขาว white ไวท์	CUT	ไวท์	2
19	CAPTION/LS. ภาพสีขาว white สีขาว	CUT	สีขาว	2
20	CAPTION white ไวท์ สีขาว	DIS	ไวท์ สีขาว	2
21	CAPTION/LS. ภาพสีเขียว green	DIS	g-r-e-e-n	5
22	CAPTION/LS. ภาพสีเขียว green กรีน	CUT	กรีน	2
23	CAPTION/LS. ภาพสีเขียว green สีเขียว	CUT	สีเขียว	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
24	CAPTION green กรีน สีเขียว	DIS	กรีน สีเขียว	5
25	CAPTION/LS. ภาพสีเหลือง yellow	DIS	y-e-l-l-o-w	6
26	CAPTION/LS. ภาพสีเหลือง yellow เยลโลว์	CUT	เยลโลว์	2
27	CAPTION/LS. ภาพสีเหลือง yellow สีเหลือง	CUT	สีเหลือง	2
28	CAPTION yellow เยลโลว์ สีเหลือง	DIS	เยลโลว์ สีเหลือง	5
29	CAPTION/LS. ภาพสีส้ม orange	DIS	o-r-a-n-g-e	5
30	CAPTION/LS. ภาพสีส้ม orange อ๊อเรนจ์	CUT	อ๊อเรนจ์	2
31	CAPTION/LS. ภาพสีส้ม orange สีส้ม	CUT	สีส้ม	2
32	CAPTION orange อ๊อเรนจ์ สีส้ม	DIS	อ๊อเรนจ์ สีส้ม	5
33	CAPTION/LS. ภาพสีน้ำตาล brown	DIS	b-r-o-w-n	5
34	CAPTION/LS. ภาพสีน้ำตาล brown บราวน์	CUT	บราวน์	2
35	CAPTION/LS. ภาพสีน้ำตาล brown สีน้ำตาล	CUT	สีน้ำตาล	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
36	CAPTION brown เบรียน สีน้ำตาล	DIS	เบรียน สีน้ำตาล	5
37	CAPTION/LS. ภาพสีชมพู pink	DIS	p-i-n-k	5
38	CAPTION/LS. ภาพสีชมพู pink พังก์	CUT	พังก์	2
39	CAPTION/LS. ภาพสีชมพู pink สีชมพู	CUT	สีชมพู	2
40	CAPTION pink พังก์ สีชมพู	DIS	พังก์ สีชมพู	5
41	CAPTION/LS. ภาพสีม่วง purple	DIS	p-u-r-p-l-e	5
42	CAPTION/LS. ภาพสีม่วง purple เพอร์เพิล	CUT	เพอร์เพิล	2
43	CAPTION/LS. ภาพสีม่วง purple สีม่วง	CUT	สีม่วง	2
44	CAPTION purple เพอร์เพิล สีม่วง	DIS	เพอร์เพิล สีม่วง	5
45	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แน่ะค่ะ คราวนี้เรา มาทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนกันดี กว่าค่ะ	5
46	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 หมวดสี (Colors)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
47	CAPTION คำชี้แจง 1.แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	คำชี้แจง 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
48	CATION 2.คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อ มี 4 ตัวเลือก 3.ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อ มี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
49	CATION 4.ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
50	CAPTION 5.คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลย ให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	5
51	CAPTION /MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	เตรียมตอบคำถาม คนตรีประกอบรายการ	2
52	CAPTION/LS ภาพนกสีแดง 1. What color is the bird? A. red B. blue C. green D. brown	CUT	1 .What color is the bird? A. red B. blue C. green D. brown	30
53	CAPTION/LS ภาพนกสีแดง 1. What color is the bird? A. red B. blue C. green D. brown คำตอบ A. red = สีแดง	CUT	คำตอบ A. red = สีแดง	15
54	CAPTION/LS ภาพหนังสือสีฟ้า 2. What color is the book? A. red		2. What color is the book? A. red	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	A. blue B. green D. brown	CUT	A. blue B. green D. brown	30
55	CAPTION/LS ภาพหนังสือสีฟ้า 2 What color is the book? A. red ☒ B. blue C. green D. brown คำตอบ B. blue = สีฟ้า	CUT	คำตอบ B. blue = สีฟ้า	15
56	CAPTION/LS ภาพกระเป๋าสีขาว 3. What color is the bag ? A. blue B. white C. yellow D. purple	CUT	3.What color is the bag ? A. blue B. white C. yellow D. purple	30
57	CAPTION/LS ภาพกระเป๋าสีขาว 3.What color is the bag ? A. blue ☒ B. white C. yellow D. purple คำตอบ B. white = สีขาว	CUT	คำตอบ B. white = สีขาว	15
58	CAPTION/LS ภาพหมวกสีดำ 3.What color is the hat ? A. black B. white C. green D. yellow	CUT	3.What color is the hat ? A. black B. white C. green D. yellow	30
59	CAPTION/LS ภาพหมวกสีดำ 3.What color is the hat ? ☒ A. black B. white C. green D. yellow คำตอบ A. black	CUT	คำตอบ A. black	15

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
60	CAPTION/LS ภาพแอปเปิ้ลสีเขียว 5. What color is the apple? A. blue B. black C. green D. brown	CUT	5. What color is the apple? A. blue B. black C. green D. brown	30
61	CAPTION/LS ภาพแอปเปิ้ลสีเขียว 5. What color is the apple? A. blue B. black ☒ C. green D. brown คำตอบ C. green = สีเขียว	CUT	คำตอบ C. green = สีเขียว	15
62	CAPTION/ LS. ภาพกล้วย 6. What color is the banana? A. red B. green C. brown D. yellow	CUT	6. What color is the banana? A. red B. green C. brown D. yellow	30
63	CAPTION/ LS. ภาพกล้วย 6. What color is the banana? A. red B. green C. brown ☒ D. yellow คำตอบ D. yellow = สีเหลือง	CUT	คำตอบ D. yellow = สีเหลือง	15
64	CAPTION / LS. ภาพแมว 7. What color is the cat? A. black B. white C. purple D. orange	CUT	7. What color is the cat? A. black B. white C. purple D. orange	30
65	CAPTION / LS. ภาพแมว 7. What color is the cat? A. black B. white C. purple			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	☒ D. orange คำตอบ D. orange = สีส้ม	CUT	คำตอบ D. orange = สีส้ม	15
66	CAPTION /LS. ภาพสุนัข 8.What color is the dog ? A. blue B. green C. brown D. orange	CUT	8.What color is the dog ? A. blue B. green C. brown D. orange	30
67	CAPTION /LS. ภาพสุนัข 8.What color is the dog ? A. blue B. green ☒ C. brown D. orange คำตอบ C. brown = สีส้ม	CUT	คำตอบ C. brown = สีส้ม	15
68	CAPTION /LS. ภาพหมู 9.What color is the pig? A. pink B. blue C. purple D. brown	CUT	9.What color is the pig? A. pink B. blue C. purple D. brown	30
69	CAPTION /LS. ภาพหมู 9.What color is the pig? ☒ A. pink B. blue C. purple D. brown คำตอบ A. pink = สีส้ม	CUT	คำตอบ A. pink = สีส้ม	15
71	CAPTION /LS. ภาพองุ่น 10.What color is the grape? A. pink B. blue C. purple D. brown	CUT	10.What color is the grape? A. pink B. blue C. purple D. brown	30
72	CAPTION /LS. ภาพองุ่น 10.What color is the grape? A. pink			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. blue purple D. brown คำตอบ C. purple = สีม่วง	CUT	คำตอบ C. purple = สีม่วง	15
73	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
74	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดสัตว์ Zoo)

วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวิถีทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ

ความยาวรายการ

15

นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F//CAPTION /MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	คำศัพท์หมวดผลไม้ มีด้วยกัน 10 คำ น่อง ๆ อย่าลืมฝึกอ่านออกเสียง และทำกิจกรรมระหว่างเรียนนะค่ะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 หมวดสัตว์ (Animals)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ ☐ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดหมวดสัตว์ได้ถูก ต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดหมวดสัตว์ได้ถูกต้อง ดนตรีประกอบรายการ	5
4	F// /MS. รูปการ์ตูน คำแนะนำก่อนเรียน	CUT	หมวดคำศัพท์หมวดสัตว์มีด้วยกัน จำนวน 10 คำ เริ่มเรียนกันเลยค่ะ	5
5	MS. ภาพการ์ตูน (เตรียม)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
6	CAPTION/LS. ภาพสุนัข dog	DIS	d-o-g	3
7	CAPTION/LS. ภาพสุนัข dog ด็อก	CUT	ด็อก	2
8	CAPTION/LS. ภาพสุนัข dog สุนัข	CUT	สุนัข	2
9	CAPTION dog ด็อก สุนัข	DIS	ด็อก สุนัข	5
10	CAPTION/LS. ภาพหมู pig	DIS	p-i-g	3

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
11	CAPTION/LS. ภาพหมู pig พึด	CUT	พึด	2
12	CAPTION/LS. ภาพหมู pig สุนัข	CUT	สุนัข	2
13	CAPTION pig พึด สุนัข	DIS	พึด สุนัข	5
14	CAPTION/LS. ภาพเป็ด duck	DIS	d-u-c-k	4
15	CAPTION/LS. ภาพเป็ด duck ดค	CUT	ดค	2
16	CAPTION/LS. ภาพเป็ด duck เปิด	CUT	เปิด	2
17	CAPTION duck ดค เปิด	DIS	ดค เปิด	5
18	CAPTION/LS. ภาพม้า horse	DIS	h-o-r-s-e	5
19	CAPTION/LS. ภาพม้า horse ฮอส	CUT	ฮอส	2
20	CAPTION/LS. ภาพม้า horse ม้า	CUT	ม้า	2
21	CAPTION horse ฮอส ม้า	DIS	ฮอส ม้า	5
22	CAPTION/LS. ภาพไก่ chicken	DIS	c-h-i-c-k-e-n	7

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
23	CAPTION/LS. ภาพไก่ chicken ซัดเต้น	CUT	ซัดเต้น	2
24	CAPTION/LS. ภาพไก่ chicken ไก่	CUT	ไก่	2
25	CAPTION chicken ซัดเต้น ไก่	DIS	ซัดเต้น ไก่	5
26	CAPTION/LS. ภาพเสือ tiger	DIS	t-i-g-e-r	5
27	CAPTION/LS. ภาพเสือ tiger ไทเกอร์	CUT	ไทเกอร์	2
28	CAPTION/LS. ภาพเสือ tiger เสือ	CUT	เสือ	2
29	CAPTION tiger ไทเกอร์ เสือ	CUT	ไทเกอร์ เสือ	5
30	CAPTION/LS. ภาพม้าลาย zebra	DIS	z-e-b-r-a	5
31	CAPTION/LS. ภาพม้าลาย zebra ซั๊บร่า	CUT	ซั๊บร่า	2
32	CAPTION/LS. ภาพม้าลาย zebra ม้าลาย	CUT	ม้าลาย	2
33	CAPTION zebra ซั๊บร่า ม้าลาย	DIS	ซั๊บร่า ม้าลาย	5
34	CAPTION/LS. ภาพลิง monkey	DIS	m-o-n-k-e-y	6

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
35	CAPTION/LS. ภาพลิง monkey มั่งคั่ง	CUT	มั่งคั่ง	2
36	CAPTION/LS. ภาพลิง monkey ลิง	CUT	ลิง	2
37	CAPTION monkey มั่งคั่ง ลิง	DIS	มั่งคั่ง ลิง	5
38	CAPTION/LS. ภาพกระบือ (ควาย) buffalo	DIS	b-u-f-f-a-l-o	7
39	CAPTION/LS. ภาพกระบือ (ควาย) buffalo บัพฟาโลว์	CUT	บัพฟาโลว์	2
40	CAPTION/LS. ภาพกระบือ (ควาย) buffalo กระบือ/ควาย	CUT	กระบือ/ควาย	2
41	CAPTION buffalo บัพฟาโลว์ กระบือ/ควาย	DIS	บัพฟาโลว์ กระบือหรือควาย	5
42	CAPTION/LS. ภาพช้าง elephant	DIS	e-l-e-p-h-a-n-t	8
43	CAPTION/LS. ภาพช้าง elephant เอ็ลลิเฟ้นท์	CUT	เอ็ลลิเฟ้นท์	2
44	CAPTION/LS. ภาพช้าง elephant ช้าง	CUT	ช้าง	2
45	CAPTION elephant เอ็ลลิเฟ้นท์ ช้าง	DIS	เอ็ลลิเฟ้นท์ ช้าง	5
46	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แหละค่ะ คราวนี้เรา มาทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนกันอีก ครั้งดีกว่านะคะ	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
47	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 หมวดสัตว์ (Animals)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
48	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1.แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
49	CAPTION 2.คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก	7
50	CAPTION 3.ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
51	CAPTION 4.ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
52	CAPTION 5.คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลยให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	5
53	CAPTION/ MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
54	CAPTION/LS ภาพกระบือ 1. What are they? They are.. A. dogs B. ducks C. buffaloes D. monkeys	CUT	1.What are they? They are.. A. dogs B. ducks C. buffaloes D. monkeys	30
55	CAPTION/LS ภาพกระบือ 1.What are they? They are.. A. dogs B. ducks			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	☒ C. buffaloes D. monkeys กระบือ คำตอบ C. กระบือ/ควาย	CUT	คำตอบ C. กระบือ/ควาย	15
56	CAPTION / LS. ภาพไก่ 2. What are they? They are.. A. tigers B. horses C. buffaloes D. chicken	CUT	2.What are they? They are.. A. tigers B. horses C. buffaloes D. chicken	30
57	CAPTION / LS. ภาพไก่ 2. What are they? They are.. A. tigers B. horses C. buffaloes ☒ D. chicken คำตอบ D. chicken	CUT	คำตอบ D. chicken	15
58	CAPTION /LS. ภาพเปิด 3. What are they? They are.. A. dogs B. ducks C. tigers D. horses	CUT	3. What are they? They are.. A. dog B. duck C. tiger D. horse	30
59	CAPTION /LS. ภาพเปิด 3.What are they? They are.. A. dogs ☒ B. ducks C. tigers D. horses คำตอบ B. ducks = เป็ด	CUT	คำตอบ B. ducks = เป็ด	15
60	CAPTION/LS ภาพสุนัข 4.What are they? They are.. A. dogs B. ducks C. tigers D. horses	CUT	4.What are they? They are.. A. dogs B. ducks C. tigers D. horses	30
61	CAPTION/LS ภาพสุนัข 4.What are they? They are..			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	☒ A. dog B. duck C. tiger D. horse คำตอบ A. dog	CUT	คำตอบ A. dog	15
62	CAPTION/LS ภาพม้าลาย 5.What are they? They are.. A. ducks B. tigers C. zebras D. horses	CUT	5. What are they? They are.. A. ducks B. tigers C. zebras D. horses	30
63	CAPTION/LS ภาพม้าลาย 5.What are they? They are.. A. ducks B. tigers C. zebras ☒ D. horses คำตอบ D. horse	CUT	คำตอบ D. horse	15
64	CAPTION/LS ภาพช้าง 6. What are they? They are.. A. horses B. buffaloes C. monkeys D. elephants	CUT	6 What are they? They are.. A. horses B. buffaloes C. monkeys D. elephants	30
65	CAPTION / LS. ภาพช้าง 6. What are they? They are.. A. horses B. buffaloes C. monkeys ☒ D. elephants คำตอบ D. elephants	CUT	คำตอบ D. elephants	15
66	CAPTION/LS ภาพลิง 7. What are they? They are.. A. cats B. dogs C. tigers D. monkeys	CUT	7.What are they? They are.. A. cats B. dogs C. tigers D. monkeys	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
67	CAPTION/LS ภาพลิง 7. What are they? They are.. A. cats B. dogs C. tigers ☒ D. monkeys คำตอบ D. monkey = ลิง	CUT	คำตอบ D. monkey = ลิง	15
68	CAPTION/LS ภาพเสือ 8. What are they? They are.. A. pigs B. dogs C. tigers D. ducks	CUT	8. . What are they? They are.. A. pigs B. dogs C. tigers D ducks	30
69	CAPTION/LS ภาพเสือ 8. What are they? They are.. A. pigs B. dogs ☒ C. tigers D. ducks คำตอบ C. tigers = เสือ ,	CUT	คำตอบ C. tigers = เสือ	15
70	CU. ภาพม้าลาย / CAPTION 9. What are they? They are.. A. ducks B. tigers C. zebras D. horses	CUT	9. What are they? They are.. A. ducks B. tigers C. zebras D. horses	30
71	CU. ภาพม้าลาย / CAPTION 9. What are they? They are.. A. ducks B. tigers ☒ C. zebras D. horses คำตอบ C. zebra = ม้าลาย	CUT	คำตอบ C. zebra = ม้าลาย	15
72	CAPTION /LS. ภาพหมู 10. What are they? They are.. A. pigs B. cats		10.What are they? They are.. A. pigs B. cats	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. dogs D. ducks	CUT	B. dogs D. ducks	30
73	CAPTION /LS. ภาพหมู 10. What are they? They are.. ☒ C. pigs A. cats B. dogs C. ducks คำตอบ A. pigs = หมู	CUT	คำตอบ A. pigs = หมู	15
74	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
75	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

เรื่อง (หมวดเครื่องแต่งกาย Clothes) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)
 ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวิดีโอต้นแบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543
 ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ ความยาวรายการ 15 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/I CAPTION /MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	คำศัพท์หมวดเครื่องแต่งกาย มีด้วย กัน 10 คำ น่อง ๆ อย่าลืมฝึกออก เสียง และอ่านไปด้วยนะค่ะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 หมวดเครื่องแต่งกาย (Clothes)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ □ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดเครื่องแต่งกายได้ ถูกต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดเครื่องแต่งกายได้ถูกต้อง ดนตรีประกอบรายการ	5
4	CAPTION MS. ภาพการ์ตูน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
5	CAPTION/MS. ภาพเสื้อสตรี blouse	DIS	b-l-o-u-s-e	6
6	CAPTION/MS. ภาพเสื้อสตรี blouse เบล้าช์	CUT	เบล้าช์	2
7	CAPTION/MS. ภาพเสื้อสตรี blouse เสื้อครึ่งตัวของสตรี	CUT	เสื้อครึ่งตัวของสตรี	2
8	CAPTION blouse เบล้าช์ เสื้อครึ่งตัวของสตรี	DIS	เบล้าช์ เสื้อครึ่งตัวของสตรี	5
9	CAPTION/LS. ภาพเสื้อชุด dress	CUT	d-r-e-s-s	5
10	CAPTION/LS. ภาพเสื้อชุด dress			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	เดรส	CUT	เดรส	2
11	CAPTION/LS. ภาพเสื้อชุด dress เสื้อชุด	CUT	เสื้อชุด	2
12	CAPTION dress เดรส เสื้อชุด	DIS	เดรส เสื้อชุด	5
13	CAPTION/LS. ภาพเสื้อเชิ้ต shirt	DIS	s-h-i-r-t	5
14	CAPTION/LS. ภาพเสื้อเชิ้ต shirt เชิ้ต	CUT	เชิ้ต	2
15	CAPTION/LS. ภาพเสื้อเชิ้ต shirt เสื้อเชิ้ต	CUT	เสื้อเชิ้ต	2
16	CAPTION shirt เชิ้ต เสื้อเชิ้ต	DIS	เชิ้ต เสื้อเชิ้ต	5
17	CAPTION/LS. ภาพ เสื้อคอกกลม T- shirt	DIS	T- s-h-i-r-t	6
18	CAPTION/LS. ภาพ เสื้อคอกกลม T- shirt ที่เชิ้ต	CUT	ที่เชิ้ต	2
19	CAPTION/LS. ภาพ เสื้อคอกกลม T- shirt เสื้อคอกกลม	CUT	เสื้อคอกกลม	2
20	CAPTION T- shirt ที่เชิ้ต เสื้อคอกกลม	DIS	ที่เชิ้ต เสื้อคอกกลม	5
21	CAPTION/LS. ภาพกางเกงขาสั้น shorts	DIS	s-h-o-r-t-s	6
22	CAPTION/LS. ภาพกางเกงขาสั้น Shorts ชอร์ตส์	CUT	ชอร์ตส์	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
23	CAPTION/LS. ภาพกางเกงขาสั้น shorts กางเกงขาสั้น	CUT	กางเกงขาสั้น	2
24	CAPTION shorts ชอร์ตส์ กางเกงขาสั้น	DIS	ชอร์ตส์ กางเกงขาสั้น	5
25	CAPTION/LS. ภาพรองเท้า shoe	DIS	s-h-o-e	4
26	CAPTION/LS. ภาพรองเท้า shoe ชู๊	CUT	ชู๊	2
27	CAPTION/LS. ภาพรองเท้า shoe รองเท้า	CUT	รองเท้า	2
28	CAPTION shoe ชู๊ รองเท้า	DIS	ชู๊ รองเท้า	5
28	CAPTION/LS. ภาพถุงเท้า sock	DIS	s-o-c-k	4
29	CAPTION/LS. ภาพถุงเท้า sock ซ็อค	CUT	ซ็อค	2
30	CAPTION/LS. ภาพถุงเท้า sock ถุงเท้า	CUT	ถุงเท้า	2
31	CAPTION sock ซ็อค ถุงเท้า	DIS	ซ็อคถุงเท้า	5
32	CAPTION/LS. ภาพกระโปรง skirt	DIS	s-k-i-r-t	5
33	CAPTION/LS. ภาพกระโปรง skirt สเคิร์ท	CUT	สเคิร์ท	2

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ		เวลา (วินาที)
34	CAPTION/LS. ภาพกระโปรง skirt กระโปรง	CUT	กระโปรง	2
35	CAPTION skirt สเคิร์ต กระโปรง	DIS	สเคิร์ต กระโปรง	5
36	CAPTION/LS. ภาพหมวก hat	DIS	h-a-t	3
37	CAPTION/LS. ภาพหมวก hat แฮท	CUT	แฮท	2
38	CAPTION/LS. ภาพหมวก hat หมวก	CUT	หมวก	2
39	CAPTION hat แฮท หมวก	DIS	แฮท หมวก	5
40	CAPTION/LS. ภาพกระเป๋ bag	DIS	b-a-g	3
41	CAPTION/LS. ภาพกระเป๋ bag แบ็ก	CUT	แบ็ก	2
42	CAPTION/LS. ภาพกระเป๋ bag กระเป๋	CUT	กระเป๋	2
43	CAPTION bag แบ็ก กระเป๋	DIS	แบ็ก กระเป๋	5
44	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แน่ละ คราวนี้เรา มาทำกิจกรรมเพื่อทบทวนกันดีกว่า ละ	5
45	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 6			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	หมวดเครื่องแต่งกาย (Clothes)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
46	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
47	CAPTION 2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
48	CAPTION 4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ		4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
49	CAPTION 5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลยให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	7
50	CAPTION / MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
51	CAPTION / LS. ภาพเสื้อเชิ้ต 1. She has a white A. skirt B. shirt C. sock D. shoe	CUT	1. She has a white A. skirt B. shirt C. sock D. shoe	30
52	CAPTION / LS. ภาพเสื้อเชิ้ต 1. She has a white A. skirt <u>B.</u> shirt C. sock D. shoe คำตอบ B. shirt = เสื้อเชิ้ต	CUT	คำตอบ B. shirt = เสื้อเชิ้ต	15

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
53	CAPTION / LS. ภาพหมวก 2. She has a black A. hat B. shirt C. skirt D. blouse	CUT	2. She has a black A. hat B. shirt C. skirt D. blouse	30
54	CAPTION / LS. ภาพหมวก 2. She has a black A. hat B. shirt C. skirt D. blouse คำตอบ A. hat = หมวก	CUT	คำตอบ A. hat = หมวก	15
55	CAPTION / LS. ภาพกระเป๋าสั้น 3. She has a green A. hat B. bag C. dress D. shorts	CUT	3. She has a green A. hat B. bag C. dress D. shorts	30
56	CAPTION / LS. ภาพกระเป๋าสั้น 3. She has a green A. hat B. bag C. dress D. shorts คำตอบ B. bag = กระเป๋าสั้น	CUT	คำตอบ B. bag = กระเป๋าสั้น	15
57	CAPTION / LS. ภาพครึ่งตัวสตรี 4. She has a blue A. shoe B. sock C. shorts D. blouse	CUT	4. She has a blue A. shoe B. sock C. shorts D. blouse	30
58	CAPTION / LS. ภาพครึ่งตัวสตรี 4. She has a blue A. shoe B. sock C. shorts			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	D. blouse คำตอบ D. blouse	CUT	คำตอบ D. blouse	15
59	CAPTION / LS. ภาพเสื้อชุด 5. She has a white A. sock B. dress C. shorts D. T-shirt	CUT	5. She has a white A. sock B. dress C. shorts D. T-shirt	30
60	CAPTION / LS. ภาพเสื้อชุด 5. She has a white A. sock ☒ B. dress C. shorts D. blouse คำตอบ B. dress = เสื้อชุด	CUT	คำตอบ B. dress = เสื้อชุด	15
61	CAPTION / LS. ภาพกางเกงขาสั้น 6. I have white..... A. skirts B. shirts C. shorts D. blouses	CUT	6. I have white..... A. skirts B. shirts C. shorts D. blouses	30
62	CAPTION / LS. ภาพกางเกงขาสั้น 6. I have a white..... A. skirts B. shirts ☒ C. shorts D. blouses คำตอบ C. shorts	CUT	คำตอบ C. shorts = กางเกงขาสั้น	15
63	CAPTION /LS. ภาพรองเท้า 7. I have brown A. hats B. shirts C. shoes D. shorts	CUT	7. I have brown A. hats B. shirts C. shoes D. shorts	10
64	CAPTION /LS. ภาพรองเท้า 7. I have brown A. hats			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. shirts ☒ C. shoes D. shorts คำตอบ C. shoes = รองเท้า	CUT	คำตอบ C. shoes = รองเท้า	15
65	CAPTION / LS. ภาพถุงเท้า 8. I have pink A. dress B. shirts C. socks D. shoes คำตอบ C. socks = ถุงเท้า	CUT	8. I have pink A. dress B. shirt C. socks D. shoes	30
66	CAPTION / LS. ภาพถุงเท้า 8. I have pink A. dress B. shirts ☒ C. socks D. shoes คำตอบ C. socks = ถุงเท้า	CUT	คำตอบ C. socks = ถุงเท้า	15
67	CAPTION /LS. ภาพเสื้อคอกลม 8. It is a blue A. sock, B. shirt C. blouse D. T-shirt	CUT	9. It is a blue A. sock B. shirt C. blouse D. T-shirt	30
68	CAPTION /LS. ภาพเสื้อคอกลม 9. It is a blue A. sock B. shirt C. blouse D. T-shirt คำตอบ D. T-shirt = เสื้อคอกลม	CUT	คำตอบ D. T-shirt = เสื้อคอกลม	15
69	CAPTION / LS. ภาพกระโปรง 10. She has a pink A. skirt B. shoe C. dress D. blouse	CUT	10. She has a pink A. skirt B. shoe C. dress D. blouse	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
70	CAPTION / LS. ภาพกระโปรง 10. She has a pink (A) skirt B. shoe C. dress D. blouse คำตอบ A. skirt = กระโปรง	CUT	คำตอบ A. skirt = กระโปรง	15
71	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
72	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์
TV SCRIPT FORM

138

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดเครื่องเขียน Stationery) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ

ความยาวรายการ

15 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/I CAPTION /MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	คำศัพท์หมวดเครื่องเขียน มี ด้วยกัน 10 คำ นื่อง ๆ ย่ำลิ้มฝึก อ่านออกเสียง และทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียนนะค่ะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ 7 หมวดเครื่องเขียน (Stationery)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ ☐ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดเครื่องแต่งกายได้ ถูกต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดเครื่องแต่งกายได้ถูกต้อง ดนตรีประกอบรายการ	5
4	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตัวเรียน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
5	CAPTION/MS. ภาพปากกา pen	DIS	p-e-n	3
6	CAPTION/MS. ภาพปากกา pen เพ้น	CUT	เพ้น	2
7	CAPTION/MS. ภาพปากกา pen ปากกา	CUT	ปากกา	2
8	CAPTION pen เพ้น ปากกา	DIS	เพ้น ปากกา	5
9	CAPTION/LS. ภาพดินสอ pencil	CUT	p-e-n-c-i-l	6

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ		เวลา (วินาที)
10	CAPTION/LS. ภาพดินสอ pencil เพ้นซิล	CUT	เพ้นซิล	2
11	CAPTION/LS. ภาพดินสอ pencil ดินสอ	CUT	ดินสอ	2
12	CAPTION pencil เพ้นซิล ดินสอ	DIS	เพ้นซิล ดินสอ	5
13	CAPTION/LS. ภาพชอล์ค chalk	DIS	c-h-a-l-k	5
14	CAPTION/LS. ภาพชอล์ค chalk ชอล์ค	CUT	ชอล์ค	2
15	CAPTION/LS. ภาพชอล์ค chalk ชอล์ค	CUT	ชอล์ค	2
16	CAPTION chalk ชอล์ค ชอล์ค	DIS	ชอล์ค ชอล์ค	5
17	CAPTION/LS. ภาพหนังสือ book	DIS	b-o-o-k	5
18	CAPTION/LS. ภาพหนังสือ book บู้ค	CUT	บู้ค	4
19	CAPTION/LS. ภาพหนังสือ book หนังสือ	CUT	หนังสือ	2
20	CAPTION book บู้ค หนังสือ	DIS	บู้ค หนังสือ	5
21	CAPTION/LS. ภาพสมุด notebook	DIS	n-o-t-e-b-o-o-k	8

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ		เวลา (วินาที)
22	CAPTION/LS. ภาพสมุด notebook โน้ตบุค	CUT	โน้ตบุค	2
23	CAPTION/LS. ภาพสมุด notebook สมุด	CUT	สมุด	2
24	CAPTION notebook โน้ตบุค สมุด	DIS	โน้ตบุค สมุด	5
25	CAPTION/LS. ภาพยางลบ rubber	DIS	r-u-b-b-e-r	6
26	CAPTION/LS. ภาพยางลบ rubber รีบเบอร์	CUT	รีบเบอร์	2
27	CAPTION/LS. ภาพยางลบ rubber ยางลบ	CUT	ยางลบ	2
28	CAPTION rubber รีบเบอร์ ยางลบ	DIS	รีบเบอร์ ยางลบ	5
29	CAPTION/LS. ภาพไม้บรรทัด ruler	DIS	r-u-l-e-r	5
30	CAPTION/LS. ภาพไม้บรรทัด ruler รูลเลอร์	CUT	รูลเลอร์	2
31	CAPTION/LS. ภาพไม้บรรทัด ruler ไม้บรรทัด	CUT	ไม้บรรทัด	2
32	CAPTION ruler รูลเลอร์ ไม้บรรทัด	DIS	รูลเลอร์ ไม้บรรทัด	5
33	CAPTION/LS. ภาพน้ำหมึก ink	DIS	i-n-k	3

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
34	CAPTION/LS. ภาพน้ำหมึก ink อิงค์	CUT	อิงค์	2
35	CAPTION/LS. ภาพน้ำหมึก ink น้ำหมึก	CUT	น้ำหมึก	2
36	CAPTION ink อิงค์ น้ำหมึก	DIS	อิงค์ น้ำหมึก	5
37	CAPTION/LS. ภาพพู่กัน brush	DIS	b-r-u-s-h	5
38	CAPTION/LS. ภาพพู่กัน brush บรัช	CUT	บรัช	2
39	CAPTION/LS. ภาพพู่กัน brush พู่กัน	CUT	พู่กัน	2
40	CAPTION brush บรัช พู่กัน	DIS	บรัช พู่กัน	5
41	CAPTION/LS. ภาพสี paints	DIS	paints	6
42	CAPTION/LS. ภาพสี paints เพ้นท์	CUT	เพ้นท์	2
43	CAPTION/LS. ภาพสี paints สี	CUT	สี	2
44	CAPTION paints เพ้นท์ สี	DIS	เพ้นท์ สี	5
45	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แน่ละ คราวนี้เรา มาทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนเพื่อ ทบทวนกันดีกว่าละ	5

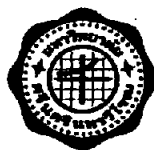
ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
46	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 หมวดเครื่องเขียน (Stationery)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
47	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
48	CAPTION 2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุด เพียงข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
49	CAPTION 4. ให้ทำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้ทำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
50	CAPTION 5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลย ให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	7
51	CAPTION / MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
52	CAPTION / LS. ภาพดินสอ 1. What is this ? It is a A. pen B. chalk C. pencil D. rubber	CUT	1. What is this ? It is a A. pen B. chalk C. pencil D. rubber	30
53	CAPTION / LS. ภาพดินสอ 1. What is this ? It is A. pen B. chalk C. pencil			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	D. rubber คำตอบ C. pencil = ดินสอ	CUT	คำตอบ C. pencil = ดินสอ	15
54	CAPTION / LS. ภาพหนังสือ 2. What is this ? It is a A. book B. brush C. rubber D. notebook คำตอบ A. book = หนังสือ	CUT	2. What is this ? It is a A. book B. brush C. rubber D. notebook	30
55	CAPTION / LS. ภาพหนังสือ 2. What is this ? It is a ☒ A. book B. brush C. rubber D. notebook คำตอบ A. book = หนังสือ	CUT	คำตอบ A. book = หนังสือ	5
56	CAPTION /LS. ภาพยางลบ 4. What is this ? It is a A. book B. brush C. rubber D. notebook	CUT	3. What is this ? It is a A. book B. brush C. rubber D. notebook	10
57	CAPTION /LS. ภาพยางลบ 3.What is this ? It is a A. book B. brush ☒ C. rubber D. notebook คำตอบ C. rubber = ยางลบ	CUT	คำตอบ C. rubber = ยางลบ	15
58	CAPTION / LS. ภาพไม้บรรทัด 4. What is this ? It is a A. ruler B. chalk C. pencil D. rubber	CUT	4. What is that ? It is a A. ruler B. chalk C. pencil D. rubber	30
59	CAPTION / LS. ภาพไม้บรรทัด 4.What is this ? It is a ☒ A ruler			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	A. chalk B. pencil D. rubber คำตอบ A. ruler = ไม้บรรทัด	CUT	คำตอบ A. ruler = ไม้บรรทัด	15
60	CAPTION/ LS. ภาพพู่กัน 5. What is that ? It is a A. ink B. pen C. book D. brush	CUT	5. What is that ? It is a A. ink B. pen C. book D. brush	10
61	CAPTION/ LS. ภาพพู่กัน 5. What is that ? It is a A. ink B. pen C. book (D.) brush คำตอบ D. brush = พู่กัน	CUT	คำตอบ D. brush = พู่กัน	15
62	CAPTION /LS ภาพสมุด 6. What is this ? It is a A. chalk B. pencil C. rubber D. notebook	CUT	6. What is this ? It is a A. chalk B. pencil C. rubber D. notebook	30
63	CAPTION /LS ภาพสมุด 6. What is this ? It is a A. chalk B. pencil C. rubber (D.) notebook คำตอบ D. notebook	CUT	คำตอบ D. notebook	15
64	CAPTION /LS ภาพขวดหมึก 7. What is this ? It is a A. ink B. pen C. chalk D. rubber	CUT	7. What is this ? It is a A. ink B. pen C. chalk D. rubber	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
65	CAPTION /LS. ภาพน้ำหมึก 7. What is this ? It is a ☒ A. ink B. pen C. chalk D. paints คำตอบ A. ink = น้ำหมึก	CUT	คำตอบ A. ink = น้ำหมึก	15
66	CAPTION /LS ภาพสี 8.What is this ? It is a A. ruler B. paints C. brush D. pencil	CUT	8.What is this ? It is a A. ruler B. paints C. brush D. pencil	30
67	CAPTION /LS ภาพสี 8.What is this ? It is a A. ruler ☒ B. paints C. brush D. pencil คำตอบ B. paints = สี	CUT	คำตอบ B. paints = สี	15
68	CAPTION/LS ภาพปากกา 9. What is this ? It is a A. ink B. pen C. ruler D. pencil	CUT	9. What is this ? It is a A. ink B. pen C. ruler D. pencil	30
69	CAPTION / LS. ภาพปากกา 9. What is this ? It is a A. ink ☒ B. pen C. ruler D. pencil คำตอบ B. pen = ปากกา	CUT	คำตอบ B. pen = ปากกา	15
70	CAPTION /LS ภาพชอล์ค 10. What is this ? It is a A. pen B. book		10. What is this ? It is a A. pen B. book	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. chalk D. paints	CUT	C. chalk D. paints	30
71	CAPTION /LS. ภาพชอล์ค 10. What is this? It is a... A. ink B. book <u>C. chalk</u> D. paints คำตอบ C. chalk	CUT	คำตอบ C. chalk	15
72	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
73	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดอาชีพ job) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)
 ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2543
 ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ ความยาวรายการ 15 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/I CAPTION MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	คำศัพท์หมวดอาชีพ มีด้วยกัน 10 คำ นื่อง ๆ อย่างลึมฝีปากออกเสียง และ อ่านไปด้วยนะค่ะ อ้อ ทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียนด้วยนะค่ะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 หมวดอาชีพ (Jobs)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ ☐ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดอาชีพได้ถูกต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดอาชีพได้ถูกต้อง	5
4	CAPTION / MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตัวเรียน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
5	CAPTION/MS. ภาพแพทย์ doctor	DIS	d-o-c-t-o-r	6
6	CAPTION/MS. ภาพแพทย์ doctor ค็อกเตอร์	CUT	ค็อกเตอร์	2
7	CAPTION/MS. ภาพแพทย์ doctor แพทย์	CUT	แพทย์	2
8	CAPTION doctor ค็อกเตอร์ แพทย์	DIS	ค็อกเตอร์ แพทย์	5
9	CAPTION/MS. ภาพนางพยาบาล nurse	CUT	n-u-r-s-e	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
10	CAPTION/MS. ภาพนางพยาบาล nurse เนิร์ซ	CUT	เนิร์ซ	2
11	CAPTION/MS. ภาพนางพยาบาล nurse นางพยาบาล	CUT	นางพยาบาล	2
12	CAPTION nurse เนิร์ซ นางพยาบาล	DIS	นางพยาบาล	5
13	CAPTION/MS. ภาพทันตแพทย์ dentist	DIS	dentist	7
14	CAPTION/MS. ภาพทันตแพทย์ dentist เด็นทิสต์	CUT	เด็นทิสต์	2
15	CAPTION/MS. ภาพทันตแพทย์ dentist ทันตแพทย์	CUT	ทันตแพทย์	2
16	CAPTION dentist เด็นทิสต์ ทันตแพทย์	DIS	เด็นทิสต์ ทันตแพทย์	5
17	CAPTION/MS. ภาพคุณครู teacher	DIS	t-e-a-c-h-e-r	7
18	CAPTION/MS. ภาพคุณครู teacher ทீชเชอร์	CUT	ทீชเชอร์	2
19	CAPTION/MS. ภาพคุณครู teacher ครู	CUT	ครู	2
20	CAPTION teacher ทீชเชอร์ ครู	DIS	ทீชเชอร์ ครู	5
21	CAPTION/MS. ภาพทหาร soldier	DIS	s-o-l-d-i-e-r	7

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ		เวลา (วินาที)
22	CAPTION/MS. ภาพทหาร soldier โซลเจอร์	CUT	โซลเจอร์	2
23	CAPTION/MS. ภาพทหาร soldier ทหาร	CUT	ทหาร	2
24	CAPTION soldier โซลเจอร์ ทหาร	DIS	โซลเจอร์ ทหาร	5
25	CAPTION/MS. ภาพตำรวจ policeman	DIS	p-o-l-i-c-e-m-a-n	9
26	CAPTION/MS. ภาพตำรวจ policeman โพลีซแมน	CUT	โพลีซแมน	2
27	CAPTION/MS. ภาพตำรวจ policeman ตำรวจ	CUT	ตำรวจ	2
28	CAPTION policeman โพลีซแมน ตำรวจ	DIS	โพลีซแมน ตำรวจ	5
29	CAPTION/LS. ภาพบุรุษไปรษณีย์ postman	DIS	p-o-s-t-m-a-n	7
30	CAPTION/LS. ภาพบุรุษไปรษณีย์ postman โพซท์แมน	CUT	โพซท์แมน	2
31	CAPTION/LS. ภาพบุรุษไปรษณีย์ postman บุรุษไปรษณีย์	CUT	บุรุษไปรษณีย์	2
32	CAPTION postman โพซท์แมน บุรุษไปรษณีย์	DIS	โพซท์แมน บุรุษไปรษณีย์	5
33	CAPTION/MS. ภาพช่างตัดผม barber	DIS	b-a-r-b-e-r	6

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ		เวลา (วินาที)
34	CAPTION/MS. ภาพช่างตัดผม barber บาร์เบอร์	CUT	บาร์เบอร์	2
35	CAPTION/MS. ภาพช่างตัดผม barber ช่างตัดผม	CUT	ช่างตัดผม	2
36	CAPTION barber บาร์เบอร์ ช่างตัดผม	DIS	บาร์เบอร์ ช่างตัดผม	5
37	CAPTION/LS. ภาพช่างตัดเสื้อ tailor	DIS	t-a-i-l-o-r	6
38	CAPTION/LS. ภาพช่างตัดเสื้อ tailor เท็ลเลอร์	CUT	เท็ลเลอร์	2
39	CAPTION/LS. ภาพช่างตัดเสื้อ tailor ตัดเสื้อ	CUT	ตัดเสื้อ	2
40	CAPTION tailor เท็ลเลอร์ ตัดเสื้อ	DIS	เท็ลเลอร์ ตัดเสื้อ	5
41	CAPTION/LS. ภาพช่างไม้ carpenter	DIS	c-a-r-p-e-n-t-e-r	9
42	CAPTION/LS. ภาพช่างไม้ carpenter คาร์เพนเทอร์	CUT	คาร์เพนเทอร์	2
43	CAPTION/LS. ภาพช่างไม้ carpenter ช่างไม้	CUT	ช่างไม้	2
44	CAPTION carpenter คาร์เพนเทอร์ ช่างไม้	DIS	คาร์เพนเทอร์ ช่างไม้	5
45	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แหละ คราวนี้เรา มาทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนกันดี กว่าละ	5

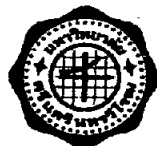
ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
46	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 หมวดอาชีพ (jobs)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
47	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
48	CAPTION 2.คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3.ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
49	CAPTION 4.ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
50	CAPTION 5.คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลย ให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	7
51	CAPTION / MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
52	CAPTION / MS. ภาพทหาร 1. Who is he? He is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	CUT	1. Who is he? He is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	30
53	CAPTION / LS. ภาพทหาร 1. Who is he ? He is a A. nurse B. doctor C. soldier			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	D. teacher คำตอบ C. soldier = ทหาร	CUT	คำตอบ C. soldier = ทหาร	15
54	CAPTION / LS. ภาพแพทย์ 2. Who is he ? He is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	CUT	2. Who is he ? He is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	30
55	CAPTION / LS. ภาพแพทย์ 2. Who is he ? He is a A. nurse ☒ B. doctor C. soldier D. teacher คำตอบ B. doctor = แพทย์	CUT	คำตอบ B. doctor = แพทย์	15
56	CAPTION /MS. ภาพนางพยาบาล 3. Who is she ? She is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	CUT	3. Who is she ? She is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	30
57	CAPTION /MS. ภาพนางพยาบาล 3. Who is she ? She is a ☒ A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher คำตอบ A. nurse = นางพยาบาล	CUT	คำตอบ A. nurse = นางพยาบาล	15
58	CAPTION / MS. ภาพครู 4. Who is she ? She is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	CUT	4. Who is she ? She is a A. nurse B. doctor C. soldier D. teacher	30
59	CAPTION / MS. ภาพครู 4. Who is she ? She is a A. nurse			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	B. doctor C. soldier ☒ D. teacher คำตอบ D. teacher = ครู	CUT	คำตอบ D. teacher = ครู	15
60	CAPTION/ LS. ภาพช่างไม้ 5. Who is Dang ? He is a A. soldier B. postman C. carpenter D. policeman	CUT	5. Who is Dang ? He is a A. soldier B. postman C. carpenter D. policeman	30
61	CAPTION/ LS. ภาพช่างไม้ 5. Who is Dang ? He is a A. soldier B. postman ☒ C. carpenter D. policeman คำตอบ C. carpenter = ช่างไม้	CUT	คำตอบ C. carpenter = ช่างไม้	15
62	CAPTION / MS. ภาพทันตแพทย์ 6. Who is she ? She is a A. nurse B. barber C. dentist D. teacher	CUT	6. Who is she ? She is a A. nurse B. barber C. dentist D. teacher	30
63	CAPTION / MS. ภาพทันตแพทย์ 6. Who is she ? She is a A. nurse B. barber ☒ C. dentist D. teacher คำตอบ C. dentist = ทันตแพทย์	CUT	คำตอบ C. dentist = ทันตแพทย์	15
64	CAPTION / MS. ภาพช่างตัดผม 7. Who is he ? He is a A. doctor B. barber C. dentist D. teacher	CUT	7. Who is he ? He is a A. doctor B. barber C. dentist D. teacher	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
65	CAPTION / MS. ภาพช่างตัดผม 7. Who is he ? He is a A. doctor ☒ B. barber C. dentist D. teacher คำตอบ B. barber = ช่างตัดผม	CUT	คำตอบ B. barber = ช่างตัดผม	15
66	CAPTION / LS. ภาพช่างตัดเสื้อ 8. Who is he ? He is a A. tailor B. dentist C. postman D. carpenter	CUT	8. Who is he ? He is a A. tailor B. dentist C. postman D. carpenter	30
67	CAPTION / LS. ภาพช่างตัดเสื้อ 8. Who is he ? He is a ☒ A. tailor B. dentist C. postman D. carpenter คำตอบ A. tailor = ช่างตัดเสื้อ	CUT	คำตอบ A. tailor = ช่างตัดเสื้อ	15
68	CAPTION / MS. ภาพตำรวจ 9. Who is he ? He is a A. doctor B. postman C. carpenter D. policeman	CUT	9. Who is he ? He is a A. doctor B. postman C. carpenter D. policeman	30
69	CAPTION / MS. ภาพตำรวจ 9. Who is he ? He is a A. doctor B. postman C. carpenter ☒ D. policeman คำตอบ D. policeman = ตำรวจ	CUT	คำตอบ D. policeman = ตำรวจ	15
70	CAPTION/ LS. ภาพบุรุษไปรษณีย์ 10. Who is he ? He is a A. dentist B. soldier		10. Who is he ? He is a A. dentist B. soldier	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	C. postman D. policeman	CUT	C. postman D. policeman	30
71	CAPTION/ LS. ภาพบุรุษไปรษณีย์ 10. Who is he ? He is a A. dentist B. soldier C. postman D. policeman คำตอบ C. postman = บุรุษไปรษณีย์	CUT	คำตอบ C. postman = บุรุษไปรษณีย์	15
72	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
73	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (หมวดเครือญาติ Relations) วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ

ความยาวรายการ

15 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	F/I CAPTION MS. ภาพการ์ตูน แนะนำบทเรียน	DIS	คำศัพท์หมวดเครือญาติ มีด้วยกัน 10 คำ ให้น้อง ๆ ฝึกออกเสียงและ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนนะคะ	5
2	CAPTION หน่วยการเรียนรู้ 9 หมวดเครือญาติ (Relations)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ □ บอกความหมายและใช้คำ ศัพท์หมวดเครือญาติได้ถูก ต้อง	DIS	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วสามารถ บอกความหมายและใช้คำศัพท์ หมวดเครือญาติได้ถูกต้อง ดนตรีประกอบรายการ	5
4	CAPTION / MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตัว	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
5	CAPTION / MS. ภาพบิดา father	DIS	f-a-t-h-e-r	6
6	CAPTION / MS. ภาพบิดา father ฟ้าเธอร์	CUT	ฟ้าเธอร์	2
7	CAPTION / MS. ภาพบิดา father บิดา/พ่อ	CUT	บิดา หรือ พ่อ	2
8	CAPTION father ฟ้าเธอร์ บิดา/พ่อ	DIS		5
9	CAPTION/ MS. ภาพมารดา mother	CUT	m-o-t-h-e-r	6

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
10	CAPTION/ MS. ภาพมารดา mother มัทเธอร์	CUT	มัทเธอร์	2
11	CAPTION/ MS. ภาพมารดา mother มารดา/แม่	CUT	มารดา หรือ แม่	2
12	CAPTION/ MS. ภาพมารดา mother มัทเธอร์ มารดา/แม่	DIS	มัทเธอร์ มารดา/แม่	5
13	CAPTION / LS. ภาพลูกชาย son	DIS	s-o-n	3
14	CAPTION / LS. ภาพลูกชาย son ซัน	CUT	ซัน	2
15	CAPTION / LS. ภาพลูกชาย son ลูกชาย	CUT	ลูกชาย	2
16	CAPTION son ซัน ลูกชาย	DIS	ซัน ลูกชาย	5
17	CAPTION /MS. ภาพลูกสาว daughter	DIS	d-a-u-g-h-t-e-r	8
18	CAPTION /MS. ภาพลูกสาว daughter ด็อเทอร์	CUT	ด็อเทอร์	2
19	CAPTION /MS. ภาพลูกสาว daughter ลูกสาว	CUT	ลูกสาว	2
20	CAPTION daughter ด็อเทอร์ ลูกสาว	DIS	ด็อเทอร์ ลูกสาว	5
21	CAPTION /MS. ภาพลูกชาย brother	DIS	b-r-o-t-h-e-r	7

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ		เวลา (วินาที)
22	CAPTION /MS. ภาพลูกชาย brother บรัชเธอร์	CUT	บรัชเธอร์	2
23	CAPTION /MS. ภาพลูกชาย brother ลูกชาย	CUT	ลูกชาย	2
24	CAPTION brother บรัชเธอร์ ลูกชาย	DIS	บรัชเธอร์ ลูกชาย	5
25	CAPTION /LS. ภาพพี่สาว/น้องสาว sister	DIS	s-i-s-t-e-r	6
26	CAPTION /LS. ภาพพี่สาว/น้องสาว sister ซิชเทอร์	CUT	ซิชเทอร์	2
27	CAPTION /LS. ภาพพี่สาว/น้องสาว sister พี่สาว/น้องสาว	CUT	พี่สาว/น้องสาว	2
28	CAPTION sister ซิชเทอร์ พี่สาว/น้องสาว	DIS	ซิชเทอร์ พี่สาว/น้องสาว	5
29	CAPTION / MS. ภาพป้า/น้า aunt	DIS	a-u-n-t	4
30	CAPTION / MS. ภาพป้า/น้า aunt อ้านท์	CUT	อ้านท์	2
31	CAPTION / MS. ภาพป้า/น้า AUNT ป้า/น้า	CUT	ป้า หรือ น้า	2
32	CAPTION aunt อ้านท์ ป้า/น้า	DIS	อ้านท์ ป้า หรือ น้า	5
33	CAPTION /MS. ภาพลุง/น้า uncle	DIS	u-n-c-l-e	5

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
34	CAPTION /MS. ภาพลุง/น้ำ uncle อึ้งเคิล	CUT	อึ้งเคิล	2
35	CAPTION /MS. ภาพลุง/น้ำ uncle ลุง/น้ำ	CUT	ลุง หรือ น้ำ	2
36	CAPTION uncle อึ้งเคิล ลุง/น้ำ	DIS	อึ้งเคิล ลุง หรือ น้ำ	5
37	CAPTION / MS. ภาพปู่/ตา grandfather	DIS	g-r-a-n-d-f-a-t-h-e-r	11
38	CAPTION / MS. ภาพปู่/ตา grandfather แกร็นฟาเธอร์	CUT	แกร็นฟาเธอร์	2
39	CAPTION / MS. ภาพปู่/ตา grandfather ปู่/ตา	CUT	ปู่ หรือ ตา	2
40	CAPTION grandfather แกร็นฟาเธอร์ ปู่/ตา	DIS	แกร็นฟาเธอร์ ปู่ หรือ ตา	5
41	CAPTION / MS. ภาพย่า/ยาย grandmother	DIS	g-r-a-n-d-m-o-t-h-e-r	11
42	CAPTION / MS. ภาพย่า/ยาย grandmother แกร็นดัมมเธอร์	CUT	grandmother แกร็นดัมมเธอร์	2
43	CAPTION / MS. ภาพย่า/ยาย grandmother ย่า/ยาย	CUT	ย่า หรือ ยาย	2
44	CAPTION grandmother แกร็นดัมมเธอร์ ย่า/ยาย	DIS	แกร็นดัมมเธอร์ ย่า หรือ ยาย	5
45	MS. รูปการ์ตูน	DIS	น้อง ๆ คงจำกันได้แหละค่ะ คราวนี้เรา มาทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนกันดี กว่าค่ะ	5

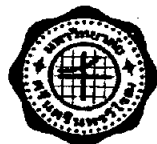
ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
46	CAPTION แบบฝึกหัดระหว่างเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 หมวดเครือญาติ (Relations)	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
47	CAPTION <u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	DIS	<u>คำชี้แจง</u> 1. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนนี้มี จำนวน 10 ข้อ คะแนน 10 คะแนน เวลา 10 นาที	7
48	CAPTION 2.คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3.ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	DIS	2. คำถามเป็นแบบเลือกตาม แต่ละ ข้อมี 4 ตัวเลือก 3. ให้เลือกตอบข้อที่ถูกที่สุดเพียง ข้อเดียว	7
49	CAPTION 4.ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่องว่าง A, B, C และ D ลง ในกระดาษคำตอบ	DIS	4. ให้คำเครื่องหมายวงกลม (O) ลง ในช่องว่าง A, B, C และ D ลงใน กระดาษคำตอบ	7
50	CAPTION 5.คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบ เฉลยให้นักเรียนตรวจคำ ตอบด้วยตนเองอย่างซื่อสัตย์	DIS	5. คำถามแต่ละข้อจะมีคำตอบเฉลย ให้นักเรียนตรวจคำตอบด้วยตนเอง อย่างซื่อสัตย์	7
51	CAPTION / MS. ภาพการ์ตูน เตรียมตอบคำถาม	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	2
52	CAPTION / MS. ภาพบิดา 1. Who is he ? He is the A. aunt B. sister C. father D. mother	CUT	1. Who is he ? He is the A. aunt B. sister C. father D. mother	30
53	CAPTION / MS. ภาพบิดา 1. Who is he ? He is my A. aunt B. sister C. father			

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	D. mother คำตอบ C. father = บิดา	CUT	คำตอบ C. father = บิดา	15
54	CAPTION/MS.ภาพพี่สาว/น้องสาว 2. Who is she ? She is the..... A. aunt B. sister C. father D. mother	CUT	2. Who is she ? She is the..... A. aunt B. sister C. father D. mother	30
55	CAPTION/MS.ภาพพี่สาว/น้องสาว 2. Who is she ? She is the..... A. aunt B. sister C. father D. mother คำตอบ B. sister = พี่สาว/น้องสาว	CUT	คำตอบ B. sister = พี่สาว/น้องสาว	15
56	CAPTION /MS. ภาพมารดา 3. Who is she ? She is the.. A. aunt B. uncle C. father D. mother	CUT	3. Who is she ? She is the..... A. aunt B. uncle C. father D. mother	30
57	CAPTION /MS. ภาพมารดา 3. Who is she ? She is the..... A. aunt B. uncle C. father D. mother คำตอบ D. mother = แม่	CUT	คำตอบ D. mother = แม่	15
58	CAPTION / MS. ภาพลูก 4. Who is he ? He is the.... A. aunt B. uncle C. sister D. daughter	CUT	4. Who is he ? He is the.... A. aunt B. uncle C. sister D. daughter	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
59	CAPTION / MS. ภาพลุง 4. Who is he ? He is my A. aunt ☒ B. uncle C. sister D. daughter คำตอบ B. uncle	CUT	คำตอบ B. uncle	15
60	CAPTION/ MS. ภาพป้า/น้า 5. Who is she ? She is the A. aunt B. uncle C. brother D. grandfather	CUT	5. Who is she ? She is the A. aunt B. uncle C. brother D. grandfather	30
61	CAPTION/ MS. ภาพป้า/น้า 5. Who is she ? She is my ☒ A. aunt B. uncle C. brother D. grandfather คำตอบ A. aunt = ป้าหรือน้า	CUT	คำตอบ A. aunt = ป้าหรือน้า	15
62	CAPTION / MS. ภาพลูกชาย 6. Who is he ? He is the A. son B. sister C. brother D. daughter	CUT	6. Who is he ? He is the A. son B. sister C. brother D. daughter	30
63	CAPTION / MS. ภาพลูกชาย 6. Who is he ? He is my ☒ A. son B. sister C. brother D. daughter คำตอบ A. son = ลูกชาย	CUT	คำตอบ A. son = ลูกชาย	15
64	CAPTION / MS. ภาพลูกสาว 7. Who is she? She is the... A. son B. aunt		8. Who is she? She is the... A. son B. aunt	

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
	C. uncle D. daughter	CUT	C. uncle D. daughter	30
65	CAPTION /MS. ภาพลูกสาว 7.What is she? She is the... A. son B. aunt C. uncle ☒ D. daughter คำตอบ D. daughter	CUT	คำตอบ D. daughter	15
66	CAPTION / MS. ภาพพี่ชาย 8.What is she? She is the... A. sister B. mother C. brother D. daughter	CUT	8.What is she? She is the... A. sister B. mother C. brother D. daughter	30
67	CAPTION / MS. ภาพพี่ชาย 8.What is he? He is the... A. sister B. mother ☒ C. brother D. daughter คำตอบ C. พี่ชาย	CUT	คำตอบ C. พี่ชาย	15
68	CAPTION /MS. ภาพปู่/ตา 9. What is he? He is the... A. father B. mother C. grandfather D. grandmother	CUT	9. What is he? He is the... A. father B. mother C. grandfather D. grandmother	30
69	CAPTION /MS. ภาพปู่/ตา 9. What is he? He is the... A. father B. mother ☒ C. grandfather D. grandmother คำตอบ C. grandfather = ปู่/ตา	CUT	คำตอบ C. grandfather = ปู่/ตา	15

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
70	CAPTION / MS. ภาพย่า/ยาย 10. What is she? She is the... A. uncle B. brother C. grandfather D. grandmother	CUT	10. What is she? She is the... A. uncle B. brother C. grandfather D. grandmother	30
71	CAPTION / MS. ภาพย่า/ยาย 10. What is she? She is the... A. uncle B. brother C. grandfather D. grandmother คำตอบ D. grandmother	CUT	คำตอบ D. grandmother	15
72	CAPTION รวมคะแนน คะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนที่ได้.....คะแนน	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
73	CAPTION ผลการประเมิน 9-10 ข้อ เก่งมาก 7-8 ข้อ เก่ง 5-6 ข้อ พอใช้ 4-0 ข้อ ปรับปรุง	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5

แบบบทโทรทัศน์

TV SCRIPT FORM

เรื่อง คำศัพท์ (แบบทดสอบ)

วิชา สร้างเสริมประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อสารนิพนธ์ การพัฒนารายการวีดิทัศน์แบบโปรแกรม วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปีการศึกษา 2543

ผู้เขียนบท สมใจ หอมสุวรรณ

ความยาวรายการ

20 นาที

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
1	MS. รูปการ์ตูน	CUT	เก่งมากค่ะ น้อง ๆ คงจำคำศัพท์กัน ได้แล้ว คราวนี้เรามาลองทำแบบ ทดสอบกันดูบ้างนะคะ ดนตรีประกอบรายการ	7
2	FI / CAPTION แบบทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง คำศัพท์	CUT	ดนตรีประกอบรายการ	5
3	CAPTION คำชี้แจง 1. แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบ ทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 2. จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน	DIS	คำชี้แจง 1. แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบ ทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 2. จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน	7
4	3. คำถามทั้งหมดเป็นแบบเลือก ตอบ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือกให้ เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 คำ ตอบ โดยทำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงในช่อง a, b, c หรือ d ใน กระดาษคำตอบ	DIS	3. คำถามทั้งหมดเป็นแบบเลือกตอบ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือกให้เลือกคำ ตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 คำตอบ โดย ทำเครื่องหมายวงกลม (O) ลงใน ช่อง a, b, c หรือ d ในกระดาษ	7
5	4. หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ ลบให้สะอาดแล้วเลือกคำตอบใหม่ 5. ห้ามทำเครื่องหมายหรือขีด เส้นข้อความใด ๆ ลงใน กระดาษคำตอบ	DIS	4. หากต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ ระบายทับในคำตอบเดิม แล้ว เปลี่ยนไปตอบช่องใหม่ 5. ห้ามทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นข้อ ความใด ๆ ลงในกระดาษคำตอบ	7

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
6	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน 1. What is this? It is my.... A. face B. tooth C. mouth D. eyebrow	CUT	1. What is this? It is my.... A. face B. tooth C. mouth D. eyebrow	30
7	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน 2. What is this? It is my....? A. hair B. tooth C. beard D. eyebrow	CUT	2. What is this? It is my....? A. hair B. tooth C. beard D. eyebrow	30
8	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน (คิ้ว) 3. What is this? It is my....? A. eye B. face C. nose D. mount	CUT	3. What is this? It is my....? A. eye B. face C. nose D. mount	30
9	CAPTION/CU. มือ 5. What is this? It is my....? A. toe B. foot C. hand D. elbow	CUT	4. What is this? It is my....? A. toe B. foot C. hand D. elbow	30
10	CAPTION/ภาพการ์ตูน 5. What is this? It is my....? A. back B. knee C. hand D. finger	CUT	5. What is this? It is my....? A. back B. knee C. hand D. finger	30
11	CAPTION/ภาพการ์ตูน(หัวเข่า) 6. What is this? It is my....? A. toe B. foot C. knee D. finger	CUT	6. What is this? It is my....? A. toe B. foot C. knee D. finger	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
12	CAPTION/CU. ภาพกล้วย 7. What is this? It is a A. apple B. grape C. orange D. banana	CUT	7. What is this? It is a A. apple B. grape C. orange D. banana	30
13	CAPTION/CU. ภาพมะพร้าว 8. What is this? It is a A. durian B. papaya C. coconut D. pineapple	CUT	8. What is this? It is a A. durian B. papaya C. coconut D. pineapple	30
14	CAPTION/CU. ภาพส้มปรด 9. What is this? It is a A. lemon B. durian C. orange D. pineapple	CUT	9. What is this? It is a A. lemon B. durian C. orange D. pineapple	30
25	CAPTION/LS. ภาพมังคุด 10. What is this? It is a A. grape B. banana C. coconut D. mangosteen	CUT	10. What is this? It is a A. grape B. banana C. coconut D. mangosteen	30
16	CAPTION/LS. ภาพปลาสีขาว 11. What color is the fish? It is.. A. red B. blue C. green D. white	CUT	11. What color is the fish? It is.. A. red B. blue C. green D. white	30
17	CAPTION/LS. ภาพดวงอาทิตย์ 12. What color is the fish? It is.. A. red B. black C. purple D. brown	CUT	12. What color is the fish? It is.. A. red B. black C. purple D. brown	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
18	CAPTION/LS. ภาพองุ่นสีม่วง 13. What color is the grape? A. pink B. purple C. brown D. yellow	CUT	13. What color is the grape? A. pink B. purple C. brown D. yellow	30
19	CAPTION/LS. ภาพกระป๋อง 14. What is they? They are... A. dogs B. ducks C. buffaloes D. monkeys	CUT	14. What is they? They are... A. dogs B. ducks C. buffaloes D. monkeys	30
20	CAPTION/LS. ภาพม้าลาย 15. What is they? They are A. ducks B. tigers C. zebras D. horses	CUT	15. What is they? They are A. ducks B. tigers C. zebras D. horses	30
21	CAPTION/LS. ภาพม้าลาย 16. What is they? They are... A. tigers B. horses C. monkeys D. elephants	CUT	16. What is they? They are... A. tigers B. horses C. monkeys D. elephants	30
22	CAPTION/LS. ภาพเสื้อเชิ้ต 17. What is this? It is a -----. A. skirt B. shirt C. sock D. shoe	CUT	17. What is this? It is a -----. A. skirt B. shirt C. sock D. shoe	30
23	CAPTION/LS. ภาพกางเกงขาสั้น 18. What are they? They are.... A. shirts B. dress C. shorts D. blouses	CUT	18. What are they? They are.... A. shirts B. dress C. shorts D. blouses	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
24	CAPTION/CU. ภาพกระเป๋ 19. What is this? It is a yellow... A. hat B. bag C. dress D. blouse	CUT	19. What is this? It is a yellow... A. hat B. bag C. dress D. blouse	30
25	CAPTION/LS. ภาพรองเท้า 20. What is this? It is a black.... A. sock B. shirt C. shoe D. shorts	CUT	20. What is this? It is a yellow... A. hat B. bag C. dress D. blouse	30
26	CAPTION/MS. ภาพหนังสือ 21. What is this? It is a..... A. book B. brush C. pencil D. rubber	CUT	21. What is this? It is a..... A. book B. brush C. pencil D. rubber	30
27	CAPTION/MS. ภาพยางลบ 22. What is this? It is a..... A. ink B. pen C. rubber D. notebook	CUT	22. What is this? It is a..... A. ink B. pen C. rubber D. notebook	30
28	CAPTION/MS. ภาพพู่กัน 23. What is this? It is a..... A. ruler B. book C. brush D. rubber	CUT	23. What is this? It is a..... A. ruler B. book C. brush D. rubber	30
29	CAPTION/MS. ภาพการ์ตูน 24. Who is Aree ? She is a... A. nurse B. doctor C. dentist D. teacher	CUT	24. Who is Aree ? She is a... A. nurse B. doctor C. dentist D. teacher	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
30	CAPTION/MS. ภาพบุรุษไปรษณีย์ 25. Who is he? He is a A. doctor B. soldier C. postman D. policeman	CUT	25. Who is he? He is a A. doctor B. soldier C. postman D. policeman	30
31	CAPTION/MS. ภาพทหาร 26. Who is he? He is a A. doctor B. soldier C. dentist D. teacher	CUT	26. Who is he? He is a A. doctor B. soldier C. dentist D. teacher	30
32	CAPTION/MS. ภาพเด็ก 27. Who is he? He is A. son B. sister C. brother D. daughter	CUT	27. Who is he? He is A. son B. sister C. brother D. daughter	30
33	CAPTION/MS. ภาพคุณยาย 28. Who is she? She is A. uncle B. brother C. grandfather D. grandmother	CUT	28. Who is she? She is A. uncle B. brother C. grandfather D. grandmother	30
34	CAPTION/MS. ภาพเด็กผู้หญิง 29. Who is she? She is A. aunt B. sister C. father D. mother	CUT	29. Who is she? She is A. aunt B. sister C. father D. mother	30
35	CAPTION/MS. ภาพคุณป้า 30. Who is she? She is A. aunt B. uncle C. brother D. grandfather	CUT	30. Who is she? She is A. aunt B. uncle C. brother D. grandfather	30

ข้อ ที่	ภาพ	เทคนิคภาพ	เสียง	เวลา (วินาที)
36	MS. รูปการ์ตูน	DIS	สวัสดีค่ะ น้องๆ คงจำคำศัพท์และ ใช้ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นนะคะ คราวหน้าพบกันใหม่ค่ะ	5
37	ขอขอบพระคุณ รศ. ดร. สุรัชย์ ลิกขามันต์ ดร. บุญชู ใจซื่อกุล	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
38	ผอ. ภัทรา อเรตสกุล ผอ. สมหมาย เข้มเจริญ อาจารย์ใหญ่พวงทอง พิมพ์วัฒน์	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
39	ผศ. ดร. ไพโรจน์ เบาใจ ผศ. ดร. พิศร ทองชั้น ผศ. ชามูชัย สุนทรสุนานนท์	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
40	ผศ. พินิต วัฒนโธ ผศ. บุญเกื้อ ควรรหาเวช ผ.ศ. เกศินี ไชติกเสถียร	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
42	รศ. ดร. สุนทร โคตรบรรเทา อ. มาลินี พันธิกุล อ. กรรณิการ์ ตันทัพไทย	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
43	CAPTION สวัสดี	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5
44	CAPTION/MS. ภาพผู้จัดทำ	DIS	ดนตรีประกอบรายการ	5

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสรใจ หอมสุวรรณ
สถานที่เกิด อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 87/8-9 ถนนพญาไท แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดชัยมงคล สำนักงานเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2526 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสระพังลาน
 พ.ศ. 2528 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสระยาไสมวิทยา
 พ.ศ. 2532 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทุมพร
 พ.ศ. 2536 ค.บ. วิทยาลัยครูสวนสุนันทา
 พ.ศ. 2544 กศม. (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ